

**UNITED STATES DISTRICT COURT  
SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK**

-----x  
INZAKE VIVENDI UNIVERSAL, S.A.  
GESCHIL INZAKE EFFECTEN  
-----x

Dit document heeft betrekking op: alle Vorderingen  
-----x

Civiele procedure nr.  
02 Civ. 5571 (RJH)

**EERSTE GEWIJZIGDE  
GECONSOLIDEERDE  
AANKLACHT IN GROEPSGEDING**

Juryrechtspraak Geëist

**BASIS VAN DE BESCHULDIGINGEN**

Hoofdeisers, door hun ondergetekende advocaten, namens henzelf en de groep die zij wensen te vertegenwoordigen, uiten voor hun Eerste gewijzigde collectieve aanklacht in het groepsGEDING (de “Aanklacht”) de volgende beschuldigingen jegens de gedaagden op basis van het nader onderzoek, zoals uitgevoerd door en onder supervisie van de raadsman van de eisers, hetgeen het beoordelen en analyseren van informatie omvatte met betrekking tot de relevante periode die werd verkregen uit talloze openbare en auteursrechtelijk beschermde bronnen (zoals LEXIS-NEXIS, Dow Jones en Bloomberg) – met inbegrip van onder andere kennisgevingen van de Securities and Exchange Commission (“SEC”), overige publiekrechtelijke kennisgevingen en verslagen, openbaar beschikbare jaarverslagen, persberichten, gepubliceerde interviews, nieuwsartikelen en overige mediaverslagen (ongeacht of deze gedrukt of via elektronische media werden verspreid), en verslagen van effectenanalisten en adviesdiensten voor beleggers, teneinde de informatie te verkrijgen die noodzakelijk is om de vorderingen van de eisers gestaafd met bijzonderheden te kunnen bepleiten. Het onderzoek van de Hoofdeisers omvatte tevens het ondervragen of raadplegen van individuele personen, onder wie voormalige medewerkers van Vivendi Universal, S.A. (“Vivendi” of het “Bedrijf”) en haar dochtermaatschappijen die goed geïnformeerd zijn over de zakelijke activiteiten van gedaagde Vivendi. Hoofdeisers zijn van mening dat er, na een redelijke gelegenheid tot ontdekking voor de beschuldigingen die hierin worden omschreven, nader aanmerkelijk ondersteunend bewijs zal bestaan.

## SAMENVATTING VAN DE AANKLACHT

1. Hoofdeisers starten dit groepsgeding wegens effectenfraude tegen Vivendi en twee van haar meest senior voormalige directeuren: gedaagde Jean-Marie Messier (“Messier”), Vivendi’s CEO en Voorzitter van de raad van bestuur (totdat hij op 3 juli, 2002 werd gedwongen om af te treden ) en gedaagde Guillaume Hannezo (“Hannezo”), Vivendi’s CFO (totdat hij op 9 juli 2002 ontslag nam). Hoofdeisers starten dit geding (a) namens henzelf en alle personen die tussen 30 oktober 2000 en 14 augustus 2002 (de “Class Period” = Class-periode) de gewone aandelen en American Depository Shares (“ADS’s”; Amerikaanse Aandelencertificaten) kochten of anderszins verkregen van Vivendi (de “Inkoopgroep”), waarbij hen schendingen ten laste worden gelegd van de Securities Exchange Act van 1934 ( de “Exchange Act”); (b) namens henzelf en alle personen die Vivendi’s gewone aandelen of ADS’s (de “Fusiesubgroep”) kochten overeenkomstig een registratieverklaring en prospectus d.d. 30 oktober 2000, uitgegeven in verband met de drievoudige Fusie (de “Fusie”) van Vivendi, S.A., The Seagram Company Limited (“Seagram”) en Canal Plus, S.A. (“Canal Plus”), waardoor Vivendi Universal, S.A. ontstond, waarbij schendingen van de Securities Act van 1933 (de “Securities Act”) ten laste worden gelegd; en (c) namens henzelf en alle personen die aandeelhouders waren van Vivendi of Seagram vanaf 25 november 2000 en het recht hadden te stemmen over de Fusie (de “Gevolmachtigdensubgroep”) op grond van de Gemeenschappelijke gevolmachtigdenverklaring-Prospectus die werd uitgegeven in verband met de Fusie, waarbij schendingen van de Exchange Act ten laste worden gelegd.

2. Hoewel de gedaagde begon als een klein, in Frankrijk gevestigd waterleidingbedrijf, zette gedaagde Messier Vivendi er onmiddellijk voorafgaande aan en tijdens de Class-periode toe aan, in te gaan op een buitengewone overnameknaller ter waarde van \$ 77 miljard die Vivendi veranderde in een gigantisch internationaal concern. In het bijzonder als gevolg van deze drievoudige Fusie met Seagram (het moederbedrijf van Universal Studio’s en Universal Music) en Canal Plus (één van europa’s grootste kabel-tv-operators) in oktober 2000 ter waarde van \$ 46 miljard, werd Vivendi onmiddellijk één van de grootste media- en amusementsbedrijven ter wereld.

Op alle belangrijke momenten gedurende de Class-periode vormden Vivendi's "Media en Communications"-operatie en haar "Milieuservices"-operatie (waaronder haar waterleidingdochtermaatschappijen) de twee kerngebieden van de zakelijke activiteiten van het Bedrijf.

3. In de periode voorafgaande aan de Fusie van oktober 2000 en daarna gedurende de Class-periode, rapporteerden de gedaagden hoge inkomsten en sterke resultaten en schilderden ze Vivendi af als bedrijf dat voldoende kasstroom genereerde om te voldoen aan haar schuldverplichtingen van circa \$ 21 miljard aan schuld die ze in verband met de financiering van haar \$ 77 miljard aan koopwoede bij de overname hadden vergaard – zelfs hoewel andere media- en communicatiebedrijven in de Verenigde Staten en europa door een periode van bezuiniging en inkrimping gingen. Als gevolg van de herhaalde optimistische winstberichten van de gedaagden en verzekeringen omtrent de groei van het Bedrijf en haar vermogen om aan de omvangrijke schuldverplichtingen te voldoen, werd de prijs van Vivendi's ADS's en gewone aandelen gedurende de Class-periode kunstmatig opgedreven.

4. Zoals gedaagden wisten maar echter niet openbaar maakten, waren Vivendi's bedrijfsactiviteiten en financiële situatie aanzienlijk zwakker, dan hoe ze deze in hun openbare verklaringen afschilderden. Vlak vóór en gedurende de Class-periode bracht Vivendi bijvoorbeeld (daarbij gebruik makend van in toenemende mate opgedreven gewone aandelen als betaalmiddel om veel van haar overnames te financieren) een agressief bod uit op verschillende grote bedrijven met als gevolg dat Vivendi hiervoor aanzienlijk teveel betaalde. Bovendien werd bij daaropvolgende gebeurtenissen (zonder medeweten van beleggers) bevestigd dat deze overgenomen entiteiten niet in staat waren voldoende kasstroom te genereren om de hoge overnamekosten te rechtvaardigen. Het gevolg daarvan was dat de balans van Vivendi kunstmatig opgewaardeerd werd door de tientallen miljarden dollars aan opgedreven "goodwill", waarvan de waarde belangrijk was verzwakt en had moeten worden afgeschreven.

Het onvermogen van het Vivendi-concern om inkomsten te genereren in overeenstemming met haar openbaar aangeprezen prognoses, vormde een verdere bedreiging voor de liquiditeit van het Bedrijf, gegeven het feit dat het Bedrijf grote hoeveelheden kasmiddelen moest genereren om aan haar verplichtingen in verband met de schuld ter waarde van ruim \$ 21 miljard te kunnen voldoen.

5. Om de verslechterende situatie van Vivendi's nieuw geconstrueerde bedrijfsimperium te verhullen, liet Vivendi zich met een reeks ongepaste praktijken in om aandelen en inkomsten op te drijven gedurende en onmiddellijk voorafgaande aan de Class-periode, waardoor het Bedrijf in staat was om kunstmatig haar gerapporteerde vermogen, opbrengsten, inkomsten en winst per aandeel ("EPS") op te drijven aan het einde van de kwartaalverslagperiodes van het Bedrijf. Daardoor werden Vivendi's openbaar ingediende jaarrekeningen en overige mededelingen inzake de financiële prestaties van het bedrijf, waarover hier een aanklacht wordt ingediend, in hoge mate onjuist en misleidend.

6. Vivendi's ongepaste boekhouding (zoals hier in bijzonderheden uiteen wordt gezet in artikelen 119-80) omvatte, onder andere, het ontbreken van tijdige afschrijvingen van meer dan €29 miljard aan goodwill in verband met Vivendi's overnames, met inbegrip van haar overnames van U.S. Filter en Canal Plus. Het onvermogen van gedaagden om tijdige afschrijvingen te realiseren voor de aangetaste goodwill, hetgeen een schending was van de U.S. Generally Accepted Accounting Principles ("U.S. GAAP"), bracht Vivendi ertoe om verantwoording van compenserende kosten voor de inkomsten van het Bedrijf van meer dan €29 miljard ten tijde van de Class-periode oneigenlijk te vertragen, met als gevolg dat Vivendi's gerapporteerde inkomsten en EPS gedurende de Class-periode krachtens de U.S. GAAP met tientallen miljarden dollars werden opgedreven.

7. Naast het onvermogen om op de juiste wijze rekenschap af te leggen voor de verslechterde goodwill, liet Vivendi zich ook in met een reeks ongepaste praktijken inzake omzetverantwoording en het drukken van uitgaven en overig verwant wangedrag om haar gerapporteerde financiële prestaties op te drijven.

Deze praktijken omvatten, onder andere, (a) het rapporteren en consolideren van miljarden dollars aan inkomsten van entiteiten (zoals Cegetel en Maroc Telecom) in haar eigen jaarrekeningen, rechtspersonen waarin Vivendi slechts een minderheidsbelang bezat en waarover Vivendi geen zeggenschap had, wat een schending inhield van de U.S. GAAP (zoals hieronder uiteengezet in artikelen 148-68); en (b) de verantwoording van 100% van de opbrengsten “vooraf” (*d.w.z.* in het eerste contractjaar) van miljarden dollars van meerjarige contracten met een handelwijze die bekend staat als “backlog boeken”; zelfs hoewel Vivendi nog niet aan haar verplichtingen had voldaan op grond van die meerjarencontracten, en het volgens de U.S. GAAP vereiste dat de opbrengsten van dergelijke contracten in de tijd taxeerbaar verantwoord werden, terwijl Vivendi in werkelijkheid de diensten waarvoor het contract gold uitvoerde (zoals hieronder weergegeven in artikelen 169-80).

8. De opgeven ongepaste boekhoudkundige praktijken stelden Vivendi niet alleen in staat om haar aandelenprijs kunstmatig hoog te houden, maar bevorderden tevens de frauduleuze inspanningen van de gedaagden om de groeiende liquiditeitsproblemen van het Bedrijf te verhullen. Op 6 december 2001 verzekerde gedaagde Messier het beleggerspubliek bijvoorbeeld dat “Vivendi Universal een zeer sterke positie heeft met solide prestaties in vrijwel alle bedrijven,” en slechts een week later – na te hebben aangekondigd dat Vivendi \$ 2,5 miljard bijeen zou brengen door een belang van \$ 1,5 miljard in het British Sky Broadcasting Plc (“BSkyB”) en een belang van \$ 1,06 miljard in Vivendi Environnement te verkopen, verklaarde Vivendi dat deze activaverkopen Vivendi “ruimte zouden geven om te manoeuvreren” voor aanvullende overnames en haar in staat zou stellen “alle mogelijke behoeften voor verschillende kansen voor strategische partnerships te dekken.” Op 17 december 2001 kondigde Vivendi vervolgens aan dat ze USA Networks voor circa \$ 10 miljard zou overnemen.

9. Buiten medeweten van de beleggers waren Vivendi’s zakelijke activiteiten op dat moment echter alles behalve “solide” en ontbrak het onmiskenbaar aan “ruimte om te manoeuvreren”. Integendeel, zoals de *Wall Street Journal* later meldde, werd het Bedrijf geconfronteerd met een mogelijk catastrofale liquiditeitscrisis:

Op 13 december vorig jaar [2001], stuurde [gedaagde] Hannezo aan [gedaagde] Messier, [Vivendi's] voorzitter... een wanhopig handgeschreven pleidooi.

***“Ik heb het vervelende gevoel dat ik in een auto zit met een bestuurder die in de bochten gas geeft en dat ik in de dodenstoel zit,”*** schreef de heer Hannezo, financieel directeur van het bedrijf. ***“Ik hoop werkelijk dat dit niet als een beschamende situatie eindigt”***

***Op die dag was het bedrijf, buiten medeweten van de beleggers en van de directie van Vivendi om, ternauwernood ontsnapt aan een negatieve beoordeling van kredietbeoordelingbureaus, wat het moeilijk zou hebben gemaakt om geld te lenen en gezorgd zou hebben dat het bedrijf in een liquiditeitscrisis zou komen.***

De heer Hannezo... verzocht zijn baas en langdurige vriend [gedaagde Messier] dringend om serieuze stappen te ondernemen om Vivendi's opzwellende schuld te verminderen.

Toen [Vivendi's] directie de volgende dag vergaderde om te overleggen of ze een slordige \$ 10 miljard kostende overname van USA Network Inc.'s TV- en filmactiviteiten zouden goedkeuren, ***maakte de heer Messier geen melding van het feit dat Vivendi ternauwernood aan een negatieve beoordeling van de kredietbeoordelingsbureaus was ontsnapt. In plaats daarvan zei de heer Messier,*** volgens de twee directeuren die aanwezig waren, ***toen een directeur naar de financiële situatie van Vivendi vroeg, dat het bedrijf geen problemen had.***

De directie stemde in met de USA Networks overname... ***Maar Vivendi zat reeds in ernstige financiële moeilijkheden...*** [met nadruk].

“Hoe Messier de liquiditeitscrisis bij Vivendi maandenlang verborgen hield; Mediagigant liep al gevaar ruim voordat beleggers dat wisten,” *The Wall Street Journal*, 31 oktober 2002, A1.

10. Zonder publiekelijk de belangrijke negatieve feiten bekend te maken die het Bedrijf bedreigden (en terwijl er op een bevestigende manier een wezenlijk verkeerde voorstelling van zaken werd gegeven met betrekking tot de werkelijke vooruitzichten van het Bedrijf, de financiële prestaties, ongepaste boekhoudpraktijken en liquiditeitstoestand, aarzelde gedaagde Messier niet om te profiteren van het feit dat de markt de waarheid niet kende door Vivendi ertoe te bewegen talloze bedrijven te kopen tijdens de Class-periode, daarbij gebruikmakend van kunstmatig opgedreven aandelen van Vivendi als betaalmiddel. Door een kunstmatig opgedreven prijs voor Vivendi's gewone aandelen te handhaven, waren gedaagden in wezen in staat om tientallen miljarden dollars aan aandelen van Seagram's, Canal Plus en andere entiteiten met een “korting” te kopen, aangezien Vivendi betaalde met gebruik van een betaalmiddel (Vivendi's eigen aandelen) dat in werkelijkheid slechts een fractie waard was van haar in het openbaar verhandelde prijs.

11. De redenen van gedaagden om fraude te plegen en de prijs van Vivendi-aandelen op te drijven, namen verder tijdens de Class-periode verder toe als gevolg van het besluit van gedaagde Messier – zonder Vivendi’s directie te raadplegen – om in 2001 miljarden dollars te besteden om circa 104 miljoen aandelen van het Vivendi-aandelenkapitaal terug te kopen (of bijna 10% van het eigen vermogen van het Bedrijf). Bovendien had gedaagde Messier ook namens het Bedrijf een grote gok gewaagd dat Vivendi’s aandelen zouden stijgen, toen hij Vivendi ertoe aanzette om aan het einde van 2000 en 2001 put-opties te verkopen op Vivendi-aandelen. Deze put-opties verplichtten Vivendi om tientallen miljoenen van haar aandelen in de toekomst tegen vaste prijzen terug te kopen, zodat, als Vivendi’s aandelenprijzen zouden dalen, het Bedrijf wel \$ 1,4 miljard zou kunnen verliezen. Uiteindelijk zorgde het omvangrijke plan voor de terugkoop van aandelen van gedaagde Messier, hoewel bedoeld om het stijgen van de prijs van het aandeel Vivendi te bevorderen en om daarbij nog meer bedrijfsovernames te faciliteren en haar put-optierisico te verminderen, alleen maar voor verhoging van de omvangrijke schuld van Vivendi met extra miljarden. En toen Vivendi’s aandelenprijs bleef dalen, waardoor de waarde van Vivendi’s ingekochte eigen aandelen en put-optieposities verder afnamen, werd de druk voor gedaagden om hun fraude voort te zetten om deze verdere verliezen “goed te maken” alleen maar groter.

12. Hoewel gedaagden begonnen met hun frauduleuze plan om de financiële problemen van het Bedrijf niet later dan aan het begin van de Class-periode (30 oktober 2000) te verhullen, begon de markt pas op 2 juli 2002 de mate van de ernstig verzwakte financiële toestand en de verslechterde waarde van Vivendi te doorzien. Op die datum gaf het kredietbeoordelingbureau een negatieve kwalificatie af over Vivendi’s schuld, wat volgens één gepubliceerd verslag, “bijna tot paniekverkoop in Parijs leidde” die ervoor zorgde dat de aandelen van Vivendi op één dag met 25% in waarde daalden naar €17,8, de laagste handelswaarde in 15 jaar. In hetzelfde kredietbureauverslag werd tevens onthuld dat Vivendi’s financiële verplichtingen in 2002 mogelijk zo’n \$ 3 miljard meer zouden kunnen zijn dan – of circa *twee maal* zo groot als – hetgeen de meeste analisten hadden verwacht.

De toestand was zo ernstig dat, zoals alleen aan het einde van de Class-periode openbaar werd gemaakt, dat Goldman Sachs op 24 juni 2002 in het geheim verschillende scenario's voor Vivendi's toekomst aan een groep Vivendi-directieleden had gepresenteerd, en één van die scenario's was dat Vivendi binnen een kort tijdbestek van slechts drie of vier maanden failliet zou gaan (*d.w.z.* in september of oktober 2002).

13. Op 3 juli 2002 dwong de directie gedaagde Messier tot aftreden. De directie ontving het ontslag van gedaagde Hannezo enkele dagen later. Messier weigerde echter koppig toe te geven dat hij overtredingen had begaan, terwijl hij op de dag dat hij werd ontslagen, verklaarde dat er “geen onderschatte schulden” waren en “geen overgewaardeerde activa” op Vivendi's jaarrekeningen en dat de financiële resultaten die het Bedrijf voorheen had gerapporteerd allemaal “waar, echt en volledig” waren. De volledige waarheid bleef echter verborgen en er lagen nog ernstigere onthullingen in het verschiet.

14. Op 14 augustus 2002 (de laatste dag van de Relevante periode) rapporteerde Vivendi dat ze een groot verlies had geleden van circa \$ 12 miljard in de eerste helft van 2002 en dat ze circa \$ 10 miljard aan activa zou moeten verkopen in een poging haar schuld te verlagen. Vivendi's nieuwe voorzitter, de heer Jean-René Fortou, gaf ook toe dat “wij met een liquiditeitsprobleem worden geconfronteerd.” Diezelfde dag bekritiseerde Standard & Poor's in zijn kwalificaties Vivendi's lange termijn bedrijfsschuld verder als junk-status (Rommel). Als reactie dook op 14 augustus de prijs van Vivendi's gewone aandelen en ADS's nog eens met 25%, naar een dieptepunt van respectievelijk €11,89 en \$ 11,66.

15. De sluitingsprijs op 14 augustus 2002 van \$ 11,66 voor Vivendi's ADS's vertegenwoordigde een ongelofelijke daling van meer dan \$ 44,00 per ADS (of 79%) van de opgedreven niveaus, waarop ze aan het begin van 2002 waren verhandeld en een ongelofelijke en vrijwel totale ineenstorting van \$ 63,84 per ADS – van ruim 85% - van haar opgedreven hoogte gedurende de Relevante periode (in januari 2001) van \$ 75,50 per ADS. De prijs van Vivendi's gewone aandelen had te lijden onder vergelijkbare choquerende dalingen.

16. In het spoor van deze openbaringen werden officiële onderzoeken naar Vivendi's boekhoudingpraktijken en openbaarmakingen aan de markt gestart aan weerszijden van de Atlantische Oceaan, waaronder: (a) een strafrechtelijk onderzoek door Franse openbare aanklagers; (b) een strafrechtelijk onderzoek door het Amerikaanse Ministerie van Justitie; (c) een onderzoek door de Commission des Operations de Bourse ("COB"); en (d) een officieel civielrechtelijk onderzoek door de U.S. Securities and Exchange Commission ("SEC"). Via deze aanklacht proberen de Hoofdeisers nu een schadevergoeding voor zichzelf en alle andere Groeps- en Subgroepleden te verkrijgen als schadeloosstelling voor de miljarden dollars verlies die ze hebben geleden, als gevolg van de schendingen van de effectenwetten door de gedaagden.

### **JURISDICTIE EN RECHTSGEBIED**

17. De schuldvorderingen die hier worden verdedigd, vloeien voort uit en zijn op grond van artikelen 11, 12(a)(2) en 15 van de Securities Act (Wet effectenverkeer), 15 U.S.C. § 77k, 771(a)(2), en 77o, artikel 14(a) van de Exchange Act (Beurswet), 15 U.S.C. § 79n(a), en de regels en richtlijnen die daarin bekend worden gemaakt door de Securities and Exchange Commission ("SEC"), waaronder regels 14a-9, 17 C.F.R. § 240.14a-9, en artikelen 10(b) en 20(a) van de Exchange Act, 15 U.S.C. §§ 78j(b) en 78(a), en de regels en richtlijnen die daarin bekend worden gemaakt door de SEC, waaronder regel 10b-5, 17 C.F.R. § 240.10b-5.

18. Deze rechtbank heeft absolute bevoegdheid in deze rechtszaak krachtens 28 U.S.C. §§ 1331 en 1337, artikel 22 van de Securities Act, 15 U.S.C. § 77u, en artikel 27 van de Exchange Act, 15 U.S.C. § 78aa.

19. Op grond van de "werkingtest" van de extraterritoriale jurisdictie is deze Rechtbank ambtshalve bevoegd dit onderwerp op genoegzame wijze te behandelen ten aanzien van de schuldvorderingen van (a) alle beleggers die Vivendi effecten aankochten of verwierven die op Amerikaanse markten werden verhandeld, en (b) Amerikaanse beleggers die Vivendi-effecten aankochten of verwierven ongeacht waar deze effecten werden verhandeld.

20. Deze rechtbank is tevens ambtshalve bevoegd op de juiste wijze dit onderwerp over de schuldvorderingen van groepsleden te behandelen, die gewone aandelen van Vivendi hebben verworven die op buitenlandse markten werden verhandeld op grond van de “test inzake belangen”, zoals geformuleerd door het Second Circuit (tweede ressort) die erin voorziet dat een federaal gerechtshof bevoegdheid heeft inzake het onderwerp indien (1) activiteiten van de gedaagde in de Verenigde Staten meer dan “een voorbereidend karakter” hadden voor een effectenfraude die elders werd begaan, en (2) deze activiteiten of verwijtbare tekortkomingen om binnen de Verenigde Staten te handelen de verkondigde verliezen “direct hebben veroorzaakt”.

21. Gedaagden waren betrokken bij een uitgebreide frauduleuze handelwijze in de Verenigde Staten, die een onderdeel was van een enkel frauduleus plan dat zich uitstrekt over de V.S. en Frankrijk. De binnenlandse handelwijze was niet louter van “voorbereidende” aard of evenmin een obligate handeling, maar deze leidde rechtstreeks tot verliezen bij zowel buiten- als binnenlandse beleggers. Naast de uitgebreide handelwijze in de VS ter bevordering van de fraude is Vivendi overal in de V.S. bekend, hetgeen het uitoefenen van de absolute bevoegdheid rechtvaardigt inzake de schuldvorderingen van alle gedaagden die, vertrouwend op het welzijn en de waarde van Vivendi’s uitgebreide Amerikaanse zakelijke activiteiten, Vivendi-effecten verwierven die op buitenlandse markten werden verhandeld en door de onjuiste voorstelling van zaken van de gedaagden werden bedrogen.

22. Bovendien was er slechts een enkele wereldwijde markt voor Vivendi-aandelen en ADS’s waar deze tegelijkertijd werden verhandeld en die markt werd bedrogen door de handelwijze van de gedaagden, wat zowel in dit land als in het buitenland verstreckende gevolgen had.

23. De fraude die Vivendi op de wereldwijde markt had gepleegd, was een rechtstreeks gevolg van de aankoopwoede ter waarde van \$ 77 miljard, die bestond in de overname door Vivendi van meerdere Amerikaanse topbedrijven en het uitgeven van meer dan \$ 54 miljard haar Amerikaanse belangen. Bijvoorbeeld vlak voor en gedurende de Relevante periode werden onder andere de volgende Amerikaanse bedrijven geheel of gedeeltelijk overgenomen door Vivendi:

<b>OVERGENOMEN BEDRIJF</b>	<b>AMERIKAANSE VESTIGINGSPLAATS</b>	<b>AANKOOPPRIJS</b>
Waste Management, Inc.	Houston, TX	£ 103,5 miljoen
US Filter Corp.	Palm Desert, CA	\$ 6,2 <i>miljard</i>
Seagram Company Ltd.	Universal City, CA	\$ 34 <i>miljard</i>
<u>Uproar.com</u>	New York, NY	\$ 128 miljoen
<u>MP3.com, Inc.</u>	San Diego, CA	\$ 400 miljoen
<u>Emusic.com</u>	San Diego, CA	\$ 24 miljoen
Houghton Mifflin Co.	Boston, MA	\$ 2,2 <i>miljard</i>
EchoStar Communications Corp.	Littleton, CO	\$ 1,5 <i>miljard</i>
USA Networks	New York, NY	\$ 10,3 <i>miljard</i>

24. Naast Vivendi's Amerikaanse overnameactiviteiten werd een aanzienlijk aantal van de valse en misleidende verklaringen van de gedaagden in de V.S. afgegeven. Deze werden allemaal verspreid binnen de Verenigde Staten. Vivendi diende ook regelmatig valse en misleidende rapporten in bij de SEC in de V.S., waaronder formulier 20-F voor Jaarrekeningen en talloze formulieren 6-K tijdens de Relevante periode, zoals hierin wordt verklaard.

25. Voorafgaande aan en tijdens de Relevante periode werden valse en misleidende verklaringen die niet in de V.S. waren geuit, binnen de V.S. en internationaal verspreid met behulp van de middelen en werking van de onderlinge handel tussen de staten, waaronder, maar niet uitsluitend, e-mails, staatsgrensoverschrijdende telefoongesprekken en de voorzieningen van de nationale effectenmarkten.

26. Volgens Formulier 20-F van het Bedrijf voor het boekjaar tot en met 31 december 2001, dat werd ondertekend en ingediend bij de SEC op 28 mei 2002 (het "2001 20-F"), bevond ruim 54% van Vivendi's duurzame bedrijfsmiddelen, gewaardeerd op 53,522 miljard euro, zich in de V.S.

Op het 2001 20-F wordt tevens vermeld dat de opbrengsten van Vivendi in 2001 in de V.S. werden vermeld, als zijnde ruim 7 miljard euro. Tijdens een lunch in Los Angeles op 19 januari 2002 beweerde gedaagde Messier dat Vivendi voor “veertig procent binnen de Verenigde Staten, voor zestig procent buiten de Verenigde Staten,” lag evenals in een interview op CNN op 17 februari 2002. Messier beweerde dat het Bedrijf “50.000 Amerikaanse medewerkers in dienst heeft”.

27. De bevoegdheid geldt in dit arrondissement krachtens artikel 22 van de Securities Act, 15 U.S.C. § 377u, en artikel 27 van de Exchange Act, 15 U.S.C. § 78aa, en 28 U.S.C. § 1391(b). Vivendi heeft haar hoofdkantoor in Parijs, Frankrijk; zij doet echter in dit arrondissement zaken en het hoofdkantoor van haar Bedrijf is in de V.S. gevestigd. Bovendien was gedaagde Messier vanaf 2001 in dit arrondissement gevestigd, toen hij en zijn gezin naar een penthouse-appartement ter waarde van \$ 17 miljoen in Manhattan verhuisden. Tijdens zijn interview met CNN d.d. 17 februari 2002 legde gedaagde Messier uit, waarom hij naar New York was verhuisd:

Er waren zeer eenvoudige redenen voor mijn verhuizing naar New York. De eerste is dat Vivendi Universal 50.000 Amerikaanse medewerkers in dienst heeft. Die hebben een baas. Maar waar is de baas? De baas zit in de V.S. Hij werkt daar. Ik kan met hen afspreken. Ik kan tijd met hen doorbrengen. Hij is echt de baas.

Het tweede doel was dat Vivendi International op mediagebied een nieuwe groep is voor veel Amerikaanse beleggers. We moeten en ik moet meer tijd doorbrengen met de Amerikaanse Universal gemeenschap om het verhaal van Vivendi Universal te kunnen uitleggen, alle redenen van prestaties van toekomstige klanten te behandelen en ik ben van mening dat ik dat beter kan doen als Amerikaan dan in het buitenland.

Evenzo herhaalde gedaagde Messier in een interview d.d. 27 februari 2001 op “Market Call” vanuit New York, dat één van de hoofdredenen van zijn verhuizing naar New York was om Vivendi bij de Amerikaanse beleggers en Wall Street te promoten:

Ik ben niet gefrustreerd. Ik ben enthousiast over deze inlichtingenopdracht en om deze voort (ph) en door te zetten [voor Amerikaanse beleggers en Wall Street-analisten]. Sinds de Fusie is het niveau van Amerikaanse beleggers in het gehele kapitaal van minder dan 10 procent gestegen naar meer dan 25 procent. Ik streef een zeer eenvoudig doel na.

Ik wil dat het niveau van Amerikaanse beleggers binnen Vivendi Universal zo snel mogelijk 50 procent bereikt van het gehele kapitaal.... Ik zal alle noodzakelijke stappen ondernemen om Wall Street- en Amerikaanse beleggers te overtuigen en te instrueren.

Bovendien kwamen veel van de handelingen en praktijken waarover hier wordt geklaagd, waaronder de verspreiding van apert valse en misleidende verklaringen, voor in dit arrondissement.

28. In verband met de handelingen die in deze Aanklacht worden verwoord, maakten gedaagden direct of indirect gebruik van de middelen en werking van de onderlinge handel tussen de staten, waaronder, echter niet uitsluitend, e-mails, staatsgrensoverschrijdende telefoongesprekken en de voorzieningen van de nationale effectenmarkten.

### **DE PARTIJEN**

29. Het Pensioensysteem voor Gewone medewerkers van de stad Miami Beach, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Prigest S.A., Tocqueville Finance S.A., Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Trust voor kleinkinderen van Bruce Doniger Trustee, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust werden op 1 november 2002 door deze Rechtbank als Hoofdeisers benoemd. De Hoofdeisers kochten of verwierven anderszins de gewone aandelen of ADS's tijdens de Relevante periode van Vivendi tegen prijzen die kunstmatig waren opgedreven door de onjuiste voorstelling van zaken en omissies door de gedaagden en hebben op dat moment schade geleden, zoals in detail uiteen is gezet in hun verklaringen die eerder bij de Rechtbank werden ingediend.

30. Gedaagde Vivendi omschrijft zichzelf als een mondiaal concern dat betrokken is bij zakelijke activiteiten die voornamelijk zijn gericht op twee kerngebieden: "Media en communicatie," en "Milieuservices". Vivendi's Media en Communicatiebedrijven zijn onderverdeeld in vijf segmenten: (a) Muziek (geleid door Universal Music Group die wereldwijd muziekopnames in alle belangrijke genres produceert, op de markt brengt en distribueert); (b) Uitgeverij (zoals werd beweerd, europa's belangrijkste uitgever die inhoud aanbiedt op veel verschillende platformen, waaronder drukwerk, multimedia, bedraad internet en aan PDA's (Personal Digital Assistants) via WAP (Wireless Application Protocol) technologie); (c) Tv en film (die speelfilms, televisie en home video/dvd-producten wereldwijd produceert, distribueert en licentieert, een aantal kabel- en betaal-tv-kanalen bezit en exploiteert, en amusementsparken en detailhandelswinkels exploiteert over heel de wereld); (d) Telecom (die een

reeks telecommunicatiediensten levert, waaronder mobiele en vaste telefonie, internettoegang en dataservices en -transmissie, hoofdzakelijk in europa); en (e) internet (dat strategische internetinitiatieven en nieuwe online-activiteiten beheert). Gedaagde Vivendi Universal, S.A. is de entiteit die door de Fusie is ontstaan en wordt hierin als een volwaardige gedaagde vermeld en als opvolgingsentiteit en opvolger-in-de belangen van Vivendi, S.A., Seagram en Canal Plus.

31. Vivendi Environnement, een dochtermaatschappij van Vivendi, exploiteert de wereldwijde zakelijke activiteiten van het Bedrijf voor de milieuservices, waaronder haar waterleidingexploitatie.

32. Gedaagde Messier was Vivendi's Chief Executive Officer en Chairman of the Board van het Bedrijf totdat hij op 3 juli 2002 werd gedwongen ontslag te nemen. Messier ontving in 2001 een vergoeding van \$ 4,8 miljoen ondanks het recordverlies van het Bedrijf, evenals verschillende andere emolumenten (waaronder het gebruik van een appartement ter waarde van \$ 17 miljoen, dat het Bedrijf in New York voor hem kocht).

33. Gedaagde Hannezo was de Chief Financial Officer van Vivendi tot aan zijn ontslag op 9 juli 2002. Hannezo was, volgens de *Associated Press*, een "naaste medewerker" van Messier.

34. Gedaagden Messier en Hannezo worden hierin ook gezamenlijk "Individuele gedaagden" genoemd.

35. Het is gebruikelijk om Individuele gedaagden als groep te behandelen voor pleitdoeleinden en om te veronderstellen dat de wezenlijk valse, misleidende en onvolledige informatie die is toevertrouwd aan de stukken, aan persberichten en overige publicaties, die het Bedrijf openbaar heeft ingediend, zoals hierin wordt aangeduid, de gezamenlijke activiteiten zijn van de nauwkeurig gedefinieerde groep gedaagden zoals die hierboven is geïdentificeerd. Eenieder van de Individuele gedaagden, op grond van zijn toeposities binnen het Bedrijf, participeerde rechtstreeks in het management van het Bedrijf, was rechtstreeks betrokken bij de dagelijkse gang van zaken van het Bedrijf op de hoogste niveaus en was op de hoogte van de eigendomsrechtelijke informatie met betrekking tot het Bedrijf en haar bedrijfsexploitaties, producten, groei, jaarrekeningen en financiële toestand, zoals hierin uiteen wordt gezet. De Individuele gedaagden waren betrokken bij het opstellen, voorbereiden en/of verspreiden van de verschillende openbare-, aandeelhouders- en beleggersverslagen en andere vormen van communicatie die hierin worden vermeld, waren op de hoogte van wezenlijk valse of misleidende verklaringen, of hebben roekeloos genegeerd dat deze werden uitgegeven over het Bedrijf en keurden deze verklaringen goed of bekrachtigden deze, waarbij de federale effectenwetgeving werd geschonden.

36. Door hun directielidmaatschappen en/of hun directie- en managementposities bij Vivendi, had ieder van de Individuele gedaagden toegang tot de ongunstige, niet-openbare informatie over het bedrijf, de exploitatie, financiële zaken, markten, jaarrekeningen en huidige en toekomstige zakenpartners van Vivendi, die hierin worden gespecificeerd, via toegang tot interne bedrijfsdocumenten, gesprekken of vormen van communicatie met bedrijfsfunctionarissen of medewerkers, aanwezigheid tijdens management- en/of raad van bestuurvergaderingen en daarvan afgeleide commissies, en/of verslagen en overige informatie die aan hen in dit verband werden verstrekt.

37. De verklaringen die door de Individuele gedaagden, zoals hieronder gespecificeerd, uiteen werden gezet, waren wezenlijk vals en misleidend, toen deze werden gegeven. De werkelijke financiële en operationele situatie bij het Bedrijf, die de Individuele gedaagden kenden of die zij roekeloos negeerden, bleef gedurende de Relevante periode verborgen voor het beleggerspubliek.

De Individuele gedaagden die de plicht hadden die feiten openbaar te maken, gaven daarentegen een verkeerde voorstelling van zaken of verhulden deze gedurende de Relevante periode die hierin wordt genoemd. Als functionarissen en bestuurders en beheerders van een beursgenoteerd bedrijf van welk de ADS's bij de SEC op grond van Exchange Act waren en zijn geregistreerd, en die op de NYSE werden verhandeld, en waarvoor de voorzieningen van de federale effectenwetgeving van kracht zijn, hadden de Individuele gedaagden ieder een plicht om onmiddellijk, nauwkeurige en waarheidsgetrouwe informatie te verspreiden met betrekking tot Vivendi's financiële toestand en prestaties, groei, exploitatie, financiële verklaringen, zakelijke activiteiten, producten, markten, management, beloningen en zakelijke toekomstige klanten, en om alle eerder uitgegeven verklaringen te corrigeren die wezenlijk misleidend of onwaar waren geworden, zodat de marktprijs van de openbaar verhandelde effecten van het Bedrijf zou zijn gebaseerd op waarheidsgetrouwe en nauwkeurige informatie. De verkeerde voorstelling van zaken en de omissies van de Individuele gedaagden gedurende de Relevante periode waren een overtreding van deze specifieke vereisten en verplichtingen.

38. De Individuele gedaagden waren, vanwege hun bestuursposities en bevoegdheden als functionarissen en/of bestuurders van het Bedrijf, in staat om de inhoud van verschillende verslagen aan de SEC, persberichten en overige openbare verklaringen die van het Bedrijf afkomstig waren en gedurende de Relevante periode werden uitgegeven, te beheersen en deden dit ook. Iedere Individuele gedaagde ontving exemplaren van de documenten die hierin als wezenlijk misleidend worden aangeduid, voorafgaande aan of kort na hun publicatie en/of hadden het vermogen en/of de gelegenheid om de uitgifte van deze documenten te voorkomen of ervoor te zorgen dat deze werden gecorrigeerd. Door hun posities en toegang tot wezenlijke niet-openbare informatie die voor hen, echter niet voor het publiek, beschikbaar was, wist eenieder van de Individuele gedaagden dat de negatieve feiten die hierin worden gespecificeerd, niet openbaar waren gemaakt aan het publiek of voor hen verborgen was gehouden en dat de verklaringen die betrekking hebben op het hier aangeklaagde Bedrijf, op dat moment wezenlijk vals en misleidend waren, of ze negeerden dit op roekeloze wijze.

Dienovereenkomstig is eenieder van de Individuele gedaagden verantwoordelijk voor de openbare verslagen en uitgaven die hier in bijzonderheden worden benoemd, en is om die reden hoofdelijk aansprakelijk voor de verklaringen die hierin worden vermeld.

39. Eenieder van de Individuele gedaagden is aansprakelijk als rechtstreekse deelnemer aan een frauduleus plan en de gang van zaken die golden als fraude of bedrog voor kopers of verwervers van Vivendi ADS's en gewone aandelen gedurende de Relevante periode, door wezenlijk valse en misleidende verklaringen te verspreiden en/of wezenlijk negatieve feiten te verhullen. Door het plan: (i) werd het beleggerspubliek bedrogen met betrekking tot Vivendi's bedrijven, exploitatie, management en de intrinsieke waarde van Vivendi ADS's en gewone aandelen; (ii) werd het Bedrijf in staat gesteld talloze overnames af te ronden tijdens haar geldsmijterij bij de aankoop van de overnames ter waarde van enkele miljarden dollars; (iii) werd het voor Vivendi mogelijk gemaakt om haar kredietkwalificaties te handhaven, zodat Vivendi een steeds grotere schuld kon opbouwen om overnames te plegen op voorwaarden die gunstig waren voor Vivendi; en (iv) hebben de Hoofdeisers en andere leden van de Groep en Subgroepen Vivendi ADS's en gewone aandelen tegen kunstmatig opgedreven prijzen gekocht of anderszins verworven.

#### **BESCHULDIGINGEN GROEPSGEDING**

40. De Hoofdeisers dienen deze aanklacht in als een groepsGEDING krachtens de Federale regels van de civiele procedure 23(a) en (b)(3) namens: (a) de Inkoopgroep die bestaat uit alle personen die tussen 30 oktober 2000 tot en met 14 augustus 2002 de gewone aandelen en ADS's van Vivendi kochten of anderszins verwierven en daarbij schade leden, volgens de vermeende schendingen van artikel 10(b) en 20(a) van de Exchange Act; (b) de Fusiesubgroep die bestaat uit alle personen die gewone aandelen en ADS's van Vivendi aankochten of verwierven op grond van de Registratieverklaring en Prospectus die in verband met de Fusie werd uitgegeven, en daarbij schade leden, volgens de vermeende schendingen van artikelen 11, 12(a)(2), en 15 van de Securities Act; en (c) de Gevolmachtigden subgroep die bestaat uit alle personen die vanaf 25 november 2000 aandeelhouders waren van Vivendi of Seagram, die het recht hadden om te stemmen bij de Fusie op grond van de Registratieverklaring in welke een gevolmachtigden/prospectus werd uitgegeven in verband met de Fusie, en daarbij schade leden, volgens de vermeende schendingen van artikel 14(a) van de Exchange Act en SEC-regel 14a-9 die daaronder geldt. Uitgesloten

van de Groeps- en Subgroepen zijn gedaagden, de gezinsleden van de Individuele gedaagden, iedere entiteit waarin een gedaagde een bestuursbelang heeft, of die een moeder- of dochtermaatschappij is of die wordt bestuurd door, het Bedrijf, en de functionarissen, bestuurders, aangesloten maatschappijen, wettelijke vertegenwoordigers, erfgenamen, voorgangers, opvolgers of cessionarissen van één van de gedaagden.

41. De leden van de Inkoopgroep, Fusiesubgroep en Gevolmachtigdensubgroep zijn zo talrijk dat samenvoeging van alle leden praktisch onuitvoerbaar is. Gedurende de Relevante periode werden Vivendi's ADS's actief verhandeld op de NYSE op een goedontwikkelde en efficiënte markt. Vivendi's gewone aandelen werden actief verhandeld op de euroNext Paris S.A. (de "Beurs van Parijs"), eveneens een efficiënte markt. Op 31 december 2001 had het Bedrijf meer dan 107 miljoen uitstaande ADS's en ruim 1 miljard uitstaande gewone aandelen. Terwijl de Hoofdeisers het precieze aantal Groeps- en Subgroepleden op dit moment niet kennen en daarover slechts uitsluitel kunnen krijgen via gepast onderzoek, zijn de Hoofdeisers van mening dat er honderden, zo niet duizenden, leden zijn in de vermelde Groep (waaronder de Subgroepen). Documenteigenaren en overige leden van de Groep en Subgroepen kunnen worden geïdentificeerd aan de hand van documenten die door Vivendi of haar transferagent worden bewaard en deze kunnen over deze hangende aanklacht worden geïnformeerd via e-mail, aan de hand van het kennisgevingformulier dat vergelijkbaar is met het formulier dat doorgaans in groepsdingen bij effecten wordt gebruikt.

42. De schuldvorderingen van de Hoofdeiser zijn kenmerkend voor de schuldvorderingen van de leden van Groep en Subgroepen die ze wensen te vertegenwoordigen, omdat de Hoofdeisers en de Groeps- en Subgroepleden schades hebben geleden die voortvloeiden uit de onwettige handelwijze van de gedaagden die hierin worden aangeklaagd.

43. De Hoofdeisers zijn de belangenbehartigers die rechtvaardig en zorgvuldig de belangen van de Groep- en subgroepleden zullen beschermen en die bevoegd en ervaren zijn als raadslieden in groepsgedingen en effectengeschillen. De Hoofdeisers hebben geen belangen die indruisen tegen of strijdig zijn met die van de andere Groep- en Subgroepleden die ze wensen te vertegenwoordigen.

44. In vergelijking met alle andere beschikbare methodes is een groepsgeeding bovenmatig geschikt voor de rechtvaardige en efficiënte rechtswijzing van dit geschil, aangezien het verzamelen van alle leden van de Groep (met inbegrip van de Subgroepen) praktisch onuitvoerbaar is. Bovendien zullen, aangezien de schade die de individuele leden van de Groep en Subgroepen hebben geleden mogelijk relatief klein is, de kosten en de last van individuele processen het voor de Groepsleden (waaronder de Subgroep) onmogelijk maken om op individuele basis om schadeloosstelling te verzoeken voor het leed dat hen is berokkend. Het beheer van deze aanklacht als een groepsgeeding zal geen problemen veroorzaken.

45. Er zijn twee rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Inkoopgroep die uitstijgen boven alle andere kwesties die mogelijk van invloed zijn op individuele leden. De rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Inkoopgroep zijn:

(a) of de Exchange Act werd geschonden door de handelingen van de gedaagden zoals hierin wordt aangevoerd;

(b) of in verklaringen die de gedaagden gedurende de Relevante periode hebben afgegeven aan het beleggerspubliek, materiële feiten onjuist werden voorgesteld en/of werden weggelaten;

(c) of de gedaagden met opzet handelden bij het uitgeven van wezenlijk valse en misleidende verklaringen;

(d) of de marktprijzen van effecten gedurende de Relevante periode kunstmatig werden opgedreven door de materiële verzwijging en/of verkeerde voorstelling van zaken, zoals ogenomen in deze aanklacht; en

(e) of de leden van de Inkoopgroep schade hebben geleden en, zo ja, wat de gepaste mate van de schadevergoeding is.

46. Er zijn twee rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Fusiegroep die uitstijgen boven alle andere kwesties die mogelijk van invloed zijn op individuele leden. De rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Fusiesubgroep zijn:

(a) of in de Registratieverklaring en de Prospectus materiële feiten werden weggelaten en/of daarover een verkeerde voorstelling van zaken werd gegeven;

(b) of de Securities Act werd geschonden door de handelingen van de gedaagden, zoals hierin wordt aangevoerd; en

(c) of de leden van de Fusiesubgroep schade hebben geleden en, zo ja, wat de gepaste mate van de schadevergoeding is.

47. De rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Gevolmachtigdensubgroep die overheersen over alle kwesties die mogelijk van invloed zijn op individuele leden. De rechts- en feitelijke kwesties die algemeen voorkomen voor de Gevolmachtigdensubgroep zijn:

- (a) of in de Registratieverklaring en de Gevolmachtigden/Prospectus materiële feiten werden weggelaten en/of daarover een verkeerde voorstelling van zaken werd gegeven;
- (b) of de Exchange Act werd geschonden door de handelingen van de gedaagden, zoals hierin wordt aangevoerd; en
- (c) of de leden van de Gevolmachtigdensubgroep schade hebben geleden en, zo ja, wat de gepaste mate van de schadevergoeding is.

### **FEITELIJKE ACHTERGROND**

48. In juni 1996 werd Messier voorzitter van Generale des Eaux, de voorloper van Vivendi. Op dat moment was Generale des Eaux – zoals sinds haar oprichting in de 19e – voornamelijk een waterleidingbedrijf. Toen Messier in 1996 CDO werd, werden Vivendi's aandelen en ADS's verhandeld in de orde van grootte van respectievelijk €27 tot €29 en \$ 30 tot \$ 35. In april 1999 wijzigde Messier de naam van Generale des Eaux in "Vivendi".

49. Nadat Messier CEO was geworden, liet hij zich in met een buitengewoon ambitieus plan om het Bedrijf te veranderen in één van 's werelds grootste mediabedrijven. Voorafgaande aan de Relevante periode, beginnend in 1998, nam Vivendi de volgende bedrijven over:

<b>OVERGENOMEN BEDRIJF</b>	<b>SLUITINGS-DATUM</b>	<b>OVERGENOMEN%</b>
Quotidien Sante	9/4/98	100%
Linjebuss AB	15/4/98	66,7% (33% EIGENDOM)
Havas SA/Old	2/6/98	70% (30% EIGENDOM)

---

<sup>1</sup> Vooraf aanwezig eigendomsbelang, indien aanwezig, wordt tussen haakjes getoond.

Cia de Saneamento do Parana	8/6/98	41,38%
Ediciones Doyma SA	25/6/98	50%
l'Etudiant	10/11/98	100%
ScVK	18/11/98	43,17%
OVP-Vidal	23/11/98	100%
Vivendi Universal	15/12/98	10,5%
ALPINA GmbH	5/1/99	100%
Cendant Software	12/1/99	100%
Pathe	26/1/99	19,6% (5% eigendom)
FCC	5/3/99	28%
Aique	20/4/99	100%
US Filter Corp	30/4/99	100%
SL Tunnelbanan AB	4/5/99	60%
MediMedia	12/5/99	100%
18 Litre Water Division	20/5/99	100%
Sani Gestion Inc.	11/6/99	100%
MUSIDISC	30/6/99	99,02%
Canal Plus	22/7/99	15% (34% eigendom)
British Sky Broadcasting Plc	22/7/99	4% (20,5% eigendom)
Aqua Alliance Inc	24/8/99	17% (83% eigendom)
Pathe	30/9/99	80,2% (19,8% eigendom)
Superior Services Inc.	11/11/99	100%
23 GPU In. Power plants	24/11/99	100%

Elektrim Telekomunikacja	9/12/99	49%
Daesan Power Plant	17/12/99	100%
The StayWell Company	29/2/00	100%
Three V Health Inc.	29/2/00	100%
Haniel Rohr; Kanal Service & Haneil Industrie Reinigung	28/3/00	100%
Prize Central Network	29/3/00	100%
KD Offshore	30/5/00	100%
Quod Bonum BV	17/8/00	80%
Prelude et Fugue	20/9/00	100%
Poland.Com SA	21/9/00	55,01%

50. Door Messiers vroege groeistrategie was het Bedrijf verplicht haar overnames te financieren, waardoor het Bedrijf grote schulden opbouwde. In maart 1999 moest Vivendi haar overname van U.S. Filter Corp. (“U.S. Filter”), in de grootte van \$ 6,2 miljard, financieren door circa €5,7 miljard bijeen te brengen door middel van een converteerbare obligatie-emissie. Op een vergelijkbare manier verhoogde Vivendi in december 1999 haar aandelenbelegging in Telekomunikacja (“ET”), een Pools concern, naar \$ 1,2 miljard (of 49% van ET’s eigen vermogen) door nog eens \$ 250 miljoen in contant geld te investeren en een eerdere lening van \$ 615 miljoen in ET-aandelen om te zetten.

51. In juni 2000 kondigde Vivendi de overname aan van Seagram (de eigenaar van Universal Studios en Polygram Records) voor \$ 36 miljard in gewone aandelen van Vivendi en de overname van Canal Plus voor \$ 12 miljard in gewone aandelen van Vivendi. De belangrijkste eigenaren van Seagram waren Edgar Bronfman Jr. (“Bronfman”) en de familie Bronfman, die na de Fusie de belangrijkste aandeelhouders van Vivendi werden.

## VIVENDI VERVOLGT HAAR OVERNAMEKNALLER

52. Na de Fusie op 8 december 2000 verwachtten veel analisten dat Vivendi ervoor zou zorgen dat haar nieuw gefuseerde en onlangs overgenomen bedrijven de gewenste synergie zouden bereiken voordat er nieuwe transacties werden uitgevoerd. Gedaagden volgden echter een andere strategie. In een periode van slechts zestien maanden na de reusachtige fusie tussen de drie partijen, Seagram, Canal Plus en Vivendi, nam Vivendi belangrijke vermogensposities over in de volgende bedrijven (of voegde deze aan haar bestaande vermogensposities toe), waarbij Vivendi enkele bedrijven volledig overnam:

<b>BEDRIJF</b>	<b>SLUITING-DATUM</b>	<b>BEDRIJFSTAK</b>	<b>OVERGENOMEN%</b>
Maroc Telecom	21/12/00	Telecom Services	35%
MUSIDISC	31/1/01	Multimedia	0,98% (99,02% eigendom)
Medicine Publishing	1/2/01	Publishing	100%
HC COM	19/2/01	Publishing	100%
Uproar Inc.	23/3/01	Internet Connectivity	100%
GetMusic LLC	25/4/01	Internet Content	50% (50% eigendom)
Editions Juris Service	25/4/01	Multimedia	100%
<u>Emusic.Com</u> Inc	14/6/01	E-Commerce	100%
RMM Records & Video	25/6/01	Music	100%
Scoot europe NV	27/7/01	Broadcast Server	50% (50% eigendom)
Houghton Mifflin Co.	3/8/01	Publishing	100%
<u>MP3.com</u>	28/8/01	Internet Content	100%
Elektrim Telekomunikacija	4/9/01	Telecom Services	2% (49% eigendom)

<b>BEDRIJF</b>	<b>SLUITING-DATUM</b>	<b>BEDRIJFSTAK</b>	<b>OVERGENOMEN%</b>
Mediabright	12/9/01	Applications Software	100%
Studio Canal	12/10/01	Motion Pictures Services	14,8% (85,20% eigendom)
Multithematiques	17/12/01	Cable TV	27%
EchoStar Communications	22/1/02	Satellite Telecom	10%
Koch Group Recorded Music	15/2/02	Music	100%
USA Network Entertainment	7/5/02	Cable TV	93%

53. Het overgrote deel van deze overnames na de fusie van Vivendi/Seagram/Canal Plus werd ofwel betaald met Vivendi-aandelen als betaalmiddel of door te lenen op grond van toekomstige winst. Om haar groei volgens de overnamestrategie vol te houden, was het dus van cruciaal belang voor gedaagden om gunstige financiële resultaten te blijven melden, teneinde Vivendi's aandelenprijs hoog te houden en haar gunstige kredietclassificaties te handhaven en toegang te verkrijgen tot aanvullende schuldenfinanciering.

#### **VALSE EN MISLEIDENDE VERKLARINGEN**

54. Op 30 oktober 2000 (de eerste dag van de Relevante periode) gaf Vivendi een Registratieverklaring uit die was ingediend bij de SEC op Formulier F-4 en die was ondertekend door gedaagden Messier en Hannezo in verband met de Fusie van Vivendi, Seagram en Canal Plus. Op 30 oktober 2000 bevatte Formulier F-4 een Gemeenschappelijke gevolmachtigdenverklaring-Prospectus die werd verzonden naar aandeelhouders van Seagram en Amerikaanse aandeelhouders van Canal Plus en Vivendi, S.A., met als ingangsdatum 3 november 2000. De Gemeenschappelijke gevolmachtigdenverklaring-Prospectus die in Formulier-4 was vervat en vervolgens naar de aandeelhouders was verzonden – bestond uit ruim 700 pagina's plus officiële bewijsstukken – met de bedoeling de drievoudige fusie uit te leggen aan de aandeelhouders en om hun goedkeuring daarvan te verzoeken.

Naast andere informatie op haar Formulier F-4 presenteerde Vivendi historische jaarrekeningen voor het boekjaar 1999 en de eerste helft van het boekjaar 2000. Vivendi vermeldde opbrengsten van \$ 16,427 miljard en een nettoresultaat van \$ 509 miljoen over de eerste helft van het boekjaar 2000 en opbrengsten van \$ 17,487 miljard en een nettoresultaat van \$ 254,6 miljoen over dezelfde periode in 1999. Vivendi meldde ook een aandeelhoudersvermogen van \$ 11,957 miljard en totale activa van \$ 73,611 miljard vanaf 30 juni 2000.

55. Echter, om redenen die hieronder in §§ 119-80 nader in detail zullen worden toegelicht, waren Vivendi's historische jaarrekeningen en balansen die op 30 oktober 2000 op Vivendi's Formulier F-4 werden vermeld, wezenlijk vals en misleidend, omdat, onder andere, het Bedrijf opbrengsten van haar dochtermaatschappij Cegetel op ongepaste wijze in haar financiële overzichten had geconsolideerd (waarin het Bedrijf een eigendom bezat van minder dan 50%), ze verzuimde om tijdig de goodwillafwaardering af te schrijven van vorige bedrijfsinvesteringen en overnames, waaronder U.S. Filter, en ze de opbrengsten van het Bedrijf van haar milieudivisie overwaardeerde met betrekking tot bepaalde meerjarige contracten, hetgeen een schending GAAP inhoudt.

56. Op 22 december 2000 publiceerde Vivendi een persbericht waarin werd vermeld dat ze een belang van 35% in Maroc Telecom S.A. ("Maroc Telecom"), Marokko's telefoonmonopolie, had gekocht voor een bedrag van circa 2,3 miljard euro.

57. Op 14 februari 2001 publiceerde Vivendi een persbericht in Parijs en New York waarin de voorlopige resultaten voor het boekjaar 2000 werden aangekondigd:

Het voorlopige totale resultaat van Vivendi Universal voor 2000 was 41,7 miljard euro, waarbij media en communicatie en milieuservices 40,0 miljard euro voor hun rekening namen, wat wereldwijd een verhoging van 36,5% was ten opzichte van 1999. Jean-Marie Messier, voorzitter en CEO van Vivendi Universal, zei: "Vivendi Universal werd op 8 december 2000 opgericht. De cijfers van Vivendi Universal over 2000 laten een aanzienlijke groei-explosie zien van onze communicatie-activiteiten in 2000, zowel voor de wereldwijde groei als, in nog belangrijker mate, voor de binnenlandse groei van bijna 20%. ***Vivendi Universal begint aan haar eerste volledige exploitatiejaar met sterke groeivoorzichten en een zeer sterke balans. Dit nieuwe bedrijf maakt een snelle start door en wij hebben er alle vertrouwen in dat we de zeer ambitieuze groeidoelstellingen die we voor onszelf hebben bepaald ook zullen behalen; zowel voor de opbrengst- als voor de EBITA-niveaus.***" [Nadruk toegevoegd.]

58. Op 9 maart 2001 publiceerde Vivendi een persbericht met de vermelding “beter dan verwachte” resultaten voor het vierde kwartaal en het boekjaar 2000. Vivendi kondigde werkelijke opbrengsten aan van 41,8 miljard euro voor boekjaar 2000, waaronder opbrengsten van media en communicatie van 13,6 miljard euro en opbrengsten van milieuservices van 26,5 miljard euro. In het persbericht werd verder verklaard:

Vivendi Universal kondigde vandaag aan dat op pro forma basis voor het kalenderjaar 2000, het Bedrijf 7,2 miljard euro in EBITDA had gemeld (winst vóór aftrek van rente, belastingen, afschrijvingen op activa) voor de periode tot en met 31 december 2000; een stijging van 48 procent ten opzichte van 1999. De resultaten laten sterke prestaties zien voor de business units Media en Communicatie en Milieuservices. De werkelijke EBITDA voor de 12 maanden tot en met 31 december 2000 was 6 miljard euro versus 4,3 miljard euro in 1999.

De pro forma resultaten werden gestimuleerd door de groei in alle bedrijfssegmenten met uitzondering van het internet, waar ontwikkelingskosten met betrekking tot de uitbreiding van zakelijke activiteiten een negatieve invloed bleven houden op de winst...

De nettowinst steeg met 44 procent, voor aftrek van goodwill, naar 2,8 miljard euro of 4,4 procent basisaandelen stegen 19% en 60 procent, na aftrek van goodwill, naar 2,3 miljard euro, van 1,4 miljard euro. De raad van bestuur van Vivendi Universal heeft de aandeelhouders aangeraden een jaarlijks dividend van één euro per aandeel goed te keuren, wat een hoge dividend/winstverhouding van 47 procent zal betekenen...

Jean-Marie Messier, voorzitter en [CEO] van Vivendi Universal, verklaarde: “De sterke resultaten die Vivendi Universal over het kalenderjaar 2000 heeft gegenereerd, bieden een uiterst solide fundament voor de groeivoorzichten in 2001 van het Bedrijf. ***De robuuste prestaties van Vivendi Universal’s zakensegmenten zijn een goede weergave van het hoge tempo en het duidelijke momentum die wij hebben bewerkstelligd bij Vivendi Universal’s entree in 2001.*** De unieke combinatie van inhoud en distributie-activa van het Bedrijf plaveien de weg voor enorme groeikansen. Wij hebben onze managementteams en plannen in positie, terwijl wij verder gaan gaat [sic] met de uitvoering van de groeistrategieën. Het managementteam in het bijzonder heeft zich gericht op de dagelijkse exploitatieprestaties en gestegen productiviteit van alle business units van het Bedrijf. Ik heb er alle vertrouwen in dat, voor Media en Communicatie, wij onze opbrengstgroei-doelstelling van 10 procent en onze ambitieuze EBITDA-groei-doelstelling van 35 procent voor de periode 2000-2002 zullen behalen en eersteklas rendementen voor de aandeelhouders van Vivendi Universal zullen bereiken... ***Onze bedrijven zijn sterk, ons management is geconcentreerd en groeivoorzichten zijn echt en nabij.***” [Nadruk toegevoegd.]

59. Op 12 maart 2001, zoals in *La Tribune* werd vermeld, verklaarde gedaagde Messier dat het Bedrijf de verwachtingen had overtroffen:

De Frans-Canadese media- en communicatiegroep, Vivendi Universal SA (VU), heeft haar resultaten over 2000 aangekondigd die in lijn waren met prognoses en heeft haar doelstellingen voor 2001 bevestigd. VU-voorzitter, Jean-Marie Messier, die de groepsresultaten over het boekjaar presenteerde, lichte toe: **“Toen wij fuseerden, werd er gezegd dat onze doelen te ambitieus waren. Welnu, die hebben we overtroffen!”** [Nadruk toegevoegd.]

60. De verklaringen die werden afgegeven door de gedaagden, waaraan hierboven in §§ 57-59 wordt gerefereerd, waren alle wezenlijk vals en misleidend, omdat, onder andere, het Bedrijf betrokken was bij ongepaste boekhoudpraktijken waardoor Vivendi's vermelde winst wezenlijk werd overgewaardeerd (zoals hieronder in §§ 119-80 wordt gespecificeerd), met inbegrip van: (a) het verzuim om tijdig bepaalde overgewaardeerde activa van voorgaande bedrijfsinvesteringen en overnames af te schrijven; (b) ongepaste consolidatie in haar financiële resultaten van opbrengsten van haar Cegetel-dochtermaatschappij waarin het Bedrijf een eigendomsbelang had van minder dan 50%; en (c) het overwaarden van de winst van het Bedrijf uit bepaalde meerjarige contracten. Bovendien verzuimde het Bedrijf openbaar te maken dat ze te lijden had van een stijgende liquiditeitscrisis (zoals hieronder in §§ 181-88 nader gespecificeerd) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldenverplichtingen zou moeten herstructureren teneinde solvabel te blijven en een faillissement af te wenden.

61. Op 23 april 2001 publiceerde Vivendi een persbericht waarin “uiterst sterke” resultaten over het eerste kwartaal van 2001 werden vermeld. In het persbericht werd aangekondigd dat de opbrengsten van Media en Communicatie met 10% waren gestegen naar 5,9 miljard euro en de Telecomopbrengsten waren gestegen met 30% naar 1,5 miljard euro. In het persbericht werd voorts aangekondigd dat de EBITDA van Media en Communicatie met 112% was gestegen naar 900 miljoen euro en de EBITDA van de Telecom meer dan verdrievoudigd was naar 433 miljoen euro. In het persbericht werd gedaagde Messier als volgt geciteerd:

“Ik ben erg blij met de uitstekende prestaties van Vivendi Universal in ons eerste kwartaal als nieuw bedrijf. Al onze resultaten voldoen aan of overtreffen onze belangrijkste exploitatiedoelen. **Wij hebben een belangrijk momentum gecreëerd door in het eerste kwartaal van 2001 solide resultaten te leveren voor de EBITDA, die meer dan verdubbelde en door een omzetgroei van twee cijfers te genereren...**

Deze resultaten tonen de concentratie en toewijding van al onze managementteams bij het waarmaken van de unieke belofte van Vivendi Universal rondom haar wereldwijde strategie. Dit is een geweldig begin. Met ons momentum, onze doelen en het doorzettingsvermogen van ons directieteam **heb ik er uiterst veel vertrouwen in dat, voor Media en Communicatie, wij onze jaarlijkse EBITDA- en winstgroei-doelstellingen van 35% en 10% voor respectievelijk 2001 en 2002, zullen bereiken, en uitstekende rendementen zullen behalen voor aandeelhouders van Vivendi Universal...**

Wij lopen ook vóór op de doelen voor de synergie hetgeen erop wijst dat de integratie van onze teams geweldig is. Ik ben en blijf alleen geconcentreerd op de uitvoering van deze boeiende mediafusie.” [Nadruk toegevoegd.]

62. Op 24 april 2001 sprak gedaagde Messier Vivendi's aandeelhouders toe op de

aandeelhoudersvergadering van het Bedrijf:

**De fundamenten van onze aan communicatie verwante zakelijke activiteiten zijn buitengewoon gezond en sterk.** Guillaume Hannezo heeft zojuist onze prestaties in detail voor u uiteengezet. Ik zou alleen graag een aantal punten willen benadrukken:

- **een gezonde balans met een totaal vermogen dat de 66 miljard euro nadert;**
- **een pro forma nettoschuld die als vrijwel niet bestaand beschouwd kan worden – circa drie miljard euro;**
- Vivendi Universal heeft een nettowinst van recordhoogte bekendgemaakt en heeft kasmiddelen beschikbaar voor investeringen (deelname in BskyB, enz.);
- Vivendi heeft snel groeiende opbrengsten die jaarlijks 10% of meer bedragen, verspreid over alle Europese en Amerikaanse markten (60% en 40%); buitengewoon grote klantenbestanden; meerdere tientallen miljoenen abonnees; business modellen die vaak zijn gebaseerd op abonnementen – hetgeen loyaliteit, herhaling, voorspelbare opbrengsten en zeer weinig afhankelijkheid van de advertentiemarkt betekent.

Financieel is Vivendi Universal voor wat betreft de communicatiesectoren, oersolide – zeer stabiel met een grote groei...

In mijn rol als de voorzitter en als een medewerker van het bedrijf ben ik u de resultaten van het bedrijf verschuldigd. Hier zijn ze. Ze zijn goed... Vivendi Universal, ons bedrijf, uw bedrijf, is solide.

Vandaag zijn we een leider, krachtig, dynamisch en winstgevend. [Nadruk toegevoegd.]

63. Op 18 mei 2001 diende Vivendi een Formulier 6-K in bij de SEC waarop de volledige informatie over de opbrengsten in het eerste kwartaal van 2001 werd vermeld. Op dit Formulier 6-K werd onder andere verklaard:

***Vivendi Universals opbrengsten in het eerste kwartaal van 2001 waren in totaal 12,6 miljard euro, een algemene stijging van 34,5% ten opzichte van het eerste kwartaal van het vorige boekjaar.*** Vivendi Universals media- en communicatiebedrijven waren verantwoordelijk voor 5,9 miljard euro en milieuservicesbedrijven waren verantwoordelijk voor 6,7 miljard euro. [Nadruk toegevoegd.]

64. De verklaringen die werden afgegeven door de gedaagden, aan welke hierboven in §§ 61-63 wordt gerefereerd, waren alle wezenlijk vals en misleidend, omdat, onder andere, het Bedrijf betrokken was bij ongepaste boekhoudpraktijken, waardoor Vivendi's vermelde winst wezenlijk werd overgewaardeerd (zoals hieronder in §§ 119-80 wordt gespecificeerd), met inbegrip van: (a) het verzuim om tijdig overgewaardeerde activa van voorgaande bedrijfsinvesteringen en overnames af te schrijven; (b) ongepaste consolidatie in haar financiële resultaten van opbrengsten van haar Cegetel-dochtermaatschappij waarin het Bedrijf een eigendomsbelang had van minder dan 50%; en (c) het overwaarden van de winst van het Bedrijf uit bepaalde meerjarige contracten. Bovendien verzuimde het Bedrijf openbaar te maken dat ze te lijden had van een stijgende liquiditeitscrisis (zoals hieronder in §§ 181-88 wordt gespecificeerd) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldenverplichtingen zou moeten herstructureren teneinde solvabel te blijven en een faillissement af te wenden.

65. Op 1 juni 2001 publiceerde Vivendi een persbericht waarin de overname van de in Boston gevestigde Houghton Mifflin Company werd aangekondigd. In het bericht dat in Parijs Boston werd gepubliceerd, werd onder andere verklaard:

Op basis van de totale betaling van circa \$ 2,2 miljard die de aanneming omvat dat Houghton Mifflin's gemiddelde nettoschuld \$ 500 miljoen is, vertegenwoordigt de geboden prijs 1,9 maal de geraamde opbrengsten van Houghton Mifflin voor 2001, 7,7 maal de geraamde EBITDA (opbrengsten voor aftrek van rente, belastingen, afschrijvingen op activa) voor 2001 en 10,7 maal de geraamde EBITDA na afschrijvingen van de kosten van publicatie.

66. Op 2 juli 2001 diende Vivendi haar Formulier 20-F bij de SEC in voor het boekjaar tot en met 31 december 2000 dat door gedaagde Hannezo was ondertekend. Het Formulier 20-F bevatte Vivendi's "geconsolideerde jaarrekeningen voor de boekjaren tot en met 31 december 2000, 1999 en 1998 en d.d. 31 december 2000 en 1999."

67. Op 23 juli 2001 publiceerde Vivendi een persbericht waarin haar "uiterst sterke" resultaten van Media en Communicatie over het tweede kwartaal en de eerste helft van 2001 werden vermeld. Vivendi meldde dat de opbrengsten van Media en Communicatie met 16% waren gestegen (Universal Studios Group uitgezonderd) naar 6,6 miljard euro en dat de EBITDA met 57% was gestegen naar 1,3 miljard euro. Over Vivendi's resultaten voor Media- en Communicatiebedrijven over de eerste helft van 2001 werd in het persbericht onder andere vermeld:

- In de loop van de eerste helft van 2001 heeft Vivendi Universal driekwart van haar volledige jaardoelstelling voor additionele EBITDA bereikt (bijna 800 miljoen euro waarbij Maroc Telecom werd uitgezonderd, met betrekking tot de bedrijfsdoelstelling van iets meer dan 1 miljard euro).
- In de eerste helft van 2001 stegen de opbrengsten naar 12,4 miljard euro (met 15% [USG uitgezonderd]) en steeg de EBITDA naar 2,2 miljard euro (een stijging van 77% ten opzichte van de vergelijkbare periode in 2000).

68. Gedaagde Messier gaf een toelichting op de resultaten en verklaarde onder andere het volgende:

De resultaten die Vivendi Universal in het tweede kwartaal heeft behaald, liggen ver voor op die waarover op de markt overeenstemming werd bereikt... Deze bevestigen dat wij krachtige bedrijven hebben, die slechts beperkt worden blootgesteld aan adverteren; de voordelen van een werkelijk wereldwijde positie; en de snelle voortgang van de reorganisatie en implementatie van onze recente fusie.

Met drie kwartalen met een "ambitieuze" additionele EBITDA-doelstelling voor het volledige boekjaar van 2001 [1,12 miljard euro additionele EBITDA, of 35% boven de pro forma richtlijn van 2000 die afgelopen oktober werd afgegeven en enigszins boven 1 miljard euro aan additionele EBITDA voor de eindresultaten van 2000] die reeds in de eerste helft van het boekjaar werden behaald, kan ik alleen ons vertrouwen opnieuw benadrukken. We zullen op z'n minst onze vastgestelde doelstellingen behalen.

***Het spreekt voor zich dat onze huidige aandelenprijs geen volledige weergave is van deze toestand in termen van een meervoudige EBITDA of Bedrijfswaarde met betrekking tot EBITDA betreffende groei.***

***Met de hoogste groeiratio's in de industrie en de laagste conversies is ons aandelenkapitaal momenteel beslist een aantrekkelijke investering.***

De eerste helft is een periode geweest waarbij wij ons volledig op de exploitatie van al onze bedrijven hebben geconcentreerd, terwijl intussen belangrijke prestaties werden voltooid voor de implementatie van de fusie, reorganisatie en de uitvoering van onze strategie. [Nadruk toegevoegd.]

69. Na het persbericht van 23 juli 2001 was Vivendi gastheer tijdens een telefonische vergadering om de resultaten van het tweede kwartaal van 2001 en de zakelijke activiteiten en vooruitzichten van het Bedrijf te bespreken. Tijdens dat gesprek verklaarden Messier en anderen in het Vivendi-management:

- Vivendi was zelfs in een neerwaartse markt in staat sterke resultaten te behalen en won in feite marktaandeel.
- Het Bedrijf was nog steeds op schema bij het behalen van een sterke groei in opbrengsten en winst in 2001, met inbegrip van een groei van de EBITDA van 35%.

70. Op 23 juli 2001 steeg de prijs van Vivendi's gewone aandelen naar €63,1 en steeg de prijs van Vivendi ADS's van \$ 52,39 per aandeel naar \$ 55,00 per aandeel, wat een stijging van 5% betekende.

71. Effectenanalisten die Vivendi-effecten volgden, reageerden positief op de aankondiging van het Bedrijf over de resultaten van het tweede kwartaal van 2001. In een analistenrapport d.d. 23 juli 2001 gaf Robertson Stephens, Inc. ("Robertson Stephens") bijvoorbeeld een "Kopen"-classificatie af, met de verklaring: "Wij verwachten dat het bedrijf goed zal presteren in een trage economie en dat het strategisch goed gepositioneerd zal verrijzen." Op een vergelijkbare manier gaf Merrill Lynch Capital Markets ("Merrill Lynch") een "Kopen"-classificatie af in een analistenrapport d.d. 26 juli 2001, waarin onder andere daarover het volgende werd verklaard:

- Vrijwel alle divisies, in het bijzonder film, telecom en muziek, kenden bovenmatige prestaties.
- Als gevolg daarvan stellen we onze OCF voor 2001 voor de tweede keer naar boven bij met 2%...

- Het Bedrijf gaf opnieuw een bevestiging van haar doelstellingen voor 2001. In een neerwaartse muziekmarkt wint Universal marktaandeel en heeft ze vertrouwen in een groei van de EBITDA met twee cijfers.

72. De verklaringen die werden afgegeven door de gedaagden, waaraan hierboven in §§ 66-69 wordt gerefereerd, waren alle wezenlijk vals en misleidend, omdat, onder andere, het Bedrijf betrokken was bij on gepaste boekhoudpraktijken waardoor Vivendi's vermelde winst wezenlijk werd overgewaardeerd (zoals hieronder in §§ 119-80 wordt gespecificeerd), met inbegrip van: (a) het verzuim om tijdig overgewaardeerde activa van voorgaande bedrijfsinvesteringen en overnames af te schrijven; (b) on gepaste consolidatie in haar financiële resultaten van opbrengsten van haar Cegetel-dochtermaatschappij in welke het Bedrijf een eigendomsbelang had van minder dan 50%; en (c) het overwaarden van de winst van het Bedrijf uit bepaalde meerjarige contracten. Bovendien verzuimde het Bedrijf openbaar te maken dat ze te lijden had van een stijgende liquiditeitscrisis (zoals hieronder in §§ 181-88 wordt gespecificeerd) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldenverplichtingen zou moeten herstructureren teneinde solvabel te blijven en een faillissement af te wenden.

73. Begin september 2001, toen geruchten circuleerden dat Vivendi's winst teleurstellend zou zijn, daalde Vivendi's ADS's van medio-\$ 50 naar medio-\$ 40 per aandeel en daalden haar gewone aandelen van medio-€50 naar medio-€40. Als reactie daarop ontkenden de gedaagden categorisch enig probleem. Vivendi herhaalde haar doelstellingen voor 2001 en 2002 na het sluiten van de markt op 5 september 2001. Gedaagde Messier verklaarde die avond in een interview met Reuters dat "er niet hoeft te worden gevreesd voor enig soort winstwaarschuwing van de kant van Vivendi Universal."

74. Op 25 september 2001 publiceerde Vivendi een persbericht waarin haar "sterke resultaten voor de eerste helft van 2001" werden aangekondigd en een "solide vooruitzicht voor 2001". In het persbericht werd vermeld dat opbrengsten met 11% stegen naar 26,4 miljard euro, dat de EBITDA met 42% toenam tot bijna 4 miljard euro, dat het exploitatieresultaat met 65% steeg tot 1,9 miljard euro en dat de nettowinst, voor aftrek van goodwillafschrijving, 1,1 miljard euro had bereikt of 0,97 euro per aandeel.

Met betrekking tot media en communicatie werd er in het bericht vermeld dat de opbrengsten van de eerste helft van 2001 de 12,4 miljard euro hadden bereikt, een stijging van 15%, dat EBITDA 2,2 miljard euro was, een stijging van 77% en dat de exploitatiewinst bijna verdriedubbeld was naar 946 miljoen euro, een stijging van 184%. Met betrekking tot Vivendi's milieuactiviteiten, werd in het bericht vermeld dat de opbrengsten 11% waren gestegen naar 13,9 miljard euro, dat de EBITDA met 12% was gestegen naar 1,76 miljard euro, en dat de exploitatiewinst met 13% was gestegen naar 0,97 miljard euro. In het persbericht werd gedaagde Messier als volgt geciteerd, toen hij een toelichting gaf op deze resultaten:

***Ondanks de huidige situatie zullen we al onze voorheen vermelde opbrengsten/EBITDA-doelstellingen voor het boekjaar 2001 behalen.*** Ik blijf mijn vertrouwen uitspreken in het behalen van onze groeidoelstellingen van meer dan 10% voor 2001 en in de groei van onze EBITDA met ruim 35% (versus de bedrijfsrichtlijn van oktober 2000) op basis van onveranderde activa. Dit, in combinatie met enkele uitbreidingen van de basis aan activa van het bedrijf (d.w.z. Maroc Telecom en Houghton Mifflin) zou moeten resulteren in een EBITDA voor Media en Communicatie over het volledige boekjaar die enigszins hoger is dan 5 miljard euro. In de huidige situatie zou het afgeven van een doelstelling voor 2002 niet veel betekenis hebben en we moeten ons budget en planningsproces voor 2002 nog afronden. Vóór de recente tragedie [van 11 september] bereikte de markt overeenstemming over de EBITDA voor 2002 die niet ver uit de buurt lag van 6 miljard euro. Ondanks de gebeurtenissen voelen we ons momenteel, wanneer we naar de trends in onze zakelijke activiteiten en onze verdedigende kwaliteiten kijken, zeer comfortabel [sic] bij deze verwachting. [Nadruk toegevoegd; voetnoot weggelaten.]

75. Vivendi gaf op 30 oktober 2001 een persbericht uit dat haar derdekwartaalresultaten 2001 voor Media- en Communicatie aankondigde, waarin bekend werd gemaakt dat de opbrengsten Media en Communicatie met 2,4% naar 7,3 miljard euro waren gestegen en dat het EBITDA-resultaat met 90% naar 1,5 miljard euro was gestegen. Het bericht vermeldde ook een verhoging van de Telecommunicatieomzet met 17% naar 2,1 miljard euro en een toename van de EBITDA met 31% ten opzichte van de *proforma*-resultaten van het derde kwartaal van 2000. Het bericht meldde tevens, voor zover relevant, dat:

- De inkomstengroei van het derde kwartaal 8%, en de EBITDA-groei 30% op pro forma basis bedroeg, de omzet tot op heden met 9% toenam en de EBITDA met 46%.
- Het bedrijf zijn vertrouwen in het behalen van zijn groeidoelen herbevestigt: 10% omzetgroei en 35% organische EBITDA-groei in 2001.

***“Onze derde kwartaalresultaten voor de media en communicatiebedrijven, met 24% inkomsten en 90% EBITDA-groei, inclusief organische groei van respectievelijk 8% en 36%, zijn duidelijk krachtig ondanks de lastige omgeving,” aldus Jean-Marie Messier, Voorzitter en [CEO] van Vivendi Universal. “Zij weerspiegelen zowel ons hoger potentieel voor groei als meer veerkracht in recessieomgevingen vergeleken met veel van onze concurrenten. . . .***

“Bovendien zijn de media- en communicationbedrijven van Vivendi Universal thans minder kwetsbaar voor recessieomgevingen dan vele van onze concurrenten door onze sterke defensieve kwaliteiten. . . . Het feit dat wij de meeste veerkracht en de minste gevoeligheid voor een recessieomgeving hebben, verklaart ons vermogen om betere prestaties te leveren dan de meeste van onze concurrenten. . . .

“Een vroege blik op het vierde kwartaal geeft aan dat wij op weg zijn om onze doelen te behalen. ***Ik blijf mijn vertrouwen uitspreken dat wij in 2001 bij een constante activabasis zowel een groei van 10% omzet als 35% EBITDA zullen behalen.*** Dit, gecombineerd met enkele activa-uitbreidingen (d.w.z. Maroc Telecom en Houghton Mifflin) van het bedrijf, zou moeten resulteren in een EBITDA voor Media en Communicatie over het gehele jaar van iets meer dan 5 miljard euro. [Nadruk toegevoegd; voetnoten weggelaten.]

76. Na het persbericht van het 30 oktober 2001, leidde Vivendi een telefonische vergadering om de resultaten van het derde kwartaal 2001 en de zakelijke activiteiten en vooruitzichten van de Onderneming te bespreken. Tijdens de telefonische vergadering verklaarden zowel Messier als anderen van het Vivendi-management:

- Vivendi kon zelfs in een negatieve markt sterke resultaten laten zien en was in feite haar marktaandeel aan het verhogen.
- De Onderneming was nog steeds op weg om in 2001 sterke omzet- en winstgroei te behalen.

77. Gebaseerd op de verklaringen van gedaagden, waaronder die welke tijdens de telefonische vergadering werden afgelegd, reageerden effectenanalisten die Vivendi-effecten volgden positief op de gerapporteerde financiële resultaten van de Onderneming. Zo bracht op 31 oktober 2001 Morgan Stanley Dean Witter (“Morgan Stanley”) een “OutPerform”-beoordeling uit met de volgende inhoud:

Wij blijven Vivendi Universal een OutPerform-V-beoordeling toekennen met een Euro 62-prijstvoel van twaalf maanden. Onze investeringsthese is gebaseerd op de taxatie van VU, ongevoeligheid voor de economische recessie en een verscheidenheid aan omzetmiddelen. In een kwartaal waarin al haar concurrenten werden gedwongen hun vooruitzichten voor 2001 en 2002 naar beneden bij te stellen, daarmee de voortdurende Amerikaanse economische zwakheid, verslechterd door de gebeurtenissen van 11 september, weerspiegend, heeft Vivendi Universal de verwachtingen overtroffen en herhaalde zij haar advies voor het hele jaar. Het verschil tussen VU en haar concurrenten weerspiegelt het hoge niveau van financiële voorspelbaarheid van de Onderneming, een directe functie van het bezitten van een internationaal gediversifieerd aantal toonaangevende bedrijven met een groot marktaandeel welke niet wezenlijk afhankelijk van reclame zijn.

78. De door de gedaagden afgelegde verklaringen waaraan in §§ 73-76 hierboven wordt gerefereerd, waren alle materieel vals en misleidend onder andere omdat de Onderneming on gepaste boekhoudprincipes toepaste die resulteerden in een materiële overdrijving van Vivendi's gerapporteerde winsten (zoals hieronder gespecificeerd in §§ 119-80), zoals: (a) het verzuim om overgewaardeerde activa van vorige bedrijfsinvesteringen en acquisities op tijd af te waarden; (b) de on gepaste consolidatie in haar cijfers van de omzet van haar dochteronderneming Cegetel, waarvan de Onderneming minder dan 50% eigenaar was; en (c) de overdrijving van de omzet van de Onderneming uit bepaalde meerjarencontracten. Bovendien verzuimden de berichten openbaar te maken dat de Onderneming in een groeiende liquiditeitscrisis verkeerde (zoals hieronder in §§ 181-88 weergegeven) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

79. Vivendi bracht op 6 december 2001 een persbericht uit waarin de beslissing van Bronfman om af te treden als Executive Vice Chairman werd aangekondigd. In zijn toelichting op het ontslag van Bronfman, verzekerde gedaagde Messier het beleggerspubliek dat Vivendi "zich in een uiterst sterke positie bevindt en in praktisch ieder bedrijf een stevige prestatie neerzet".

Een week later – na aankondiging dat zij \$ 2,5 miljard zou binnenkrijgen door een belang van \$ 1,5 miljard in BskyB en een belang van \$ 1,06 miljard in Vivendi Environnement te verkopen – verklaarde Vivendi, zoals op 14 december 2001 gepubliceerd door de *Financial Times (Londen)*, dat deze activaverkoop Vivendi “ruimte om te manoeuvreren” voor extra acquisities zou geven en de gelegenheid zou bieden “om eventuele behoeften uit verschillende kansen voor strategische partnerschappen te dekken”.

80. Vivendi bracht op 17 december 2001 een persbericht uit waarin de acquisitie van USA Networks voor \$ 10,3 miljard bekend werd gemaakt. In zijn toelichting op de acquisitie, verklaarde gedaagde Messier, voor zover relevant:

Onze strategie werpt duidelijk vruchten af. Met de combinatie van VUE, USG en de amusementsactiva van USA binnen dezelfde operationele entiteit, wordt een nieuw toonaangevend Amerikaans concern gecreëerd, dat baat zal vinden bij de volledige integratie van tv- en filmactiviteiten met productie en distributie.

\* \* \*

***Bovendien zullen de aandeelhouders van Vivendi Universal aanzienlijk voordeel hebben van deze strategische beweging door zijn aanzienlijke waardevermeerdering op ieder niveau – EBITDA, nettoinkomsten en vrije kasstroom.*** Door hoofdzakelijk niet tot de kern behorende, geconsolideerde activa te gebruiken om deze controle te verwerven, bevinden wij ons in een sterke positie om de prestatie en waarde voor de Vivendi Universal aandeelhouders te versterken.

\* \* \*

Aan het eind van slechts een jaar na onze fusie met Seagram en Canal+ hebben wij samen de laatste puzzelstukken gelegd voor het volbrengen van onze strategie. In één kort jaar hebben wij ons op de integratie gericht en op onze relatieve distributiezwakheid in de V.S. geconcentreerd - en kijk nu eens. Wij verwachten dat 2002 een jaar van groei zal zijn, zonder verdere verandering in omvang.

81. Gedaagde Messier hield op 17 december 2001 in het St. Regis Hotel in New York City een persconferentie met Barry Diller, Voorzitter en CEO van USA Network, om zowel de acquisitie van USA Networks, creatie van Vivendi Universal Entertainment (“VUE”) als de vooruitzichten van Vivendi voor 2002 te bespreken:

***Uiteindelijk oefent deze transactie geen druk uit op Vivendi Universal. In tegendeel, wat het ons toestaat te doen is ons [EBITDA] doel voor 2002 met meer dan tien procent te verhogen.***

*Daarmee zullen onze nettoinkomsten in 2002 met ongeveer 200 miljoen dollar toenemen. Daarmee zal de netto kasstroom van de groep in 2002 met, laten we zeggen, drie honderd en vijftig miljoen dollar toenemen. Bezien vanuit alle niveaus van het [P&L] en van de kasstroom, is deze transactie heel positief voor VUE-aandeelhouders van het eerste jaar.*

\* \* \*

*Wat betreft de mondiale [schuld]ratio van de groep, is het ons doel om in '02 een [schuld] naar [EBITDA] ratio van aanzienlijk minder dan drie keer te bereiken en wij concentreren ons erop om dat doel voor het einde van het eerste halfjaar van 2002 te bereiken, hetgeen betekent dat Vivendi in de eerste helft van '02 haar programma om niet tot de kern behorend activa te verkopen zal vervolmaken. Hiermee zullen we zeer plezierige 3xB kredietbeoordelingen verkrijgen waar we ons erg prettig bij voelen. . . . **Dus geen reiniging van de balans, want de balans is al schoon** . . . . Het doel waar we ons voor inzetten is om per Q1 van '02 volledige U.S. [GAAP] winst te publiceren. In feite hebben wij reeds in '01 volgens de Amerikaanse [GAAP] boekhoudmethoden gewerkt om onze ervaring en expertise op te bouwen tegen deze tijd, het moment van publicatie van onze eerste volledige U.S. [GAAP] kwartaalcijfers in '02. **Dus we passen alle Amerikaanse GAAP-methodologieën al toe, inclusief die welke betrekking hebben op amortisatie.** [Nadruk toegevoegd.]*

82. De door de gedaagden afgelegde verklaringen, aangehaald in §§ 79-81 hierboven, waren alle wezenlijk vals en misleidend onder andere omdat de Onderneming ongepaste boekhoudpraktijken toepaste die resulteerden in een materiële overdrijving van Vivendi's gerapporteerde winsten (zoals hieronder in §§ 119-80 gespecificeerd), zoals: (a) verzuim om overgewaardeerde activa van vorige bedrijfsinvesteringen en acquisities op tijd af te waarden; (b) de ongepaste consolidatie in haar financiële cijfers van dochteronderneming Cegetel, waarvan de Onderneming minder dan 50% eigenaar was; en (c) de overdrijving van opbrengsten van de Onderneming uit bepaalde meerjarencontracten. Bovendien liet de Onderneming na openbaar te maken dat het in een groeiende liquiditeitscrisis verkeerde (zoals hieronder weergegeven in §§ 181-88) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

83. Op 6 februari 2002 rapporteerde *AFX News Limited* dat, in een poging om gerezen twijfels over schuld niveaus en boekhoudprincipes van de Onderneming weg te nemen, er een brief werd verzonden naar de werknemers van de Onderneming waarin werd verklaard dat er geen winstwaarschuwingen op komst waren:

De CEO van Vivendi Universal, Jean-Marie Messier, zei dat het mediabedrijf geen verandering in haar advies over de inkomsten van 2001, dat op 5 maart zou worden uitgebracht, zou aanbrengen, hoewel het vierde kwartaal wel een moeilijke periode was.

Messier maakte de opmerking in een brief aan het personeel van Vivendi, en stelde de recente gevoeligheid en verliezen van de aandelenprijs van de Onderneming aan de orde. . . .

“Sommige mondiale markten, inclusief de muziekmarkt, zijn tijdens deze periode achteruitgegaan. Maar ondanks de moeilijkheden ***zijn wij het enige mediabedrijf dat geen winstwaarschuwing op zijn bedrijfsresultaten heeft uitgebracht en er is geen verandering in die situatie,***” aldus Messier.

\* \* \*

“***Er zijn geen verborgen risico’s en geen speculatieve instrumenten,***” zei hij. [Nadruk toegevoegd.]

84. Vivendi heeft op 11 februari 2002 een persbericht uitgegeven waarin haar resultaten in Media en Communicatie voor boekjaar 2001 werden aangekondigd. Vivendi meldde voor Media en Communicatie een “pro forma omzetgroei van 9% tot 28,9 miljard euro voor het jaar eindigend op 31 december 2001”. Het bericht vermeldde ook dat het segment Telecommunicatie van Vivendi in 2001 een omzetgroei van 24% bereikte en dat de “***omzetgroei 10% bedroeg op basis van de omvang in 2000, met uitzondering van Universal Film, dus exact in overeenstemming met de managementschattingen van 12 maanden terug.***” [Nadruk toegevoegd.]

85. In zijn toelichting over de resultaten, verklaarde gedaagde Messier:

***Ik ben tevreden dat wij ons ambitieuze doel van 10% organische omzetgroei in 2001 hebben bereikt, voor de bedrijven die zijn ontstaan uit de fusie van Vivendi met Seagram en Canal +.*** Organische groei is, meer dan ooit in de markten van vandaag, de belangrijkste kracht van Vivendi Universal. Met het behalen van het hoogste groeiniveau in onze branche heeft Vivendi Universal zich duidelijk onderscheiden en de Ondernemingsmanagement verdient erkenning voor het volbrengen van hun groei doelstellingen en voor het overtreffen van hun concurrenten in een moeilijk jaar.

Onze resultaten voor 2001 geven ons het vertrouwen dat wij in 2002 opnieuw onze groeidoelstellingen kunnen behalen. [Nadruk toegevoegd.]

86. Reagerend op de vroege publicatie van positieve resultaten van de Onderneming, rapporteerde de *New York Times* op 12 februari 2002:

“Vivendi is een van de weinige bedrijven in de mondiale mediasector dat geen resultaten- of Ebitda-waarschuwing heeft uitgebracht,” zei Mark Harrington van J.P. Morgan, verwijzend naar een gemeenschappelijke maat van bruto bedrijfswinst. “Dus toont het de structurele groei van de Onderneming ten opzichte van zijn mondiale mediaconcurrenten,” zei hij over het rapport van vandaag.

87. Op 3 maart 2002 werd de volgende verklaring van Messier in de *Financial Times* geciteerd: “Vivendi had slechts twee aanzienlijke structuren buiten de balans, waarvan er een betrekking heeft op aandelen die het in BskyB verkoopt en een andere betrekking heeft op vier gebouwen: ‘Er zijn geen verborgen risico’s en geen speculatieve instrumenten.’”

88. Vivendi gaf op 5 maart 2002 een persverklaring uit waarin zij haar 2001 eindejaarsresultaten bekend maakte. Vivendi rapporteerde kosten voor afwaardering van goodwill onder de Franse GAAP van 12,6 miljard euro, inclusief 6 miljard euro voor Canal Plus. Vivendi kondigde eveneens aan dat de omzet tot 10% gestegen was en dat de bedrijfsresultaten op een pro forma basis met 47% waren gegroeid tot 3,795 miljard euro. Het bericht verklaarde dat “gegeven de uitstekende bedrijfsresultaten, op de jaarvergadering een dividend per aandeel van 1 euro aan de aandeelhouders zal worden voorgelegd”. Het bericht vermeldde tevens de Media en Communicatieresultaten van 28,115 miljard euro, een pro forma vertegenwoordiging van de inkomstengroei van 10%, EBITDA van 5,036 miljard euro, 34% pro forma EBITDA-groei vertegenwoordigend, en bedrijfsresultaten van 1,838 miljard euro, 89% pro forma groei vertegenwoordigend. Het bericht meldde bovendien een 24% pro forma omzettoename in Telecommunicatie tot 8 miljard euro, een stijging van EBITDA met 49% tot 2,5 miljard euro, een verhoging van de Milieudienstresultaten van 11% tot 29,1 miljard euro, en een stijging van de bedrijfsinkomsten met 24% tot 2,0 miljard euro.

Voorts vermeldde het bericht, ten dele:

Na het enige grote mediabedrijf te zijn geweest dat zijn advies voor het jaar 2001 niet gewijzigd heeft, herhaalt Vivendi Universal haar vertrouwen in de kracht van haar bedrijven, alsmede in hun prestaties en hun vermogen om te kunnen groeien. Voor 2002 zal er geen ander nieuw advies worden uitgegeven, behalve het volledige vertrouwen dat de Onderneming heeft in haar Media- en Communicatiebedrijven.

89. De verklaring van 5 maart 2002 prees ook de “vrije kasstroom van de Onderneming “ als zijnde “op het advies vooruit” en verkondigde een vrije kasstroom van Media en Communicatie ten bedrage van 2,026 miljard euro, “2 miljard euro meer dan in 2000.” In zijn toelichting over de resultaten, legde gedaagde Messier deels de volgende verklaring af:

Ik ben zeer tevreden over de *uitstekende bedrijfsresultaten* die zijn bereikt. Deze resultaten bevestigen de kracht van de bedrijven van Vivendi Universal door alle geledingen ondanks een zeer moeilijke mondiale economische omgeving.

Tijdens deze periode van wereldwijde economische teruggang, verbeterden de meeste van onze bedrijven hun marktaandeel, EBITDA en vrije kasstroom. Belangrijker nog is het feit dat die bedrijfsprestaties verbetering op alle niveaus van onze P&L laten zien. De goede EBITDA tot EDIT transformatieratio, namelijk 68% van de oplopende EBITDA vertaald in stijgende EBIT, is een sterk en positief teken. De verbetering van de operationele vrije kasstroom (“FCF”) tegen een hogere waarde dan EBITDA, wijst op de duidelijke focus in 2001 op liquiditeitsmanagement. Wij zullen ons hierop blijven richten.

\* \* \*

*Wij blijven volledig toegewijd om volledige doorzichtigheid in onze financiële resultaten te bieden.* Vivendi Universal is niet alleen doorzichtig, het is de enige media en communicatie [onderneming] die haar cijfers en doelen niet verandert, zij onderstreept haar toewijding aan nauwkeurige, **behoudende** en consistente berichtgeving op ieder gebied van haar bedrijfsactiviteiten. [Nadruk toegevoegd.]

90. Tijdens een op 5 maart 2002 gehouden telefonische vergadering met investeerders besprak gedaagde Messier de resultaten van de Onderneming over het fiscale jaar 2001 en de verwachtingen voor het fiscale jaar 2002 en probeerde het belang van de €12,6 miljard aan goodwillafwaardering als volgt te minimaliseren:

Ik wil even heel snel enige punten aanhalen alvorens uw vragen te beantwoorden. En ik — het eerste punt is hier gebaseerd op het feit dat wij uitstekende bedrijfsresultaten hebben neergezet in '01 en dat is uiteraard heel fijn omdat deze uitstekende bedrijfsresultaten over '01 ook mede de toekomst bepalen en dan kunnen we onze toekomst sturen. Ik denk dat wij onze bedrijfsreserve aan het opbouwen zijn, maar waar ik op wil wijzen is dat we verder gaan met de EBITDA-groeidoelresultaten of hierop vernieuwen en toevoegen aan ons belangrijkste in het kwartaal '01. Wij hebben dit allemaal gedaan. Ons operationele pre-kasstroomdoel, wij gemiddeld euro 2 miljoen in plaats van het advies van euro 1,2 - 1,5 miljoen [sic]. Het moge duidelijk zijn dat het feit dat hoe meer je gaat 'cashen', hoe meer we hierboven zullen gaan --- het advies dat wij aan de markt gaven is een sterk teken van de kwaliteit van het ongedwongen beheer door boven de vereisten en CAPEX-management in '01 te werken. In hetzelfde opzicht als wij dat deden grotendeels alle doelen wat betreft kas-service hebben overwonnen. Wij besparen euro 200 miljoen EBITDA, we behalen 300 EBITDA met 100 meer en bijna euro 600 miljoen totaal kas-besparingen. De bedrijfsactiviteiten en deze bedrijfsprestaties, ik denk dat we deze hebben verkregen wegens onze concurrentievoordelen die reeds duidelijk waren in '01. Dat: (1) de uitstekende kwaliteit van management (2) het feit dat wij marktaandeel over ongeveer al onze bedrijven verwerven. Deze verwerving van marktaandelen komen uit [schaal en bereik]; (3) de activamix maximaliseert onze mogelijkheid om naar digitalisering voor levering op de mobiele apparaten over te gaan; en (4) onze mondiale voetafdruk minimaliseert de beweeglijkheid van de winsten. Dit is wat de Onderneming heeft bereikt.

91. Lehman Brothers brachten op 6 maart 2002 een rapport uit dat gedeeltelijk gebaseerd was op door het management van Vivendi afgelegde verklaringen tijdens de telefonische vergadering van 5 maart 2002:

In zijn telefonische vergadering over de resultaten, bevestigde het management dat de waardeaanpassingen van de Amerikaanse activa ... grotendeels een verandering in boekhoudingsbehandeling weerspiegelden en geen negatief vooruitzicht voor de Amerikaanse waterbedrijven signaleerden.

92. Evenzo bracht Bear Stearns op 6 maart 2002 een rapport uit gebaseerd op de op 5 maart, 2002 gehouden telefonische vergadering, als volgt, voor zover relevant:

De Onderneming onthulde dat de €19 miljard nettoschuld een gemiddelde looptijd van 4 jaar heeft tegen gemiddelde kosten van 4,1%. Het management wees erop dat de kracht van de financiën van de groep wordt onderstreept door een onlangs onderhandelde kredietfaciliteit van 5 jaar op 45 basispunten boven LIBOR.

\* \* \*

Voor '02 herhaalde het management zijn richtsnoer van 10% organische verkoopgroei voor alle Media Communicatiebedrijven. Vivendi verwacht ook een EBITDA van om en nabij de €6 miljard (nog vóór USA Networks en Stream).

93. De door gedaagden afgelegde verklaringen, waarnaar wordt verwezen in §§ 83-90 hierboven, waren alle materieel vals en misleidend, onder andere omdat de Onderneming ongepaste boekhoudpraktijken toepaste die resulteerden in een materiële overdrijving van Vivendi's gerapporteerde winsten (zoals hieronder in §§ 119-80 gespecificeerd), zoals: (a) verzuim om overgewaardeerde activa van vorige bedrijfsinvesteringen en acquisities op tijd af te waarderen; (b) de ongepaste consolidatie in haar financiële cijfers van omzet uit haar dochterondernemingen Cegetel en Maroc Telecom, waarvan de Onderneming minder dan 50% eigenaar was; en (c) de overdrijving van opbrengsten van de Onderneming uit bepaalde meerjarencontracten. Bovendien liet de Onderneming na openbaar te maken dat het zich in een groeiende liquiditeitscrisis bevond (zoals hieronder gespecificeerd in §§ 181-88) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

94. Op 24 april 2002 bracht Vivendi een persbericht uit waarin het haar "sterke" resultaten in Media en Communicatie voor het eerste kwartaal aankondigde. Vivendi rapporteerde een "sterke toename van de operationele vrije kasstroom met 159% tot 1,4 miljard euro, ver boven de verwachtingen". Het bericht, uitgegeven in New York meldde voorts dat de "[n]etto schuld van ongeveer 19 miljard euro naar ongeveer 17 miljard euro was teruggebracht". Het bericht rapporteerde ook in Media en Communicatie een "organische groei van de opbrengsten van 13% tot 6,8 miljard euro, sterke EBITDA-groei, een stijging van 18% tot 1,1 miljard euro, en een stevige groei van de bedrijfsinkomsten: een stijging van 37% tot 408 miljoen euro". Gedaagde Messier reageerde als volgt op deze resultaten:

"De harde cijfers in het eerste kwartaal geven weer dat Vivendi Universal een winnende strategie heeft en tonen onze toewijding aan uitstekend management en het leveren van resultaten, ieder kwartaal weer. In het eerste kwartaal behaalde elk bedrijfssegment zijn omzetdoelstellingen en de meeste segmenten behaalden ten opzichte van hun budgetten meer dan de normale EBITDA en operationele vrije kasstroom. . . .

In een moeilijke omgeving verwierven de bedrijven van Vivendi Universal marktaandeel. Beheer van de liquide middelen werd aanzienlijk verbeterd. Tenslotte waren de tijdens het kwartaal bereikte omzet- en kostensynergieën aanzienlijk. Verdere groei zal worden aangestuurd door bedrijven te verbeteren die momenteel een negatieve operationele vrije kasstroom laten zien: Canal+ en Internetexploitaties”.

95. Op 29 april 2002 gaf Vivendi een persbericht uit waarin zij beweerdelijk “sterke” resultaten meldde over het eerste kwartaal van 2002, waaronder een 12% toename van de pro forma geconsolideerde omzet tot 13,2 miljard euro. Het in New York uitgebrachte bericht meldde tevens dat geconsolideerde bedrijfsinkomsten een pro forma groei van 11% tot 781 miljoen euro te zien gaven, exclusief goodwillamortisatie. In het bericht reageerde gedaagde Messier op de resultaten als volgt:

De geconsolideerde financiële resultaten van het kwartaal tonen aan dat Vivendi Universal resultaten behaalt wat betreft strategie, doelstellingen en richtingen welke wij naar onze aandeelhouders hebben gearticuleerd. Zowel Media & Communicatie als Vivendi Environnement hebben hun doelstellingen in het eerste kwartaal van 2002 behaald.

De vorige week vrijgegeven financiële resultaten van Media & Communicatie, gekoppeld aan onze vandaag uitgebrachte geconsolideerde resultaten, getuigen van ons vermogen en onze overtuiging om sterke resultaten te leveren qua bedrijfsactiviteiten, kasstroom, EBITDA en netto-inkomsten. Zoals ik vorige week al zei, is onze sterke prestatie in het eerste kwartaal aanleiding om onze schatting van de eindejaarsschuld-/EBITDA-ratio voor Media en Communicatie te verlagen naar minder dan 3x tegen 31 december 2002.

De mondiale bedrijven van Vivendi Universal wisten marktaandeel te verwerven in een bijzonder moeilijke economische omgeving die werd gekarakteriseerd door vele marktonzekerheden. Bovendien werd een sterke verbetering bereikt wat betreft het beheer van liquide middelen, schuldvermindering, synergieën, managementontwikkeling en omzetgroei.

96. Het persbericht van 29 april 2002 prees voorts de beweerdelijk sterke kasstroompositie van de Onderneming:

Met uitzondering van de uitgeversbedrijven van Vivendi Universal die worden afgestoten (inclusief de B-to-B- en zorgbedrijven waarvan wordt verwacht dat de verkoop in het tweede kwartaal wordt voltooid), rapporteerde het segment Media en Communicatie op een *pro forma* basis als volgt:

- ***Sterke toename van de operationele vrije kasstroom met 159% naar 1,4 miljard euro, ver boven de verwachtingen***

- Sterke bedrijfsresultaten in het eerste kwartaal: organische groei van de opbrengsten van 13% naar 6,8 miljard euro; EBITDA-groei, een stijging van 18% naar 1,1 miljard euro; en een stevige groei van de bedrijfsinkomsten, een stijging van 37% naar 408 miljoen euro. Alle waren aanzienlijk onder het budget gebleven. [Nadruk toegevoegd.]

97. Na de verklaring van de Onderneming op 29 april 2002 bracht Merrill Lynch een onderzoeksrapport gedateerd 30 april 2002, uit, dat de Onderneming als een “goede koop” aanmerkte gebaseerd op de beweerdelijk sterke financiële positie van de Onderneming. Het Merrill Lynch-rapport verklaarde met name dat de “goede koop” aanbeveling gedeeltelijk gebaseerd was op het feit dat “Vivendi nu verklaard heeft dat zijn nettoschuld/EBITDA-doelstelling voor het eind van 2002 minder is dan 3x . . .”

98. De door de gedaagden afgelegde verklaringen, waarnaar verwezen wordt in §§ 94-96 hierboven waren alle materieel vals en misleidend, onder andere omdat de Onderneming ongepaste boekhoudprincipes toepaste die resulteerden in een materiële overdrijving van Vivendi’s gerapporteerde winsten (zoals hieronder gespecificeerd in §§ 119-80), zoals: (a) verzuim om overgewaardeerde activa van vorige bedrijfsinvesteringen en acquisities op tijd af te waarden; (b) de ongepaste consolidatie in haar financiële cijfers van omzet uit haar dochterondernemingen Cegetel en Maroc Telecom, waarvan de Onderneming minder dan 50% eigenaar was; en (c) de overdrijving van opbrengsten van de Onderneming uit bepaalde meerjarencontracten. Bovendien liet de Onderneming na openbaar te maken dat het zich in een groeiende liquiditeitscrisis bevond (zoals hieronder gespecificeerd in §§ 181-88) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

99. Moody’s verlaagde op 3 mei 2002 de langetermijnschuldbeoordeling van de Onderneming naar Baa3 – de laagste investeringsaanduiding – ietwat boven de aan speculatieve investeringen toegekende “junk” status. Volgens Moody’s weerspiegelde de afgegeven negatieve kwalificatie Moody’s zorgen dat Vivendi “haar schuld niet zo snel en omvangrijk als gepland zou kunnen verminderen”.

100. Diezelfde dag bracht Vivendi een verklaring uit waarin Moody's beslissing werd bekritiseerd en waarin getracht werd de betekenis ervan te relativeren:

De Onderneming gelooft dat deze beslissing de momenteel slechte marktvoorwaarden niet volledig in beschouwing neemt naast het feit dat het bureau geen rekening houdt met het door Vivendi Universal geplande totale schuldverminderingprogramma.

Deze beslissing heeft geen uitwerking op de liquiditeitstoestand van Vivendi Universal. Hiermee worden geen heronderhandelingsclausules of vervroegde terugbetalingen van bankkredietlijnen in gang gezet. Bovendien is het gebruik van *commercial paper* door Vivendi Universal in de huidige hoeveelheid van 1,6 miljard euro goed gedekt door reserves van meer dan 3 miljard euro, waarvan de beschikbaarheid door de beoordelingsverandering niet zal worden beïnvloed.

Vivendi Universal bevestigt dat het volledig vertrouwen heeft in haar vermogen om haar bedrijfsdoelen voor 2002, reeds bewezen door haar resultaten van het eerste kwartaal, te behalen. De Onderneming is vastbesloten om zich aan zijn schuldverminderingprogramma te houden om snel terug te kunnen keren naar een comfortabele positie met een Baa2-beoordeling.

Tengevolge van de inspanningen van Vivendi om de markten gerust te stellen, wisten gedaagden de daling van de prijs van de gewone aandelen en ADS van Vivendi te beperken en op 3 mei 2002 sloot de ADS van Vivendi slechts \$ 1,74 lager (van \$ 30,67 naar \$ 29,07).

101. De *International Herald Tribune* publiceerde op 6 mei 2002:

Vivendi Universal, SA zou kunnen worden gedwongen miljarden dollars in derivatentransacties buiten de balans af te wikkelen indien haar kredietbeoordeling nog verder daalt, aldus een gedetailleerd rapport van de bij de Amerikaanse bevoegde instanties overgelegde boeken van de Onderneming.

Een op vrijdag door Moody's Investors Service Inc. gegeven negatieve kwalificatie van Baa 3 naar Baa2 met betrekking tot de lange termijnschuld van Vivendi classificeert de aandelen van de Onderneming bijna als 'junk', of geeft daaraan de status "AA-negatief". Dit plaatst het op één na grootste mediaconglomeraat ter wereld volgens de in de afgelopen maand bij de Amerikaanse Effecten- en Beurscommissie ('SEC', Securities and Exchange Commission) ingediende documenten weer op de rand van een onmiddellijke schuld ter waarde van €3,5 miljard (\$ 3,21 miljard) aan zogenaamde *return swaps*, (kredietderivaten). Honderden miljoenen dollars aan verlies op het totale aantal *return swaps* en overige kredietderivaatovereenkomsten zijn onderwerp geweest van tenminste één proces dat werd aangespannen tegen Enron Corp. en haar accountant, Arthur Andersen LLP, door aandeelhouders en werknemers van het failliete Amerikaanse energiebedrijf.

Derivaten worden over het algemeen gedefinieerd als financiële instrumenten, waarvan de waarde is afgeleid van een onderliggende activum, zoals een aandeel. Bij een *total return swap* betalen partijen elkaar op basis van de waardevermeerdering en -vermindering van een activum, waarbij het betalingstarief wordt bepaald door een complexe formule. Vivendi heeft vrijdag benadrukt dat haar gewijzigde kredietbeoordeling geen uitwerking had op haar liquiditeitspositie, en voegde daaraan toe dat deze beoordeling “geen heronderhandelingsclausules of vervroegde afbetalingen van kredietlijnen door de banken op gang brengt”. Het bericht maakte geen melding van de mogelijkheid tot versnelde afbetaling van de schuld of de *swap*-overeenkomsten.

Antoine Lefort, een woordvoerder van Vivendi, weigerde zondag de vraag te beantwoorden over de implicaties van een verdere beoordelingsdegradatie voor haar *total return swap*-overeenkomst, en zei: “Daar gaat het niet om. Het is ons doel om ons aan het schuldverminderingprogramma te houden om een snelle terugkeer naar de comfortable positie met Baa2-kwalificatie te bewerkstelligen”.

Echter, in het uit 100 pagina's bestaande financiële jaarverslag dat op 15 april bij de SEC werd ingediend, verklaarde Vivendi dat de Onderneming een aantal lange termijnfinancieringsovereenkomsten was aangegaan dat voorzorg in vervroegde aflossing indien Moody's de kredietwaardigheidsbeoordeling van de Onderneming onder Baa3 zou onderbrengen of indien Standard & Poor's Corp. deze onder BBB-negatief, het equivalent van de Baa3-kwalificatie, zou onderbrengen. S&P heeft Vivendi momenteel gekwalificeerd als BBB met stabiele vooruitzichten.

In de documentatie die door Vivendi bij de SEC is ingediend, staat vermeld: “De *Total return swap*-overeenkomsten die ten tijde van de verkoop van BSKyB en AOL europe zijn aangegaan, voorzien in een vervroegde afwikkeling indien Vivendi als BBB-negatief wordt gekwalificeerd.

Het jaarverslag geeft aan dat de totale speculatieve waarde van de twee *return swap*-transacties vanaf 31 december 3,51 miljard bedroeg. De aan een *swap* ten grondslag liggende speculatieve hoofdsom is gewoonlijk veel groter dan de werkelijke risicoblootstelling door partijen t.o.v. de transactie. Vivendi heeft haar werkelijke risicoblootstelling niet in het jaarverslag vermeld.

De *swap*-transacties hebben betrekking op de verkoop van investeringen in concurrerende mediabedrijven, zoals bevolen door de bevoegde instanties van de EU als een voorwaarde voor goedkeuring van de in december 2000 door Vivendi gedane acquisitie van het Canadese Seagram Co. ter waarde van \$ 34 miljard. Vivendi ging ermee akkoord om binnen twee jaar haar aandeel van 22 procent in British Sky Broadcasting Group PLC, de satelliettelevisie-eenheid van News Corp. van Rupert Murdoch, af te stoten. In september vorig jaar organiseerde Vivendi een complexe overdracht van haar belang in Deutsche Bank AG van Duitsland in ruil voor een lening van 4,2 miljard met een looptijd van vier jaar. Vivendi zei ook in de door haar ingediende rapportage dat zij in juni 2001 een afzonderlijke *total return swap*-transactie van twee jaar met een onbekende financiële instelling was aangegaan in verband met de verkoop van preferente aandelen ter waarde van \$ 719 miljoen in AOL europe, een eenheid van AOL Time Warner Inc. Er werden geen verdere details gegeven.

In antwoord op deze verdere negatieve persrapporten sloot op 6 mei 2002 de prijs van Vivendi ADSs op \$ 28,26.

102. Vivendi heeft op 28 mei 2002 haar Formulier 20-F voor het op 31 december 2001 geëindigde boekjaar, dat door gedaagde Hannezo werd ondertekend, bij de SEC ingediend. Het Formulier 20-F bevatte de geconsolideerde jaarrekening van het op 31 december 2001 geëindigde boekjaar van Vivendi. De rapportage op het Formulier 20-F luidde als volgt:

*Netto kasmiddelen uit Bedrijfsactiviteiten* – De netto kasmiddelen uit bedrijfsactiviteiten bedroegen €4,5 miljard in 2001, een toename van €2 miljard ten opzichte van 2001. De stijging werd toegeschreven aan de bedrijfsomzet, die een toename van €1,1 miljard aan kasmiddelen en een stijging in werkkapitaal van €1,5 miljard heeft opgeleverd, welke gedeeltelijk werd gecompenseerd door ongeveer €600 miljoen aan contante betalingen voor de kosten van herstructurering en fusiegerelateerde aansprakelijkheden. Van de stijging in werkkapitaal werd €0,8 miljard door Vivendi Environnement gegenereerd, hoofdzakelijk als gevolg van de uitvoering van een verzekeringsprogramma voor uitstaande vorderingen. In 2000 leverden de bedrijfsactiviteiten een netto kas op van €2,5 miljard in vergelijking met €0,8 miljard in 1999. Deze aanzienlijke verbetering was voornamelijk het gevolg van de gestegen omzet die door onze telecommunicatie-, publicatie- en milieudienstbedrijven werd gegenereerd.

*Netto kasmiddelen uit Investeringsactiviteiten* – de door investeringsactiviteiten gegenereerde netto kasmiddelen bedroegen €4,3 miljard in 2001 in vergelijking met een bedrag van €1,5 miljard aan kasmiddelen in 2000 dat aangewend werd voor investeringsactiviteiten. Bijdragen aan de kas door investeringsactiviteiten bedroegen €9,4 miljard als gevolg van de verkoop van onze sterkedrank- en wijnbedrijven, en €4 miljard door afstoting van onze investering in BSKyB, die gedeeltelijk werd gecompenseerd door kapitaalinvesteringen in materiële en immateriële activa uit de netto verkopen van €4,9 miljard en de acquisities van Houghton Mifflin ten bedrage van €2,0 miljard en Maroc Telecom ten bedrage van €2,4 miljard. In 2000 bedroeg de ten behoeve van investeringsactiviteiten aangewende netto kas €1,5 miljard ten opzichte van €12,9 miljard in 1999. Deze aanzienlijke afname weerspiegelt hoofdzakelijk de minder strategische acquisities die in 2000 uit de kas werden betaald, ten opzichte van ...1999. De opbrengsten van het afstoten van investeringen en vaste activa bedroegen in 2000 €6,9 miljard in vergelijking met €4,5 miljard in 1999, wat hoofdzakelijk valt toe te schrijven aan het afstoten van niet tot de kernactiva behorend vastgoed, bouwactiva en GPU-energieopwekkende fabrieken.

*Netto kasmiddelen uit Financieringsactiviteiten* – In 2001 bedroegen de voor financieringsactiviteiten aangewende netto kasmiddelen €7,5 miljard, waarvan de hoofdcomponenten betrekking hadden op €5,9 miljard aan aflossingen van lange termijnleningen en overige aansprakelijkheden, een afname van €1,7 miljard aan korte termijnleningen, de acquisitie van eigen aandelen voor €4,3 miljard en €1,4 miljard aan uitgekeerde kasdividenden, die gedeeltelijk werden gecompenseerd door €5,2 miljard aan opbrengsten uit de afgifte van lange termijnleningen en overige aansprakelijkheden en €0,6 miljard aan netto-opbrengsten uit de uitgifte van gewone aandelen.

In 2000 bedroegen de voor financieringsactiviteiten aangewende netto kasmiddelen €0,6 miljard als gevolg van de in 1999 uit de kas betaalde financieringsactiviteiten van €13,7 miljard. Het jaarlijkse verschil was hoofdzakelijk het gevolg van fusietransacties. In juli 2000 heeft de verkoop van 37% van de aandelen Vivendi Environnement d.m.v. een IPO bijgedragen aan een toename van €3,8 miljard aan financieringstransacties.

103. Tegen het einde van mei 2002 werden de ADSs van Vivendi nu verhandeld tegen \$ 29 tot \$ 30, en haar gewone aandelen schommelden tussen £31 en €33 als reactie op de gerezen twijfels over haar schuldniveaus, waarna gedaagden opnieuw hebben getracht de financiële markten gerust te stellen door op 30 mei 2002 de volgende verklaring uit te brengen:

Vivendi Universal bevestigt dat zij toestemming van de banken heeft verkregen om de clausules te schrappen waarin de beschikbaarheid van kredietlijnen aan een kwalificatieniveau werd verbonden. De bankkredietlijn van de Onderneming [is] daarom niet langer afhankelijk van de kwalificatiebeslissingen van kredietbureaus.

***Bovendien heeft de Onderneming geen reden om verdere verslechtering van zijn kredietbeoordeling te verwachten of te vrezen.***

Vivendi Universal heeft ook bevestigd dat na uitbetaling van het dividend en de acquisitie van USA Networks de haar ter beschikking staande kredietlijnen, die tot op heden niet werden benut, bijna 3,5 miljard euro bedroegen. Ook wordt het gebruik van haar *commercial paper* beperkt tot ongeveer 1 miljard euro en wordt de aflossing van geplande schulden in de komende maanden beperkt

***Deze kaspositie, waarvan de Onderneming gelooft dat deze comfortabel is — zelfs als wordt uitgegaan van een bijzonder pessimistische markt — zal de Onderneming in staat stellen om met vertrouwen haar schuldverminderingprogramma uit te voeren met het doel om de best mogelijke waarde voor haar aandeelhouders te creëren.*** [Nadruk toegevoegd.]

De ADSs Vivendi sloten op 31 mei 2002 met een stijging van \$ 1,23 op \$ 31,05.

104. Echter, in de daaropvolgende weken waren de gerezen twijfels over de schuldniveaus van Vivendi de reden dat er nog steeds een neerwaartse druk op de effecten van Vivendi werd uitgeoefend. Als reactie daarop bracht Vivendi op 25 juni 2002 een verklaring uit waarin zij haar eerdere verklaring over de positieve stappen die zij had ondernomen om haar schuld te verminderen herhaalde, namelijk dat de Onderneming niet in een precaire liquide positie verkeerde.

Het persbericht bevatte onder andere de volgende hoofdpunten het plan van de Onderneming als volgt:

- **SCHULDVERMINDERING:**
  - De actieve uitvoering van het schuldverminderingplan heeft Vivendi Universal in staat gesteld om gedurende de eerste helft van het jaar meer dan €5,1 miljard te vergaren, waaraan het verdwijnen van haar financieel risico op BskyB0-aandelen (€2,5 miljard) kan worden toegevoegd naast de op handen zijnde verkoop van de B2B-gezondheidsactiviteiten.
  - Het gevolg hiervan is dat de nettoschuld in 2002 werd verminderd en het doel van het hoger management (volgens de Amerikaanse definitie) is, om het van meer dan €19 miljard terug te brengen op €15 miljard.
  - Dit niveau vertegenwoordigt een nettoschuld volgens de EBITDA-norm van minder dan 2,5 maal op geconsolideerde basis en van ongeveer 3 maal op evenredige basis (om de impact van het minderheidsbelang in telecoms te elimineren).
- **KASPOSITIE:**
  - Vivendi Universal heeft €3,3 miljard beschikbaar aan onbenutte kredietlijnen, een bedrag dat haar *commercial paper* ter waarde van €912 miljoen verre overschrijdt.
  - De vroegere terugbetalingsclausules in de leningsovereenkomst zijn op minder dan €170 miljoen van toepassing en de verschillende bankovereenkomsten zullen allemaal zowel op 30 juni als op 31 december 2002 worden nageleefd.
  - De Onderneming zal ook haar beleid ten aanzien van het verhogen van de gemiddelde duur van haar schuldenlast continueren.

#### I - WIJZIGING IN DE SCHULDPOSITIE

1) Volgens de Amerikaanse definitie van nettoschuld (bruto schuld na aftrek van de kasmiddelen) verminderde de nettoschuld van Vivendi Universal (met uitzondering van Vivendi Environnement) van ongeveer €19 miljard op 31 december 2001 tot ongeveer €17 miljard op 31 maart 2002 (en van €14,6 miljard tot €12,8 miljard onder de Franse GAAP). De hoofdfactoren die in het tweede kwartaal onder Amerikaanse praktijken van invloed waren of zullen zijn, omvatten:

- Binnenkomende kasstromen:

De opbrengsten uit de verkoop van de BtoB- en Gezondheidsactiviteiten van de divisie uitgeversbedrijven (VUP) hebben geleid tot bijna €1 miljard aan schuld, die is gepland voor eind juni.

De opbrengsten uit het afstoten van het Canal+ Nordic-statellietplatform tegen €270 miljoen.

- Uitstroming kasmiddelen:

De betaling van het Vivendi Universaldividend in mei, ter waarde van €1,05 miljard. De betaling in mei van het contante deel voor de USAi-transactie, ter grootte van €1,8 miljard.

Daarnaast leverde de financiële reorganisatie van het eigen vermogen van Vivendi Environnement in het tweede kwartaal Vivendi Universal €1,5 miljard aan liquide middelen op en zal dit de nettoschuld op 31 december 2002 met hetzelfde bedrag verminderen. Het afstoten van bepaalde onroerend goedactiva ter waarde van €120 miljoen, dat in mei werd toegezegd, zal leiden tot schuldverlaging in het derde kwartaal

De totale waarde van de uitgevoerde of definitief toegezegde afstotingen gedurende de eerste helft van 2002 vertegenwoordigt ruim €6 miljard aan liquide middelen (verkoop van ingekochte eigen aandelen ter waarde van €3,3 miljard, B-2-B-activa ter waarde van €0,9 miljard, Canal+ Nordic ter waarde van €0,27 miljard, onroerend goedactiva ter waarde van €0,1 miljard en opbrengsten van Vivendi Environnement ter waarde van €1,5 miljard). Het financiële risico van VU werd verlaagd met nog eens €2,5 miljard, toen de BskyB-transactie was afgewikkeld.

2) Op 31 december 2002 en met de nog steeds onveranderde huidige aandeelhoudersstructuur van Cegetel, verlaagt Vivendi Universal haar nettoschulddoelstelling tot minder dan €15 miljard (in overeenstemming met de huidige Amerikaanse boekhoudprincipes), hetgeen overeenkomt met een nettovermindering van ruim €4 miljard ten opzichte van het begin van het jaar. Deze doelstelling vertegenwoordigt voor 2002 een schuld/geraamde EBITA-ratio van minder dan 2,5 maal, met inbegrip van Cegetel en Maroc Telecom, zoals volgens zowel de Amerikaanse als de Franse boekhoudprincipes is vereist. Met behulp van de “proportionele” niveaus voor de geraamde EBITDA voor 2002 en een bijgestelde schuld voor de minderheidsbelangen van Telecoms, is het nagestreefde verhoudingscijfer van de schuld circa 3 maal de EBITDA.

Deze nieuwe schulddoelstelling die lager is dan tot dusver werd aangekondigd, werd mogelijk door de snelle voortgang die werd geboekt in het plan voor schuldvermindering gedurende de eerste helft van het jaar.

3) Naast de transacties die al zijn afgerond en de exploitatievrije kasstroom verwacht het bedrijf aan haar richtschuld te kunnen voldoen door activa af te stoten die niet tot haar kernactiviteiten behoren. Er worden al bepaalde afstotingen gerealiseerd en de opbrengsten hiervan, indien zij allemaal voor 31 december 2002 worden afgerond, zullen naar verwachting veel hoger zijn dan het bedrag dat is vereist om te voldoen aan de schulddoelstelling voor het einde van het jaar.

4) Circa de helft van de schuld van Vivendi Universal bestaat uit effecten en de andere helft uit bankleningen. Circa 60% is in euros en 40% in dollars. Het bedrijf heeft zich ten doel gesteld de gemiddelde duur van haar schuld te verlengen; eerst door deze in te krimpen en inkomsten uit afstotingen toe te wijzen aan terugbetaling van kortetermijnschulden, en vervolgens door de resterende kortetermijnschuld te vervangen door middellange- tot langetermijnschuld. Als eerste stap heeft Vivendi Universal in het begin van 2000 €3 miljard aan korte termijnschuld vervangen door een syndicaatlening met een looptijd van vijf jaar en een spreiding van 47,5 basispunten boven EURIBOR. Vivendi Universal

is van plan om gedurende het jaar 1 à 2 miljard aan obligaties uit te geven om deze korte termijnschuld te vervangen.

Als een eerste stap die werd uitgevoerd aan het begin van 2002, verving Vivendi Universal €3 miljard aan kortetermijnschuld door een consortiale lening met een looptijd van vijf jaar met een marge van 47,5 basispunten boven de EURIBOR. Vivendi Universal heeft het voornemen gedurende het boekjaar obligaties ter waarde van €1-2 miljard te emitteren om de kortetermijnschuld te vervangen.

## II - KASPOSITIE

1) Op dit moment beschikt Vivendi Universal over ongeveer €3,3 miljard aan onbenutte kredietlijnen. Deze zijn beschikbaar om als reserve te dienen voor haar *commercial paper*, welke reserve een achterstand laat zien van bijna €1 miljard.

De kaspositie is sinds het begin van het jaar aanmerkelijk verbeterd. Hierbij moet echter worden benadrukt dat zelfs in afwachting van de te vergaren resterende opbrengsten van de sterkedrank- en wijnbedrijven van Seagram in het vierde kwartaal van 2001 Vivendi Universal consequent een bedrag aan onbenutte kredietlijnen heeft gehandhaafd dat boven de waarde van haar *commercial paper* uitstijgt.

Wegens de sterke positie van haar vrije kasmiddelen, gecombineerd met de uitvoering van het schuldverminderingprogramma en de potentiële uitgifte van obligaties, is Vivendi Universal er zeker van dat zij in de komende 12 maanden aan haar verwachte verplichtingen kan voldoen. Met name:

a. De verwachting dat de verkoop van 15,6% van VE (ten bedrage van €1,5 miljard) en de overige geplande afstotingen de verwachte verplichtingen van Vivendi Universal zullen overschrijden, onder meer door:

- kasmiddelen aan Cegetel ter beschikking te stellen om het bedrijf in staat te stellen TDs te kopen indien SNCF mocht beslissen haar optie tijdens de zomer uit te oefenen;
- kasuitgaven, om de VU te betalen voor put-opties m.b.t. €15 miljoen in aandelen. Verspreid over de komende zeven maanden vertegenwoordigen deze uitgaven een bedrag dat op enige betalingsdatum gelijk is aan het verschil tussen de aandelprijs op de dag dat de opties worden uitgeoefend en hun gemiddelde uitoefenprijs van €69;
- de kosten van de door Seagram met betrekking tot Rondor afgegeven prijsgarantie, het bedrag van \$ 230 miljoen dat in maart 2003 moet worden betaald.

b. De VUE-overbruggingslening, die aan het begin van 2002 werd aangegaan, zou door een uitgifte van VUE-obligaties kunnen worden geherfinancierd, en verwacht wordt dat €1,7 miljard aan aflossingen van bankleningen met looptijden van minder dan 12 maanden kunnen worden geconsolideerd en/of hergefinancierd door de geplande uitgifte van VU-obligaties.

c. Wanneer de tijd daar is, zal de Onderneming een beslissing nemen of de vervaldatum in 2006 met betrekking tot de uitgifte van obligaties die kunnen worden geconverteerd naar VE-aandelen met een vroegere uitbetalingsoptie in maart 2003 voor houders die bereid zijn om de optiewaarde van de obligatie op te geven, moet worden gehandhaafd.

2) Daarnaast heeft Vivendi Universal vanaf het begin van het boekjaar een aantal bankclausules opnieuw uitonderhandeld, in het bijzonder de clausules die ertoe zouden kunnen leiden dat bepaalde leningen konden worden ingetrokken wanneer de kredietbeoordelingen van de Onderneming zouden dalen tot onder BBB- /Baa3-niveau. Deze clausules hadden oorspronkelijk betrekking op de schuld van €5,5 miljard en zij zijn nu op minder dan €170 miljoen van toepassing. De nieuwe onderhandelingen hebben geleid tot een vermindering van de gemiddelde looptijd van de financiering voor marginale bedragen van circa €200 miljoen. De kosten van deze reserverkredietruimte zijn met 110 basispunten toegenomen, alleen indien gebruikt en afhankelijk van het opgenomen gedrag. Na de nieuwe onderhandelingen heeft Standard & Poor's Vivendi Universal uit haar lijst van ondernemingen verwijderd, die zijn blootgesteld aan "rating triggers" (bepaalde interventies vanwege hun classificatie).

De door de Onderneming met betrekking tot haar reservekredietruimte ondernomen financiële acties zijn dezelfde als die welke zijn ondernomen voor de consortiale lening met een looptijd van vijf jaar voor een bedrag van €3 miljard. Voor 30 juni en 31 december voorspelt Vivendi Universal dat haar financiële ratios zullen voldoen aan de voor deze contracten gestelde criteria, of deze zullen overschrijden.

Gedaagden hebben tevens aangekondigd dat zij een maandelijks V & A-zitting zouden houden om "een einde te maken aan de voortdurende negatieve geruchtenstroom over de Onderneming".

105. Gedaagde Messier besprak tijdens een telefoonconferentie op 26 juni 2002 als volgt de schuldenlast en liquiditeit van de Onderneming voor de investeerders:

Ik heb gelezen, ik hield in de markten alle zekerheden, vragen en geruchten in de huidige situatie, die betrekking hebben op overzichten, kijkt u zelf, overzichten voor uw boekhouding, en ik heb deze ook onder die omstandigheden bekeken. [ sic: literal translation of spoken text]. Het beste dat wij kunnen doen is u te laten zien [dat] er geen verborgen aansprakelijkheid bestaat, dat u over alle informatie beschikt om terug te komen. [Nadruk toegevoegd.]

106. De *Dow Jones International News* publiceerde op 26 juni 2002:

Voorzitter Jean-Marie Messier zei afgelopen woensdag dat hij ondanks kritiek op zijn strategie en de verslechterde aandelprijs van plan is aan het roer van het zwaar onder vuur liggende mediabedrijf te blijven. . . .

Messier heeft getracht die twijfels weg te nemen en opende de telefoonconferentie met de opmerking dat de Onderneming buiten de balans om geen verborgen aansprakelijkheden heeft en hij voegde hieraan toe: **"Wij zien onze schuld- en kasanalyse met al onze toezeggingen van de groep voor de komende 12 maanden vol vertrouwen tegemoet"**.

107. De verklaring van Vivendi van 25 juni 2002 en de daaropvolgende opmerkingen van gedaagde Messier hebben een aantal marktanalisten gerustgesteld. Zo bracht bijvoorbeeld Merrill Lynch op 27 juni 2002 een “sterke acquisitie”-aanbeveling uit voor de aandelen van Vivendi, en zij verklaarde:

Wij zijn van mening dat de snelle daling van ongeveer 25% van de aandeleprijs in de afgelopen twee weken ongerechtvaardigd is en wij verwachten dat de schuldpositie van de Onderneming blijvend omlaag wordt gebracht en dat naarmate het vertrouwen in de korte termijnliquiditeitspositie van de Onderneming toeneemt, de interesse in de aandelen weer zal worden aangewakkerd.

108. De door gedaagden afgelegde verklaringen, waarnaar wordt verwezen in de hierboven genoemde §§ 100, 102-106, waren elk wezenlijk vals en misleidend omdat de Onderneming onder andere onjuiste boekhoudprincipes heeft toegepast, met als resultaat dat de gerapporteerde sterke resultaten schromelijk werden overdreven (zoals hieronder weergegeven in §§ 119-80), onder meer: (a) verzuimd heeft om overgewaardeerde activa van vorige bedrijfsinvesteringen en acquisities tijdig in de boeken op te nemen; (b) op onjuiste wijze de financiële resultaten van haar dochterondernemingen Cegetel en Maroc Telecom, waarin de Onderneming minder dan 50% eigenaar was, heeft geconsolideerd; en (c) de opbrengsten van de Onderneming uit bepaalde meerjarige contracten heeft overdreven. Bovendien hebben de verklaringen nagelaten om bekend te maken dat de Onderneming in een groeiende liquiditeitscrisis verkeerde (zoals hieronder weergegeven in §§ 181-88) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

109. Op 2 juli 2002 werd aan de schuldenlast van Vivendi opnieuw een negatieve kwalificatie afgegeven, tezamen met rapporteringen dat de Onderneming in gebreke dreigde te blijven. Op 2 juli 2002 publiceerde *Bloomberg* dat gedaagde Messier “werknemers in een e-mail had verteld dat, ondanks dat hij ‘te snel te ver kan’ zijn gegaan, er ‘geen verborgen risico’s bestaan in de boekhouding van de Onderneming’”. Op 3 juli 2002 werd de CEO van Vivendi, gedaagde Messier, gedwongen af te treden. De ADSs en gewone aandelen Vivendi stortten na deze openbaringen in en kelderden naar een ongekend dieptepunt van \$ 13,40 en €13,90, en sloten respectievelijk op \$ 15,66 en €13,90, bij reusachtige volumes van 7,4 miljoen aan ADSs en 43,6 miljoen aan aandelen.

110. Op 3 juli 2002 publiceerde het nieuwe management van de Onderneming een verklaring waarin zij erkende dat de Onderneming “een korte termijnliquiditeitsprobleem” had. Het bericht verklaarde tevens dat Vivendi vóór eind juli 2002 1,8 miljard euro aan crediteuren terug moest betalen en dat er opnieuw moest worden onderhandeld over 3,8 miljard euro aan kredietlijnen:

In het licht van de respectievelijk op 1 en 2 juli 2002 door Moody's en Standard & Poor's afgegeven negatieve kwalificaties over Vivendi Universal, alsmede de overige gebeurtenissen van de afgelopen dagen, inclusief het feit dat dhr. Jean-Marie Messier werd gedwongen om zijn functie bij Vivendi Universal neer te leggen, is Vivendi Universal van mening dat het belangrijk is dat het beleggerspubliek en de markten in het algemeen op de hoogte worden gesteld van haar kaspositie en liquiditeit op de korte termijn. . . .

Vanaf 3 juli 2002 beschikt Vivendi Universal over zowel 1,2 miljard euro aan kasmiddelen als over 1,6 miljard euro aan onbenutte kredietlijnen, waarvan ten minste 600 miljoen euro kan worden gebruikt voor – algemene – bedrijfsdoelen, en het restant kan worden aangewend als reserve voor bepaalde soorten *commercial paper* (waarvan momenteel 400 miljoen euro uitstaat).

***De leningen die tezamen ongeveer 1,8 miljard euro bedragen, moeten eind juli worden afbetaald. Deze zullen uit hulpbronnen worden gefinancierd die ongeveer 2,4 miljard euro bedragen, en die bestaan uit kasmiddelen en ingetrokken, bestaande kredietfaciliteiten.***

De diverse kredietlijnen van Vivendi Universal worden in overeenstemming met hun termijnen op bepaalde specifieke data automatisch verlengd, welke verlenging onderhavig is aan de standaard geldende, aanzienlijk ongunstige wijzigingsbepalingen. ***Ongeveer 3,8 miljard euro daarvan wordt in juli voor verlenging ingepland.*** Bovendien heeft Vivendi Universal het initiatief genomen om besprekingen met haar hoofdkredietbanken te gaan voeren met als doel om zo spoedig mogelijk nieuwe kredietfaciliteiten aan te trekken.

Ondanks dat Vivendi Universal een korte termijnliquiditeitsprobleem heeft, heeft de waarde van de brede en gediversificeerde activa van de groep haar schuldenlast grotendeels overschreden. Het nieuwe management werkt aan een programma van agressieve verlaging van de schuldenlast van de Onderneming en een grotere transparantie om de deugdelijkheid van en het vertrouwen in Vivendi Universal te herstellen. [Nadruk toegevoegd.]

111. Messier bleef op 3 juli 2002 in *The Columbian* de financiële berichten over Vivendi verdedigen: “Er zijn geen onderschatte aansprakelijkheden. Er zijn geen overgewaardeerde activa”, aldus Messier. “Onze resultaten zijn waarheidsgetrouw, juist en volledig”.

112. Op 5 juli 2002 berichtte de *Globe and Mail Metro*:

**Onder het nieuwe management gaf Vivendi Universal SA uiteindelijk toe wat haar ontslagen voorzitter en algemeen directeur, Jean-Marie Messier, in de afgelopen weken hardnekkig had ontkend: Er dreigt een acuut kastekort voor het media- en energieconglomeraat.**

Naar aanleiding van de afgelopen woensdag door Vivendi gepubliceerde, gedetailleerde liquiditeitsverklaring, schatten kredietanalisten dat Vivendi aan het eind van het jaar met een kastekort van 2,7 miljard euro zal worden geconfronteerd (\$ 2,64-miljard in de V.S.) dat medio 2003 kan uitlopen tot 5,5 miljard euro, tenzij zij nog even snel een nieuwe kredietfaciliteit van vele miljarden euros bij haar geldschieters kan bewerkstelligen.

De verklaring kwam na een drie uur durende bestuursvergadering, die afgelopen woensdag in Parijs was gehouden, waarin Vivendi het gedwongen ontslag van dhr. Messier erkende. Het bestuur koos, zoals verwacht, Jean-Rene Fourtou, één van de topfunctionarissen van de Frans-Duitse farmaceutische reus Aventis SA, als haar nieuwe CEO.

In haar verklaring zei Vivendi dat zij deze maand 1,8 miljard euro moest afbetalen en zij vermeldde dat de betaling van 2,4 miljard euro zou worden gefinancierd uit de bestaande kasmiddelen en kredietlijnen. Zij beschikte tevens over een kredietlijn van 3,8-miljard euro die deze maand zou worden verlengd, tenzij de banken zouden vaststellen dat zich bij de Onderneming een “aanzienlijk ongunstige verandering” had voorgedaan.

Dit barslechte vooruitzicht is in contrast met de recente verzekering van dhr. Messier dat de “positie van de eigen aandelen” bij Vivendi – eigenaresse van Universal Studio’s, Universal Music Group, USA Networks en met een minderheidsaandeel in een groot aantal andere activa – “comfortabel was, zelfs volgens de meest pessimistische markthypothesen”. [Nadruk toegevoegd.]

113. De door gedaagden afgelegde verklaringen, waarnaar wordt verwezen in de hierboven genoemde §§ 109-111, waren elk wezenlijk vals en misleidend omdat de Onderneming onder andere onjuiste boekhoudprincipes had toegepast, met als resultaat dat de gepubliceerde sterke resultaten schromelijk werden overdreven, zoals hieronder weergegeven in §§ 119-80, alsmede: (a) verzuimd heeft om overgewaardeerde activa van vroegere bedrijfsinvesteringen en acquisities tijdig in de boeken op te nemen; (b) op onjuiste wijze de financiële resultaten van haar dochterondernemingen Cegetel en Maroc Telecom, waarvan de Onderneming minder dan 50% eigenaar was, te consolideren; en (c) de opbrengsten van de Onderneming van bepaalde meerjarige contracten heeft overdreven.

Bovendien onthulden de verklaringen niet dat de Onderneming in een groeiende liquiditeitscrisis verkeerde (zoals hieronder weergegeven in §§ 181-88) en dat Vivendi noodzakelijkerwijs haar schuldverplichtingen zou moeten herstructureren om solvent te blijven en aan faillissement te ontkomen.

114. Op 14 augustus 2002 verklaarde het nieuwe management van de Onderneming dat Vivendi op grond van de Franse GAAP een nettoverlies had geleden van €12 miljard over de eerste helft van 2002 en een goodwillafschrijving moest doen van €11 miljard voor de in waarde gedaalde activa. Diezelfde dag kwalificeerde het kredietbeoordelingsbureau, Standard & Poor's, Vivendi's lange termijnbedrijfs-schuld als "junk"-status. Zoals de *Associated Press* op 14 augustus 2002 schreef:

Vivendi Universal, het wankelende Franse mediaconcern, meldde een zwaar verlies van \$ 12 miljard over de eerste helft van het boekjaar en vertelde dat zij activa ter waarde van \$ 10 miljard zal verkopen, omdat zij wil proberen de schuld te verkleinen, met ingebrip van de Amerikaanse uitgever Houghton Mifflin. Om de zaak nog erger te maken degradeerde een kredietbeoordelingsbureau de schuldstatus van het bedrijf tot junk.

De verkoop van Houghton Mifflin, die de Onderneming pas vorig jaar voor \$ 1,7 miljard had gekocht, bleek te wijzen op een eerste stap naar de ineenstorting van het amusements- en media-imperium dat de voormalige voorzitter van Vivendi, Jean-Marie Messier, had opgebouwd in een wervelwind van kostbare overnames. Vivendi zei, om kort te gaan, dat zij hoopt de activa ter waarde van ten minste \$ 9,8 miljard te kunnen verkopen – de helft daarvan binnen negen maanden; het resterende deel binnen twee jaar.

***“Wij worden met een liquiditeitsprobleem geconfronteerd.”*** zei voorzitter Jean-René Fourtou, die op 3 juli na Messiers ontslag het voorzitterschap overnam. Fourtou zei dat hij zou “proberen een verkoop tegen dumprijzen te voorkomen, maar wij hebben onderhandelingen die zeer binnenkort zouden kunnen worden afgerond, als de prijs zou worden verlaagd.” [Nadruk toegevoegd.]

115. Als reactie op deze verbluffende, verdere ontwikkelingen sloten de gewone aandelen van Vivendi op 14 augustus 2002 op 11,89 euro, ruim 4 euro lager (of circa 25%) dan haar sluitingskoers van de vorige dag. De ADS's Vivendi ondergingen een vergelijkbare daling, met een sluitingskoers van \$ 11,66, die \$ 3,67 lager lag.

116. In de afgelopen maanden hebben de incorrecte boekhoudingspraktijken door gedaagden en hun nalatigheid om de waarheid over Vivendi's liquiditeitscrisis openbaar te maken, aanleiding gegeven tot fraudeonderzoeken aan beide zijden van de Atlantische Oceaan. Op 9 juli 2002 meldde *Bloomberg* dat de toezichthouders van de Franse aandelenmarkt, de COB, de jaarrekeningen die Vivendi had vrijgegeven, opnieuw hadden bekeken om zich ervan te verzekeren "dat zij onze regels naleven", en op 10 juli 2002 berichtte *The Wall Street Journal* dat de Franse toezichthouders een inval hadden gedaan in het Parijse hoofdkantoor van Vivendi, als onderdeel van een onderzoek naar het feit of Vivendi relevante informatie aan haar investeerders bekend had gemaakt in de voorafgaande 18 maanden. Bovendien berichtte *Bloomberg* op 29 oktober 2002 dat Franse openbare aanklagers een strafrechtelijk onderzoek waren gestart. Zoals *Bloomberg* schreef:

Tijdens het onderzoek zal worden onderzocht of Vivendi "over 2000 en 2001 valse jaarrekeningen heeft gepubliceerd om de ware aard van haar financiële toestand te verhullen", aldus een woordvoerder van het kantoor van de openbare aanklager. Er zal ook worden bekeken of het in Parijs gevestigde bedrijf misleidende prognoses heeft afgegeven voor 2001 en 2002.

Op 12 december 2002 berichtte *Bloomberg* dat een politieteam van de Financiële brigade van het kantoor van de openbare aanklager in Parijs zowel een inval had gedaan in het hoofdkantoor van Vivendi in Parijs als in het huis van Messier. De Financiële brigade deed de volgende dag een inval in het hoofdkantoor van Canal Plus en heeft ook invallen gedaan in de huizen of kantoren van verschillende directeurs van Vivendi.

117. In de Verenigde Staten worden de boekhoudingspraktijken en financiële openbaarmakingen door Vivendi ook onderworpen aan zowel een officieel SEC-onderzoek als een strafrechtelijk onderzoek. Zoals opgetekend in een artikel in *The Wall Street Journal* van 5 november 2002:

Het kantoor van de Amerikaanse advocaat coördineert haar diepgaande onderzoek bij de Amerikaanse Effecten- en Beurscommissie, die al een informeel onderzoek naar Vivendi is gestart, zei het kantoor in een verklaring.

Het hoofddoel van het onderzoek van de Amerikaanse advocaat, dat zich nog maar in een pril stadium bevindt, blijft onduidelijk, evenals of dit zal leiden tot het indienen van aanklachten. Echter, één van de kwesties die de Franse autoriteiten nauwkeurig onderzoeken, is de nauwkeurigheid en tijdigheid van de financiële openbaarmakingen door Vivendi onder haar voormalige voorzitter, Jean-Marie Messier, die begin juli werd ontslagen.

De waakhond van de Franse aandelenmarkt, de “Commission des Opérations de Bourse”, ging op dat moment dieper graven en onderzoekt nu of de heer Messier zijn directie en beleggers mogelijk heeft misleid met te rooskleurige beoordelingen van de financiële gezondheid van Vivendi, aldus degenen die bekend zijn met dit diepgaande onderzoek.

Het diepgaande Amerikaans onderzoek omvat mogelijk ook de verslaglegging, aangezien het kantoor van de openbare aanklager in Parijs de verslaglegging in haar eigen onderzoek heeft opgenomen. Naast andere kwesties werd er vanuit het kantoor van de openbare aanklager in Parijs gemeld dat deze zou proberen te achterhalen of Vivendi “valse jaarrekeningen had gepubliceerd voor de boekjaren tot en met 31 december 2000 en 31 december 2001.”

Op 19 november 2002 berichtte *Bloomberg* dat het informele onderzoek van de SEC was bevorderd tot een officieel onderzoek.

118. Op enig relevant moment waren de wezenlijk verkeerde voorstellingen van zaken en omissies, zoals in de Conclusie van Eis is gespecificeerd, direct of bij benadering de oorzaak of een in belangrijke mate bijdragende oorzaak van de schade die de Hoofdeisers en de overige leden van de Groep (waaronder de Subgroepen) hebben geleden. Gedurende de Class- periode hebben gedaagden een reeks wezenlijk valse en misleidende verklaringen afgegeven of er voor gezorgd dat deze werden afgegeven, over de bedrijfsactiviteiten, vooruitzichten, transacties en financiële situatie van Vivendi, zoals hierin wordt beschreven. Deze wezenlijk verkeerde voorstelling van de feiten en de omissies waren er de oorzaak van en hadden tot gevolg dat op de markt een onrealistisch positieve beoordeling over Vivendi en haar bedrijfsactiviteiten, vooruitzichten en transacties werd gecreëerd, waardoor de prijs van de effecten van de Onderneming op alle relevante momenten werd overgewaardeerd en kunstmatig opgedreven. De wezenlijk valse en misleidende verklaringen van gedaagden gedurende de Class-periode hadden tot gevolg dat de Hoofdeisers en de overige leden van de Groep en Subgroepen de effecten van de Onderneming tegen kunstmatig opgedreven prijzen kochten of anderszins verwierven waardoor schade werd geleden, ten aanzien waarvan hier een aanklacht wordt ingediend.

**DE WEZENLIJK VALSE EN MISLEIDENDE FINANCIËLE OVERZICHTEN  
EN VERWANTE ONJUISTE FINANCIËLE VOORSTELLINGEN VAN VIVENDI**

119. Tijdens de Relevante Periode heeft Vivendi bij de SEC financiële overzichten ingediend die werden gepresenteerd als ware zij opgesteld in overeenstemming met de GAAP in Frankrijk (de “Franse GAAP”). De SEC staat buitenlandse, onderhandse emittenten, zoals Vivendi, toe om hun primaire financiële overzichten op te stellen in overeenstemming met een andere toezichthoudende ipv overzichtelijke GAAP-instelling dan de Amerikaanse GAAP, vooropgesteld dat een interpretatie van dergelijke financiële overzichten wordt gefaciliteerd middels afstemming met de Amerikaanse GAAP.

120. De SEC stelt verplicht dat iedere jaarrekening die op Formulier 20-F wordt ingediend en ieder jaarlijks en tussentijds financieel overzicht, die zijn opgenomen in een SEC-registratieverklaring, worden afgestemd met de Amerikaanse GAAP. Van de jaarrekeningen van Vivendi over 1999, 2000 en 2001, die op Formulier 20-F waren ingediend en gepresenteerd werden als ware zij opgesteld in overeenstemming met de Franse GAAP, werd beweerd dat zij waren afgestemd op de Amerikaanse GAAP. Bovendien werd op het Formulier 20-F van Vivendi over 2001, dat door gedaagde Hannezo was ondertekend, voorgesteld dat de financiële informatie van de Onderneming met ingang van 2002 zou worden gecommuniceerd op basis van de Amerikaanse GAAP en zou worden afgestemd op de Franse GAAP.

121. De GAAP behelst die principes, die door accountants worden erkend als normen ipv gebruiken, regels en procedures die noodzakelijk zijn om algemeen aanvaarde boekhoudingspraktijken op enig moment te kunnen definiëren. Zoals uiteengezet in de Financial Accounting Standards Board (de “FASB”) en de Statement of Concepts (“de Concepts Statement”) nr. 1, is één van de belangrijkste doelstellingen van financiële verslaglegging dat hierin nauwkeurige en betrouwbare informatie wordt vermeld over de financiële prestaties van een onderneming over de periode die wordt gepresenteerd. In Concepts Statement Nr. 1, § 42, wordt verklaard:

De financiële rapportage dient informatie te verschaffen betreffende de financiële prestaties van een onderneming gedurende een periode. Beleggers en schuldeisers maken vaak gebruik van informatie over het verleden als hulp bij de beoordeling van de vooruitzichten van een onderneming.

Derhalve zijn die verwachtingen doorgaans, alhoewel beslissingen aangaande investeringen en kredieten de verwachtingen van investeerders en schuldeisers met betrekking tot de toekomstige prestaties van een onderneming weerspiegelen, in ieder geval gedeeltelijk gebaseerd op analyses van de bedrijfsprestaties uit het verleden.

122. In richtlijn S-X [17 C.F.R. § 210.4-01(a)(1)] wordt verklaard dat financiële overzichten, die bij de SEC zijn ingediend en die niet in overeenstemming met de GAAP zijn opgesteld, verondersteld worden misleidend en onnauwkeurig te zijn. De verklaringen van de gedaagden dat de financiële overzichten van Vivendi op de Amerikaanse GAAP waren afgestemd, waren wezenlijk vals en misleidend, omdat de financiële overzichten feitelijk waren opgeblazen en de daadwerkelijke financiële prestaties van de Onderneming gedurende de Relevante Periode onjuist waren voorgesteld, zoals hier wordt beschreven.

123. Vivendi heeft tijdens de gehele Relevante Periode een onjuiste voorstelling gegeven van haar financiële overzichten, wat in strijd is met de Amerikaanse boekhoudregels en –richtlijnen van de GAAP en de SEC, en zij heeft de liquiditeitscrisis van de Onderneming gemaskeerd. Gedaagden hebben de medewerkers van Vivendi ertoe gedwongen talloze incorrecte boekhoudingspraktijken toe te passen, en/of bewust dergelijke praktijken te aanvaarden en te vergoelijken. Door deze praktijken werd de waarheid over de toenmalige toestand en de vooruitzichten van de bedrijfsactiviteiten van de Onderneming verhuld.

**(a) Incorrecte nalatigheid door Vivendi om afgeschreven goodwill tijdig vast te leggen**

124. De financiële overzichten van Vivendi tijdens de Relevante Periode waren wezenlijk vals en misleidend en waren in strijd met de Amerikaanse GAAP en SEC-regels en -richtlijnen, omdat de Onderneming heeft nagelaten tijdig de waardevermindering bekend te maken van de door haar gerapporteerde goodwill. Door deze handelwijze heeft Vivendi beleggers bedrogen met betrekking tot de kasmiddelen die zij uit bepaalde recente overnames verwachtte te ontvangen.

125. Zoals hierboven vermeld, heeft Vivendi zich voorafgaand aan en tijdens de Relevante Periode ingelaten met een overnameknaller, die in zijn totaliteit heeft geresulteerd in de overname van belangen in andere ondernemingen, die Vivendi heeft gewaardeerd op meer dan \$ 77 miljard.

Vivendi maakte gebruik van de “purchase method” om deze overnames administratief te verantwoorden. De

Purchase method, zoals uiteengezet in de bestaande Accounting Principles Board (“APB”) Opinion Nr. 16, § 11<sup>2</sup> van de Amerikaanse GAAP, zorgt ervoor dat:

Het overnemende bedrijf op haar kosten de overgenomen activa minus de aanvaarde passiva vastlegt. Het verschil tussen de kosten van een overgenomen bedrijf en de som van de reële waarden van materiële en identificeerbare, immateriële vaste activa minus de passiva wordt als goodwill geactiveerd.

126. Dienovereenkomstig wordt ten behoeve van een overnametransactie door de overnemende onderneming voor boekhoudkundige doeleinden als goodwill de verworven activa (zowel de materiële vaste activa als de identificeerbare, immateriële vaste activa) en de passiva die zijn aanvaard op grond van hun respectievelijke reële waarden, alsmede het verschil tussen de kosten van de overgenomen onderneming en de respectievelijke reële waarden van de overgenomen activa, minus de passiva, geactiveerd. Op grond van APB Opinion Nr. 16 worden de kosten voor boekhoudkundige doeleinden bepaald door de reële waarde van de verworven of uitgegeven tegenprestaties, ongeacht welke waarde op objectievere wijze kan worden bepaald.

127. In §§ 74-75 van de APB Opinion Nr. 16 is verder het volgende bepaald:

De reële waarde van effecten die op de markt worden verhandeld is doorgaans duidelijker zichtbaar dan de reële waarde van een overgenomen bedrijf. Op die manier zal de beursgenoteerde marktprijs van een geëmitteerd gewoon aandeel, teneinde een bedrijfsfusie tot stand te brengen, mogelijk doorgaans worden gehanteerd om de waarde van een overgenomen bedrijf te schatten.

\* \* \*

Indien de beursgenoteerde marktprijs niet de reële waarde is van het aandeel ..., zou de ontvangen tegenprestatie moeten worden geschat, zelfs indien het moeilijk is om de reële waarden van de ontvangen activa te schatten.

---

<sup>2</sup> De APB Opinion Nr. 16 is vervangen door de Statement of Financial Accounting Standard van de FASB (de “SFAS”) Nr. 141. In de SFAS Nr. 141 is echter het richtsnoer uit de APB Opinion Nr. 16 (en bepaalde amendementen en interpretaties) die betrekking hebben op de Methode van Overname, ongewijzigd opgenomen.

128. Vivendi beweerde dat ze deze principes had toegepast en meldde dat zij de goodwill als volgt had geactiveerd, toen zij US Filter, Seagram en Canal Plus overnam:

- a. Overname US Filter - €4,6 miljard
- b. Overname Seagram - €25,9 miljard
- c. Overname Canal Plus - €12,6 miljard

**(i) Canal Plus**

129. Met betrekking tot de overname van Canal Plus in december 2000, heeft Vivendi de kosten van Canal Plus op circa €12,5 miljard gewaardeerd. Ruim 100% van deze kosten, oftewel €12,6 miljard, werd door Vivendi als goodwill geactiveerd. Zoals onder de Purchase method verplicht is, bleek uit de vermelding door Vivendi van €12,6 miljard aan goodwill voor Canal Plus dat de reële waarde van de passiva van Canal Plus haar activa met circa €100 miljoen overschreed toen de boekhoudkundige kosten van Canal Plus opliepen tot €12,5 miljard.

130. In het vierde kwartaal van 2001, rapporteerde Vivendi een uitgave van €6,0 miljard voor afschrijving van de waarde van Canal Plus krachtens Franse GAAP. Dit werd gevolgd door nog eens €3,8 miljard afschrijvingskosten onder Franse GAAP voor afwaardering van van de goodwill van Canal Plus tijdens het kwartaal dat eindigde op 30 juni 2002. *Op deze manier had Vivendi in juni 2002 9,8 miljard afgeschreven, of ongeveer 78% van de totale kosten van €12,5 miljard voor de overname van Canal Plus krachtens Franse GAAP.*

131. Hoewel Vivendi een intieële afschrijving van goodwill krachtens Franse GAAP in het vierde kwartaal van 2001 verantwoordde, werd in 2000 en 2001 *niet* afgeschreven voor verslechterde goodwill krachtens U.S. GAAP. Zoals het bedrijf probeerde uit te leggen in de eindejaars financieel memorandum van 2001:

*Afschrijvingskosten voor Goodwill en Afschrijving van Andere Uitgebreide Vaste Activa*

Zoals krachtens zowel Franse als U.S. GAAP vereist [zie SFAS Nr. 21]. Vivendi Universal herziert afschrijving van boekwaarde van uitgebreide vaste activa, inclusief goodwill en andere vaste activa, minstens ééns per jaar of wanneer feiten, gebeurtenissen of veranderingen van omstandigheden, zowel intern als extern, aangeven dat de boekwaarde niet hersteld kan worden. Krachtens Franse GAAP, wordt afschrijving gewaardeerd op basis van reële waarde. In 2001, na de recente achteruitgang van de markt, met name in de internet-, media-, en telecommunicatie-industrie, leidde onze jaarlijkse herziening tot eenmalige, noncash goodwill afschrijvingskosten van €12,9 miljard (€12,6 miljard na €0,3 miljard minderheidsbelang). Krachtens U.S. GAAP, wordt het bepalen van de hoogte van een afschrijving gebaseerd op de bepalingen van de Statement of Financial Accounting Standards (SFAS), Nr. 121, *Verslag Uitbrengen over de Uitgebreide Vaste Activa en voor Uitgebreide Vaste Activa die Verkocht Worden* (SFAS 121). SFAS 121 vereist dat een afschrijvingsverlies verantwoord wordt wanneer de som van de niet niet-verdisconteerde toekomstige kasstromen die naar schatting verkregen worden uit het gebruik en de uiteindelijke verkoop van de activa minder zijn dan de netto boekwaarde van de activa. **Op deze basis was geen afschrijving noodzakelijk en werd de goodwillafschrijving dus ingetrokken.** [Nadruk toegevoegd.]<sup>3</sup>

132. Op 5 maart 2002, toen het Bedrijf voor het eerst de resultaten van het boekjaar 2001 presenteerde en €12,6 miljoen goodwillafschrijving krachtens Franse GAAP, en opnieuw op 28 mei 2002, toen het Bedrijf Formulier 20-F bij de SEC deponeerde, gaf Vivendi dienovereenkomstig aan investeerders in feite voor dat de *kasstromen* die Vivendi verwachtte te ontvangen uit de activa die zij voor en tijdens de Class-periode verwierf, *gelijk of groter* dan de boekwaarde van deze activa zouden zijn.

---

<sup>3</sup> In de jaarrekening van Vivendi van 31 december 2001 werd ook geschreven:

Op 1 januari 2002, zal Vivendi Universal SFAS 142 aannemen, dat voorziet in nieuwe waarderingstechnieken voor goodwill en andere vaste activa die voortkomen uit het samenvoegen van bedrijven. Hoewel de waardebeoordeling nog niet afgerond is, verwacht Vivendi Universal eenmalige, noncash uitgave van ongeveer €15 miljard in het eerste kwartaal van 2002 overeenkomstig U.S. GAAP nettowinst. De afschrijving geeft uitdrukking aan de algehele achteruitgang van de markt die plaatsgevonden heeft sinds de fusie tussen Vivendi, Seagram en Canal Plus in juni 2000 werd aangekondigd. De uitgavepost zal worden geregistreerd als een cumulatief gevolg van een verandering in boekhoudgrondslagen en zal geen gevolgen hebben voor de bedrijfsactiviteiten van Vivendi Universal.

133. In werkelijkheid wisten gedaagden echter, of hebben zij zulks roekeloos genegeerd vanaf het begin van de Class Periode, dat kasstromen die zij verwachtten uit Canal Plus en andere acquisities, *niet* gelijk of hoger zouden zijn dan de boekwaarde van die eenheden.

134. Zoals bijvoorbeeld uiteengezet in een aanklacht (“de maart 2002-aanklacht”) ingediend door Canal Plus bij het Amerikaanse Gerechtshof van het Noordelijk District Californië in maart 2002, wisten gedaagden, of hebben zij zulks roekeloos genegeerd, dat een eenheid bekend onder de naam NDS Group PLC (“NDS”) vanaf maart 1999 “de productie van valse smartcards heeft toegestaan en vergemakkelijkt, welke gebruikers in staat stelden de veiligheidsmaatregelen ingebouwd in het voorwaardelijke toegangssysteem van Canal+, te omzeilen”, waardoor Canal+ een verlies van meer dan een miljard dollar geleden heeft”. Aldus de aanklacht van maart 2002:

*Dankzij een investering van miljoenen dollars en duizenden manuren in onderzoek en ontwikkeling, heeft Canal+ effectieve veiligheidsmaatregelen weten in te voeren voor zijn smartcards, die gebruikt worden voor de toegang tot digitale televisiesignalen. **Deze maatregelen boden meer dan voldoende beveiliging van de smartcards tegen piraterij tot maart 1999, toen de smartcardsoftware van Canal+ gekopieerd en openbaar gemaakt werd op een website met de naam “DR7.com”. Vanaf dat moment verschenen valse Canal+ smartcards op de markt. De productie van deze valse kaarten resulteerde in een enorme schade voor Canal+ en de systeemexploitanten die afhankelijk zijn van de veiligheid van de Canal+ smartcards. . .***

*Canal+ zal onherstelbare schade lijden indien smartcardpiraten de nieuwe Canal+ softwarecode in handen krijgen. Dat wat aan het publiek is vrijgegeven kan niet meer worden teruggehaald. Er is een gigantische markt voor valse smartcards en dergelijke activiteiten brengen wereldwijd schade toe.* [Nadruk toegevoegd.]

135. Zoals voorts door Canal Plus aangevoerd:

Canal+ zoekt in deze vergoeding voor de schade veroorzaakt door zijn concurrent, NDS. Middels een gecalculerde investering van miljoenen dollars in gespecialiseerde apparatuur en andere middelen, heeft NDS het voorheen ondoordringbare veiligheidssysteem voor toegang tot digitale televisiesignalen van C+ Technologies [Canal Plus Technologies] gesaboteerd. Met duidelijke veronachtzaming van zowel de wet als zijn eigen reputatie heeft NDS de ontwikkeling van valse “smartcards” veroorzaakt en daarmee de diefstal van digitale televisie op enorme schaal mogelijk gemaakt.

**Canal+ schat dat het onwettige gedrag van Gedaagden haar een schade van meer dan \$ 1.000.000.000 heeft berokkend.**

\* \* \*

C+ Technologies heeft veel tijd en geld gestoken in de ontwikkeling van tegenmaatregelen om iedere soort piratensmartcard, ontstaan uit de openbaarmaking door NDS, te bestrijden. Deze tegenmaatregelen zijn door een team van C+ Technologies ingenieurs ontwikkeld en vervolgens getest door de digitale televisie-exploitanten om onwettig televisie kijken door gebruikers van valse kaarten tegen te gaan. ***De tegenmaatregelen worden echter snel achterhaald door nieuwe softwareversies voor de valse kaarten die piraten na analyse van de tegenmaatregelen beschikbaar stellen. Vervalsers zijn in staat om snel en effectief te reageren op iedere nieuwe tegenmaatregel, aangezien zij toegang hebben tot de UserROM-code, gepubliceerd op DR7.com.*** C+ Technologies kan deze vervalsingen niet tegengaan zonder een fundamentele wijziging aan te brengen in het ontwerp van de smartcard. C+ Technologies werkt momenteel aan de ontwikkeling van een nieuw smartcardontwerp, waarmee aanzienlijke kosten gemoeid zijn, en zal haar bestaande netwerk binnenkort doen overgaan op het nieuwe ontwerp. Deze overgang wordt tijdrovend en duur aangezien iedere legitieme smartcard zal moeten worden omgewisseld.

***De massale productie van valse C+ Technologies smartcards heeft niet alleen schade toegebracht aan de directe inkomsten van Groupe Canal+ via haar digitale televisie-exploitanten, maar heeft tevens schade berokkend aan de verkoopspanningen van C+ Technologies en Canal+ USA. Concurrenten op het gebied van voorwaardelijke toegangssystemen, en met name NDS, gebruiken het bestaan van valse C+ Technologieskaarten als een concurrentiewapen in het verkoopproces aan tevreden aanbieders en systeemexploitanten. Zo is Canal+ tegengekomen dat concurrenten, waaronder NDS, klanten en potentiële klanten in de Verenigde Staten en elders ter wereld gewezen hebben op de schending van het veiligheidsstelsel van C+ Technologies, ten bewijze van het feit dat Canal+ de integriteit van haar systemen niet kan garanderen. Door de nadruk te leggen op deze veronderstelde veiligheidsinbreuk, hebben Gedaagden op misleidende wijze verhuld dat de inbreuk uitsluitend het gevolg is van de onwettige sabotage door Gedaagden zelf.***

***Tengevolge van de vervalsing heeft Canal Plus verkoopmogelijkheden gemist en klanten verloren aan zijn concurrenten.*** NDS heeft de vervalsing tevens gebruikt in een poging om de relaties tussen Canal Plus en bestaande klanten te verstoren.

***Nog een verlies voor Groupe Canal Plus, veroorzaakt door NDS, is het verlies van pay-per-viewabbonementen.*** Eén van de gebruikelijke soorten toegangsvervalsingen is een aanpassing van een legitieme smartcard. Dergelijke kaarten, gewoonlijk aangeduid als “MOSC” kaarten (*d.w.z.* “Modified Official Smart Cards”: aangepaste officiële smartcards), zijn legitieme kaarten, soms met geldige basisabbonementen, die zodanig zijn aangepast dat de eigenaar van de kaart rechten krijgt waarvoor hij niet heeft betaald. Sommige MOSCkaarten verlenen vrije toegang tot een upgradepakket of tot ieder abonnementskanaal, weer andere verlenen een aantal pay-per-viewtelevisie-“tegoeden” waar de eigenaar niet voor heeft betaald.

Deze kaarten bestonden niet vóór de openbaarmaking op DR7.com en zouden niet zijn geproduceerd als die openbaarmaking niet had plaatsgevonden. ***Door het wijderspreid gebruik van MOSCkaarten hebben Groupe Canal Plus en betaaltelevisie-exploitanten behorend tot de Canal Plus groep, inkomsten uit premiumprogramma's verloren, aangezien abonnees de mogelijkheid hebben om hun smartcards te laten aanpassen teneinde premiumprogramma's te ontvangen waarvoor ze niet hebben betaald.*** [Nadruk toegevoegd.]

Dat de piraterij van Canal Plus' technologie bekend was, bevestigt dat Vivendi's goodwill reeds lang voor de afsluiting van het fiscale jaar 2001 te hoog werd opgegeven, toen Vivendi voor het eerst een goodwillafwaardering van €6,0 miljard op haar acquisitie van Canal Plus noteerde.

136. Volgens een verklaring in verband met de rechtszaak van Canal Plus tegen NDS, ingediend op 13 mei 2002, verklaarde Jean-Marc Racine, de marketingdirecteur van Canal Plus en voormalig CEO van Canal Plus in overeenkomstige zin:

***(Juist toen Canal + vaste voet begon te krijgen in de V.S., werd de piraterij van ons voorwaardelijk toegangssysteem bekend, hetgeen een negatieve uitwerking had op de pogingen van Canal +, gevestigd in Milpitas en later in Cupertino, om marktaandeel te verkrijgen in de V.S. Zowel de reputatie van een bedrijf als de perceptie in de markt van haar productkwaliteit, is van belang om nieuwe klanten te winnen en de piraterij van MediaGuard heeft een negatieve uitwerking gehad op Canal+.***

Verscheidene ervaringen met klanten van Canal+ hebben mij de uitwerking van de piraterij van MediaGuard op de bedrijfsactiviteiten van Canal+ in Noord-Californië bewezen. Zo heeft Canal+ Technologies, Inc. veel geld uitgegeven om een contract met Cablevision in New York binnen te halen. Dit contract hebben wij verloren aan NDS, en Cablevision vertelde ons dat het voor NDS gekozen had omdat NDS beter wist om te gaan met de bestrijding van piraterij dan Canal+. In een ander geval geloof ik dat NDS de piraterij van het voorwaardelijk toegangssysteem van Canal+ actief tentoongespreid heeft, toen het met Canal+ streed om het volledige begin-tot-eindcontract van RCN, een kabelexploitant uit Princeton die gebruik maakt van bestaande kabelnetwerken, New Jersey, met belangrijke bedrijfsactiviteiten in grote steden in de V.S., waaronder San Francisco. In de strijd om het RCN-contract was NDS de enige echte concurrent van Canal+ Technologies, Inc. RCN, dat op dat moment in contact was met NDS, heeft meerdere malen gewag gemaakt van de piraterij van MediaGuard die plaatsvond nadat onze codes op DR7 gepubliceerd waren. Op 29 mei 2001 vroeg RCN ons om te reageren op verscheidene artikelen en andere informatie op websites met betrekking tot het kraken en vervalsen van smartcards van Canal+. . . . Dit is een omvangrijk pakket artikelen en de voorbereidingstijd ervan moet enkele uren gevegd hebben. Het werd opgestuurd door een ingenieur van RCN die, naar ik meen, ook contact had met NDS in deze competitie met Canal+. RCN vroeg ons het piraterijprobleem met onze smartcards te verklaren en vertelde ons dat NDS een veel betere oplossing en geen piraterijprobleem in europa had.

RCN heeft toen het besluit om een leverancier voor hun nieuwe begin-tot-eindsysteem te kiezen, uitgesteld, maar ik geloof dat het piraterijprobleem voor verwarring gezorgd heeft en twijfel heeft gezaaid omtrent de prestaties en kwaliteit van de producten van Canal+.

**Sindsdien heeft Canal+ Technologies, Inc. slechts één contract in de Verenigde Staten binnengehaald**, nl. WinFirst in Sacramento. Toen de kraak van MediaGuard bekend werd, hebben wij managementtijd en -werk ingezet om onze klanten gerust te stellen. We hebben een Veiligheidscommissie in het leven moeten roepen en de klant uitleg moeten verschaffen over hoe piraterij bestreden kan worden, over de juridische stappen die we in europa genomen hadden en over de technische stappen die we zouden nemen en genomen hadden om piratenactiviteiten te bestrijden. Al deze moeite was niet nodig geweest als de veiligheid van MediaGuard niet was aangetast. De veiligheidsproblemen verbonden aan ons/onze voorwaardelijke toegangssyste(m)en hebben een negatief effect gehad op de verkoopactiviteiten in de Verenigde Staten van Canal+ Technologies, Inc., gevestigd in CupertiNr. [Nadruk toegevoegd.]

137. Daarnaast berichtte *New Media Markets* op 2 maart 2001 als volgt:

Het niveau van piraterij van betaaltelevisieabbonementen in West-europa ligt volgens sommige schattingen op wel 30%.

\* \* \*

Het effect van de piratenactiviteiten werd vorige maand duidelijk gemaakt door de Spaanse betaaltelevisiegroep Sogecable, die zowel het digitale satellietplatform Canal Satellite Digital als de Canal Plus Espana premium service leidt. Dit bedrijf met meer dan twee miljoen abonnees, meldde dat tussen 100.000 en 300.000 huishoudens in Spanje gebruikmaken van piratenkaarten. ***Dit brengt schade toe aan met name de premiumkanaal- en pay-per-viewdiensten.*** [Nadruk toegevoegd.]

138. Ondanks het vorengaande verklaarde Vivendi, toen zij de resultaten voor het eerste kwartaal eindigende op 31 maart 2002, bekendmaakte:

Inkomsten uit Canal+ Premiumkanalen daalden dit kwartaal met 3% door geringere reclameinkomsten en lagere inkomsten uit abonnementen als gevolg van een lager gemiddelde analoge abonnees.

In werkelijkheid en feitelijk werden de inkomsten uit Canal Plus Premiumkanalen materieel nadelig beïnvloed door de verhulde piraterij van de technologie van Canal Plus zoals hierboven beschreven.

139. Daarenboven, alhoewel gedaagden ervoor zorgden dat Vivendi onder de U.S. GAAP te laat de afwaardering van de goodwill ten bedrage van €16.6 miljard over het eerste kwartaal van 2002 opgaf – na in het fiscale jaar 2001 onder de U.S. GAAP **geen** afwaarderingskosten opgevoerd te hebben – hebben gedaagden het belang van deze afschrijvingen gebagatelliseerd door ze toe te schrijven aan de invoering van een nieuwe U.S. GAAP boekhoudstandaard, te weten SFAS Nr. 142, volgens welke standaard afwaardering in principe wordt beoordeeld in termen van afwaardering van de kasstroom.<sup>1</sup> Door kunstmatige vertraging van verantwoording over enige afwaardering van goodwill onder de U.S. GAAP tot na Vivendi's invoering van SFAS Nr. 142, hebben gedaagden kunstmatig vermeden te moeten toegeven dat Vivendi's verwachte kasstromen uit acquisities materieel in waarde verminderd waren ver vóór haar invoering van de nieuwe boekhoudstandaard.

140. Daarnaast onderging de economie gedurende 2000 en 2001 wereldwijd een belangrijke inkrimping en depressie en ondervonden de sectoren Internet, betaal-tv en telecommunicatie een dramatische daling. Overigens, kort nadat Vivendi in 2001 haar eindejaarsresultaten uitbracht, degradeerde Moody's trouwens Vivendi's schuld vanuit een bezorgdheid over de mogelijkheid van het bedrijf om de schuld op de vervaldatum te voldoen.

141. Nadat Messier en Hannezo de onderneming verlieten, ***noteerde Vivendi daarnaast aan het eind van het eerste halfjaar van 2002 onder de Franse GAAP nog eens een afwaardering van de goodwill van Canal Plus ten bedrage van €3,8 miljard, terwijl Canal Plus over deze periode feitelijk een inkomstengroei van 8% rapporteerde.*** Het feit dat Vivendi's nieuwe management aanvullende afschrijvingen van goodwill bij Canal Plus noteerde in een periode waarin het Canal Plus' zakelijk gezien juist beter ging, bewijst eens te meer dat de afwaardering van de goodwillwaarde van Canal Plus, genoteerd in het tweede halfjaar van 2002, eerder had moeten plaatsvinden.

---

<sup>1</sup> Ingevolge SFAS Nr. 142 wordt de reële waarde van een rapportage-eenheid vergeleken met de boekwaarde ervan. Als de reële waarde van een rapportage-eenheid hoger ligt dan de boekwaarde, wordt de goodwill van de rapportage-eenheid niet afgewaardeerd. Als de boekwaarde van de goodwill van een rapportage-eenheid de veronderstelde reële waarde van die goodwill (zoals omschreven) overtreft, wordt een afwaarderingsverlies geboekt ter grootte van dat verschil.

142. De gerapporteerde waarde van Canal Plus' activa op Vivendi's balans werd ook op ander gebied materieel en onjuist te hoog opgegeven. Zo ging Canal Plus in 1999 overeenkomsten aan met vijf Franse professionele voetbalclubs: Monaco, Lyon, Lens, Bordeaux en Paris-St. Germain. Deze overeenkomsten verplichtten Canal Plus gedurende de volgende vijf jaar tot een betaling van €250 miljoen aan "marketingrechten" verbonden aan die teams, en deze rechten werden in Vivendi's jaarrekeningen opgenomen als activa.

143. Echter, volgens een memorandum van 29 januari 2001, opgesteld kort nadat Vivendi in december 2000 Canal Plus verwierf en dat door verweerder Hannezo werd nagezien, leverden de bedoelde "marketingrechten" Canal Plus geen economisch voordeel op, aangezien, naar bleek, de belangrijkste rechten toebehoorden aan de professionele voetbalcompetitie, niet aan de individuele clubs. Het memo vermeldde tevens dat de contracten niet naar behoren waren goedgekeurd door de Directie van Canal Plus. Voorts werd er in het memo voor gewaarschuwd dat, gezien de afwezigheid van economisch voordeel dat in verband met deze contracten kon worden gedocumenteerd, ze Vivendi met betrekking tot de SEC en U.S. GAAP rapportagesystemen in een "lastige" positie zouden kunnen plaatsen.

144. Krachtens U.S. GAPP zijn activa mogelijke toekomstige economische voordelen verkregen uit of in beheer van een zekere eenheid als gevolg van transacties of gebeurtenissen in het verleden. Conceptverklaring Nr. 6. Zoals beschreven in het memo van 21 januari 2001, brachten deze vijf accounts echter geen economische voordelen van belang op.

145. Dienovereenkomstig waren de marketingrechten ten bedrage van €250 miljoen, als activa opgevoerd in de Vivendi jaarrekening, in het geheel geen *bona fide* "activa", en dienden deze afgeschreven te worden en in Vivendi's eindejaarsrekening voor het fiscale jaar 2000 (welke op 2 juli 2001 bij de SEC werd ingediend) ten laste te worden gebracht van de uitgaven.

In strijd met de U.S. GAPP heeft Vivendi zulks echter niet gedaan.

(ii) **US Filter**

146. Net als met Canal Plus overdreef Vivendi eveneens de gerapporteerde goodwill op haar acquisitie van US Filter. Zo betaalde Vivendi voor de verkrijging van US Filter ongeveer 46 keer de winst van US Filter in 1998. Dientengevolge noteerde Vivendi ongeveer €4.6 miljard aan goodwill op de verwerving van US Filter. Echter, zoals gedaagden wisten of roekeloos hebben genegeerd, was Vivendi's gerapporteerde goodwill op US Filter kunstmatig opgedreven tijdens de Class Periode omdat, onder andere, (a) de bedrijfsresultaten van US Filter veel lager lagen dan Vivendi rapporteerde, aangezien US Filter kunstmatig haar inkomsten opdreef, zoals hieronder bij §§ 169-177 vermeld, en (b) met US Filter vergelijkbare bedrijven gedurende de Class Periode verkocht werden voor aanzienlijk minder hoge bedragen dan hetgeen betaald werd door Vivendi. (Bijvoorbeeld: terwijl Vivendi 46,5 maal US Filter's beweerde bedrijfswinst betaalde toen ze het bedrijf in september 1999 aankocht, verwierf het Duitse conglomeraat RWE in 2001 een vergelijkbaar Amerikaans waterleidingbedrijf, American Water, voor slechts ongeveer 16 maal de winst voor rente en belastingen). Deze gebeurtenissen en omstandigheden bevestigden dat US Filter's goodwill onder U.S. GAPP in waarde verminderd was vóór het vierde kwartaal van 2001. Uiteindelijk noteerde Vivendi het gigantische bedrag van €2.6 miljard aan afwaardering in de waarde van US Filter's activa, maar, in strijd met de U.S. GAPP, deed zij zulks niet vóór het einde van het vierde kwartaal 2001.

147. Nadat Vivendi's Directie Messier en Hannezo had ontslagen, gaf Vivendi's nieuwe management ook impliciet toe dat de goodwillafwaarderingen opgevoerd door het vorige management voor andere eenheden dan Canal Plus en US Filter, eveneens ontoereikend waren.

Gedurende de drie maanden eindigend op 30 juni 2002, rapporteerde Vivendi bijvoorbeeld op 14 augustus 2002, aanvullende goodwillafwaarderingen (met uitsluiting van die van Canal Plus) voor een totaalbedrag van **€7,2 miljard op basis van de Franse GAAP**. Daartegenover bleek uit de cijfers over de periode van drie maanden eindigend op 31 maart 2002 (opgesteld op basis van de Franse GAAP), dat geen goodwillafwaarderingkosten waren verantwoord voor het kwartaal eindigende op 31 maart 2002.

**(b) Vivendi's Onjuiste Consolidatie van Investeringsen**

148. Vivendi heeft ook op onjuiste wijze haar inkomsten en bedrijfsresultaten over 1999, 2000 en 2001 kunstmatig opgedreven door bepaalde investeringen waarin het bedrijf een belang van minder dan 50% bezat, te consolideren.

149. In het bijzonder werden de volledige bedrijfsresultaten van Cegetel in Vivendi's geconsolideerde jaarrekeningen over 1999, 2000 en 2001 opgenomen, en werden de volledige resultaten van Maroc Telecom opgenomen in Vivendi's geconsolideerde jaarrekening over 2001, terwijl Vivendi slechts een minderheid van de aandelen in het Franse telecommunicatiebedrijf Cegetel en het Marokkaanse telecommunicatiebedrijf Maroc Telecom bezat.

150. In de voetnoten bij de jaarrekeningen over 1999, 2000 en 2001 ingediend bij de SEC op Formulier 20-F, vermeldde Vivendi de volledige consolidatie van de volgende bedrijven:

<b>OWNERSHIP INTEREST</b>			
<b>Name</b>	<b>1999</b>	<b>2000</b>	<b>2001</b>
Cegetel & dochtermaatschappijen	44%	44%	44%
Maroc Telecom	-	-	35%

(Zie Vivendi's 20-F voor 1999, pagina's 183-184; 20-F voor 2000, pagina's F39-F40; 20-F voor 2001, pagina's F48-F-49.)

151. In Accounting Research Bulletin (“ARB”) Nr. 51, bepaalt U.S. GAAP het volgende:

Het doel van geconsolideerde rekeningen is om, voornamelijk ten behoeve van de aandeelhouders en crediteuren van de moederonderneming, de bedrijfsresultaten en de financiële positie van een moederonderneming en haar dochtermaatschappijen te presenteren, in essentie als ware de groep één enkel bedrijf met een of meer filialen of divisies. Aangenomen wordt dat geconsolideerde rekeningen meer betekenis hebben dan aparte rekeningen en dat ze doorgaans noodzakelijk zijn voor een getrouw beeld, wanneer een van de bedrijven in de groep direct of indirect een controlerend financieel belang in de andere bedrijven heeft.

152. ARB Nr. 51, zoals gewijzigd door FASB’s SFAS Nr. 94, vermeldt eveneens, voor zover relevant:

De gebruikelijke voorwaarde voor een controlerend financieel belang is de eigendom van een meerderheid van de stemrechten, en derhalve is, in het algemeen, eigendom door één bedrijf, direct of indirect, van meer dan 50 procent van de uitstaande stemgerechtigde aandelen in een ander bedrijf een voorwaarde voor consolidatie.

153. Daarnaast heeft de Emerging Issues Task Force (“EITF”) van de FASB Abstract Nr. 96-16 uitgegeven, dat voorziet in boekhoudaanwijzingen voor het geval minderheidsaandeelhouders bepaalde rechten bezitten die prevaleren boven de veronderstelling dat voor consolidatie een meerderheid van stemrechten in een bedrijf waarin is geïnvesteerd vereist is. EITF Nr. 96-16 vermeldt wat dat betreft, voor zover relevant:

De Task Force is van mening dat minderheidsrechten (ongeacht of deze zijn toegekend op grond van een overeenkomst of door de wet) die de minderheidsaandeelhouder in staat zouden stellen om effectief deel te nemen in de volgende ondernemingshandelingen, moeten worden aangemerkt als substantieve deelnemingsrechten en zouden prevaleren boven de veronderstelling dat de investeerder met een meerderheid van de stemrechten in het bedrijf waarin hij geïnvesteerd heeft, dat bedrijf dient te consolideren:

1. Selectie, ontslag en vaststelling van de bezoldiging van directieleden verantwoordelijk voor de uitvoering van het beleid en de procedures van het bedrijf waarin wordt geïnvesteerd
2. Vaststelling van bedrijfs- en kapitaalsbeslissingen van het bedrijf waarin wordt geïnvesteerd, waaronder budgettering, in de normale gang van zaken.

De Task Force beschouwde de bovenstaande als voorbeelden van substantieve deelnemingsrechten, niet noodzakelijkerwijs alomvattende. De Task Force is van mening dat de bovengenoemde rechten deelnemingsrechten zijn omdat die rechten in hun geheel de minderheidsaandeelhouder in staat stellen om effectief deel te nemen in beslissingen die deel uitmaken van de dagelijkse gang van zaken van het bedrijf waarin wordt geïnvesteerd, en die belangrijke factoren zijn in de sturing en uitvoering van de bedrijfsactiviteiten.

Individuele rechten zoals het vetorecht inzake het ontslag van directieleden verantwoordelijk voor de uitvoering van beleid en procedures bij het bedrijf waarin geïnvesteerd wordt, moeten worden beoordeeld op basis van de feiten en omstandigheden teneinde te kunnen bepalen of het in en van zichzelf substantieve deelnemingsrechten zijn. Echter, minderheidsrechten die deelnemingsrechten lijken te zijn maar op zichzelf geen substantieve rechten zijn (zie “Factors to Consider” [*Factoren ter Beschouwing*] en Bewijsstuk 96-16A) , zouden niet prevaleren boven de veronderstelling van consolidatie door de investeerder met een meerderheid van stemrechten in het bedrijf waarin geïnvesteerd wordt. De aannemelijkheid dat het vetorecht door de minderheidsaandeelhouder zal worden uitgeoefend dient niet in beschouwing genomen te worden bij de beoordeling of een minderheidsrecht een substantief deelnemingsrecht is.

154. Daarnaast is onder de Franse GAAP exclusieve controle en de bevoegdheid om het financiële en bedrijfsmatige beleid van een onderneming te sturen, vereist voor de consolidatie van bedrijfsresultaten. Voorts stelt de Franse GAAP dat ondernemingen zijn *uitgesloten* van consolidatie daar waar ernstige en langdurige beperkingen de controle of invloed uitgeoefend over een bedrijf, substantieel in twijfel trekken. (Zie Reglement 99-02, Sectie 1002, 101.)

155. Vivendi bezat geen controlerend financieel belang in tenminste haar Cegetel en Maroc Telecom dochterondernemingen en had derhalve moeten afzien van consolidatie van de jaarrekeningen van die bedrijven met die van haarzelf. Door dit wel te doen heeft Vivendi haar gerapporteerde inkomsten, bedrijfsresultaten en EBITDA te hoog opgegeven, en haar gerapporteerde groeicijfers gedurende de gehele Class Periode kunstmatig opgedreven.

156. De consolidatie van de jaarrekeningen van deze investeringen was van cruciaal belang voor de opzet van gedaagden, aangezien het Vivendi in staat stelde alle inkomsten en bedrijfsresultaten van deze investeringen in haar financiële resultaten op te nemen. Deze boekhoudpraktijken zorgden inderdaad voor een kunstmatige en materiële inflatie van Vivendi's inkomsten en resultaten, aangezien Vivendi geen controle had over die investeringen, noch toegang had tot hun gerapporteerde middelen. Niet alleen werden dientengevolge Vivendi's inkomsten en winst overdreven, haar liquiditeitscrisis was veel erger dan werd voorgesteld in de ingediende openbare jaarrekeningen van het bedrijf.

## Cegetel

157. In haar 20-F van 31 december 2000 verklaarde Vivendi dat:

De onderneming Cegetel consolideert. . . waarin het minder dan 50% van de stemgerechtigde aandelen bezit. De onderneming heeft een direct en indirect eigendomsbelang in Cegetel van 44%. Cegetel wordt geconsolideerd omdat, middels een aandeelhoudersovereenkomst, de Onderneming een meerderheid bezit van de stemrechten.

[D]e Onderneming consolideert de dochtermaatschappij *uitsluitend* indien geen andere aandeelhouder of groep aandeelhouders substantieve deelnemingsrechten uitoefent, die deze aandeelhouders in staat zouden stellen besluiten van de Onderneming te blokkeren of er een veto over uit te spreken.” [Nadruk toegevoegd.]

158. Deze verklaring en de consolidatie van Cegetel’s bedrijfsresultaten over 1999-2001 waren bedrieglijk en misleidend aangezien Vivendi slechts 44% van de aandelen Cegetel bezat en niet beschikte over voldoende controlerend financieel belang in Cegetel. Inderdaad bevatte de Aandeelhoudersovereenkomst tussen Vivendi en Cegetel, beschreven in Vivendi’s 20-F voor 2000, een kernclausule welke Vivendi weerhield van het nemen van bedrijfs- en kapitaalsbeslissingen in de dagelijkse gang van zaken van Cegetel.

159. De clausule bepaalt:

- Indien het totaal van BT, Mannesmann en Transtel niet instemt, ***kunnen wij [Vivendi], de Cegetel Group er niet toe zetten om:***
  - aandelen te creëren of te verwerven in een eenheid waarin Cegetel Group of bedrijven die zij beheert, minder dan 100% van de aandelen en stemrechten houdt of houden, of
  - onder bepaalde uitzonderingen, ***een materiële hoeveelheid activa te verwerven, af te stoten, te leasen of te lenen of enige materiële bedrijfsactiviteit*** in belangrijke mate te reduceren of te staken. [Nadruk toegevoegd.]

160. Daarenboven beschikte Vivendi niet over de noodzakelijke financiële controle over Cegetel om toegang te hebben tot Cegetel’s kasstroom. Gevraagd naar de liquiditeit van de Onderneming, gaf Vivendi’s CEO Jean-Rene Fourtou in een telefonische vergadering van 26 juni 2002 toe: “wij hebben geen toegang tot *Cegetel* en Maroc Telecom.”

In een telefonische vergadering van 14 augustus 2002 met investeerders gaf Jean-Rene Fourtou voorts toe dat “Vivendi geen toegang heeft tot de kasstromen van de bedrijven waarin het een eigendom heeft van minder dan 50%.”

161. Pas na de Class Periode, op 3 december 2002, kondigde Vivendi aan dat het een voldoende hoeveelheid aandelen *zou* aankopen om een *meerderheidsbelang* in Cegetel te verkrijgen en om Vivendi eindelijk de nodige financiële controle te verschaffen over Cegetel’s kasstroom.

162. Als gevolg van de onjuiste consolidatie door Vivendi van Cegetel’s jaarrekeningen, werden Vivendi’s inkomsten over de jaren 1999, 2000 en 2001 overdreven met respectievelijk €3,9 miljard, €5,1 miljard en €6,4 miljard.

### **Maroc Telecom**

163. In haar 20-F voor 2001 verklaarde Vivendi dat:

Vivendi Universal gedurende de gedeeltelijke privatisering van Maroc Telecom was geselecteerd als strategisch partner in de aankoop van een belang in Marokko’s nationale telecommunicatie-exploitant voor een bedrag van circa €2,4 miljard. De transactie werd afgesloten in april 2001, te welker tijd werd aangevangen met de consolidatie van Maroc Telecom in de rekeningen van Vivendi Universal, aangezien wij controle verkregen door meerderheidsvertegenwoordiging in de directie en een meerderheid van de aandelenstemrechten. Als een marktleider in Marokkaanse telecommunicatie, exploiteert Maroc Telecom 1,2 miljoen vaste telefoonlijnen, heeft het 3,7 miljoen GSM-klanten en gegenereerde inkomsten van circa €1.4 miljard over 2001.

164. Vivendi verklaarde eveneens in haar Formulier 20-F voor 2001 dat geen andere aandeelhouder of groep aandeelhouders substantieve deelnemingsrechten uitoefent die hen in staat zou stellen besluiten van Vivendi Universal te blokkeren of er een vetorecht over uit te spreken.

165. Deze verklaring en de consolidatie van Maroc Telecom’s resultaten over 2001 waren bedrieglijk en misleidend aangezien Vivendi slechts een eigendom van 35% had in Maroc Telecom, en aangezien de overige 65% in handen was van één enkele entiteit: de Marokkaanse overheid.

De Marokkaanse overheid voerde haar bedrijfsbeleid niet uit op basis van de zienswijzen van Vivendi.

166. Bovendien is onder de Franse GAAP, voor consolidatie ten minste een eigendomsbelang van 40% vereist (Reglement 1002), terwijl Vivendi slechts een 35% belang had.

167. Net als het geval was met Cegetel, beschikte Vivendi niet over de noodzakelijke financiële controle over Maroc Telecom om toegang te hebben tot Maroc Telecom's kasstroom. Gevraagd naar de liquiditeit van de Onderneming, gaf Vivendi's CEO Jean-Rene Fourtou in een telefonische vergadering van 26 juni 2002 toe: "wij hebben geen toegang tot Cegetel en *Maroc Telecom*." [Nadruk toegevoegd.] In een telefonische vergadering met investeerders van 14 augustus 2002 stelde Jean-Rene Fourtou in overeenkomstige zin dat "Vivendi geen toegang heeft tot de kasstromen van de bedrijven waarin het een eigendom heeft van minder dan 50%."

168. Als gevolg van de onjuiste consolidatie door Vivendi van Maroc Telecom's jaarrekeningen, werden Vivendi's gerapporteerde inkomsten in 2001 overdreven met een bedrag van €1,4 miljard.

(c) **Vivendi's onjuiste Omzetverantwoording**

169. Ter bevordering van haar opzet om de bedrijfsprestaties kunstmatig op te drijven en in strijd met de U.S. GAAP, heeft Vivendi een onjuiste omzetverantwoording gegeven van in ieder geval haar dochtermaatschappij US Filter.

170. U.S. GAAP voorziet dat een omzetverantwoording niet plaatsvindt voordat de omzet is gerealiseerd of te realiseren en verdiend. FASB Conceptverklaring Nr. 5, §83. Gewoonlijk is aan de voorwaarden voor omzetverantwoording voldaan wanneer overtuigend bewijs van een afspraak aanwezig is, levering heeft plaatsgevonden of *diensten zijn bewezen*, de verkoopprijs is vastgesteld of kan worden vastgesteld, de inbaarheid van de verkoopprijs redelijk zeker is en wanneer de entiteit voor een belangrijk deel de verplichtingen heeft vervuld die haar een recht verschaffen op de voordelen die de omzet vertegenwoordigt. In het algemeen dient omzetverantwoording niet plaats te vinden voordat het inkomstenproces volledig is.

SEC Staff Accounting Bulletin (“SAB”) Nr. 101; Conceptverklaring Nrs. 2 en 5; SFAS Nr. 48; ARB Nr. 43; APB Opinion Nr. 10; en SOP 97-2.

171. Feitelijk stelt SEC’s SAB Nr. 101 specifiek het volgende:

In leverings- of dienstentransacties mag een niet terugvorderbare initiële vergoeding begrepen zijn met daaropvolgende periodieke betalingen voor toekomstige producten of diensten. De initiële vergoeding mag, in wezen, geheel of gedeeltelijk bestaan uit een voorschot voor toekomstige producten of diensten. In de voorbeelden hierboven aangehaald zijn de bij voortdurend te leveren rechten of diensten of aan te leveren producten essentieel voor de klanten die het verwachte voordeel van de vooruitbetaling ontvangen. Derhalve worden de vooruitbetaalde vergoeding en de voortdurende prestatieverplichting die verbonden zijn aan de te leveren diensten of producten, beoordeeld als zijnde een geïntegreerd pakket. Onder dergelijke omstandigheden ***is de staf van mening dat vooruitbetaalde vergoedingen, zelfs indien deze niet terugvorderbaar zijn, verdiend worden bij aflevering en/of vervulling van de producten en/of diensten gedurende de periode van de afspraak of de verwachte prestatieperiode.*** [Nadruk toegevoegd; voetnoten weggelaten.]

172. In haar 20-F Formulier van 31 december 2001, heeft de Onderneming het volgende verklaard ten aanzien van haar boekhoudbeleid met betrekking tot de omzetverantwoording van milieudiensten.

Inkomsten uit openbare dienstencontracten worden verantwoord als geleverde diensten. Bedragen in rekening gebracht en geïnd voorafgaand aan de vervulling van de diensten zijn opgenomen in uitgestelde inkomsten.

173. In strijd met GAAP en diens openbaar gemaakte omzetverantwoordingsbeleid, heeft Vivendi gedurende de gehele Class Periode een onjuiste verantwoording opgegeven voor verwachte omzet uit meerjarige openbare dienstencontracten bij ondertekening van de contracten. Hiermee heeft Vivendi een materiële overdrijving van haar bedrijfsresultaten gedurende de Class Periode opgegeven in strijd met de U.S. GAAP en diens openbaar gemaakte omzetverantwoordingsbeleid.

174. Volgens een voormalige werknemer van U.S. Filter heeft Vivendi Environmental bijvoorbeeld, gedurende de Class Periode, via haar U.S. Filter dochtermaatschappij een materiële overdrijving van haar bedrijfsresultaten opgegeven door een praktijk te voeren die intern bekend staat als “op achterstand boeken”. Als gevolg van deze praktijk gaf ***US Filter een onjuiste omzet-verantwoording en rapporteerde het volledige bedrag van langetermijn, vaste prijscontracten als omzet bij ondertekeningen van het contract en, volgens een voormalige medewerker van U.S. Filter, werd haar inkomen uit grote contracten op deze wijze “zoveel als tien maal” te hoog weergegeven.***

*Vivendi Environmental was goed voor ongeveer 51% van Vivendi's gerapporteerde omzet en bedrijfsresultaten gedurende het jaar eindigende op 31 december 2001, en haar U.S. Filter dochteronderneming rapporteerde een totale opbrengst van 1,32 miljard euro in 2000.*

175. U.S. GAPP in APB Nr. 22, §17, stelt dat de bruikbaarheid van jaarrekeningen voor het nemen van economische beslissingen, in grote mate afhangt van de mate waarin de gebruiker het door de onderneming gevolgde boekhoudbeleid begrijpt en stelt voorts dat informatie over het boekhoudbeleid door een rapporterende onderneming "essentieel" is voor de gebruikers van jaarrekeningen. (APB Nr. 22, §8). U.S. GAAP eist dienovereenkomstig dat jaarrekeningen belangrijke beoordelingen ten aanzien van de juistheid van beginselen aangaande de omzetverantwoording identificeren en beschrijven. (APB Nr. 22, §12)

176. Gedurende de Class Periode heeft Vivendi haar bedrijfsresultaten materieel te hoog opgegeven en door omzet te verantwoorden en te rapporteren op dergelijke transacties, in strijd gehandeld met het door haar aangegeven omzetverantwoordingsbeleid en met U.S. GAAP, aangezien geen "omzet" werd genoten, diensten nog niet geleverd waren en de Onderneming nog niet substantieel de verplichtingen vervuld had waardoor het een recht verkreeg op de voordelen die de omzet vertegenwoordigde. Hierdoor bleven investeerders in het ongewisse over het boekhoudbeleid dat voor een geïnformeerde beleggingsbeslissing van "essentieel" belang was.

177. Inderdaad heeft Vivendi's management het proces waarbij medewerkers op onjuiste wijze inkomsten vastlegden, waardoor inkomsten te hoog werden weergegeven, gestuurd of bewust toegestaan en aangemoedigd. Inderdaad was de term "op achterstand boeken" een veelgebruikte uitdrukking onder medewerkers van US Filter en de term werd zelfs opgenomen in de maandelijkse rapportages aan de Directie van Vivendi Environmental.

178. Naast de bovengenoemde onjuistheden in de boekhouding, presenteerde Vivendi gedurende de Class Periode haar jaarrekeningen op een wijze die eveneens in strijd was met tenminste de volgende bepalingen van GAAP:

(i) Het concept dat financiële rapportage informatie dient te verschaffen die bruikbaar is voor huidige en potentiële investeerders en crediteuren en andere gebruikers bij het nemen van rationale beslissingen op het gebied van onder andere investeringen en kredieten (Conceptverklaring Nr. 1, §34);

(ii) Het concept dat financiële rapportage informatie dient te verschaffen betreffende de economische middelen van een onderneming, de aanspraken op die middelen, en de effecten van transacties, gebeurtenissen en omstandigheden waardoor die middelen en de aanspraken daarop veranderen (Conceptverklaring Nr. 1, §40);

(iii) Het concept dat financiële rapportage informatie dient te verschaffen betreffende de wijze waarop het management van een onderneming zich heeft gekweten van haar beheersverantwoordelijkheid tegenover de eigenaren (aandeelhouders) voor het gebruik van aan haar toevertrouwde ondernemingsmiddelen. Waar management aandelen van de onderneming aanbiedt aan het publiek, accepteert het vrijwillig de ruimere verantwoordelijkheid ten aanzien van het afleggen van rekenschap aan mogelijke investeerders en aan het publiek in het algemeen (Conceptverklaring Nr. 1, §50);

(iv) Het concept dat financiële rapportage informatie dient te verschaffen betreffende de financiële prestaties van een onderneming gedurende een periode. Investeerders en crediteuren gebruiken dikwijls informatie uit het verleden ter beoordeling van de vooruitzichten van een onderneming.

Derhalve, alhoewel beslissingen aangaande investeringen en kredieten de verwachtingen van een investeerder met betrekking tot de toekomstige prestaties van een onderneming weerspiegelen, zijn die verwachtingen gewoonlijk in ieder geval gedeeltelijk gebaseerd op evaluaties van de bedrijfsprestaties uit het verleden (Conceptverklaring Nr. 1, §42);

(v) Het concept dat financiële rapportage betrouwbaar dient te zijn en datgene weergeeft, wat het beweert weer te geven. Dat informatie zowel betrouwbaar als relevant dient te zijn is een voor boekhouding centraal staand begrip (Conceptverklaring Nr. 2, §§58-59);

(vi) Het concept van volledigheid, hetgeen inhoudt dat niets uit de informatie wordt weggelaten dat noodzakelijk kan zijn om te verzekeren dat de informatie de betrokken gebeurtenissen en voorwaarden geldig vertegenwoordigt (Conceptverklaring Nr. 2, §79);

(vii) Het concept dat behoudendheid gebruikt wordt als een voorzichtige reactie op onzekerheid, om te trachten te verzekeren dat onzekerheden en risico's die inherent zijn aan zakelijke situaties, op adequate wijze in beschouwing genomen worden. De beste manier om schade aan investeerders te voorkomen is om te trachten te verzekeren dat hetgeen gerapporteerd wordt, een weergave is van wat het beweert weer te geven (Conceptverklaring Nr. 2, §§95, 97).

179. Door voornoemde onjuistheden in de boekhouding publiceerde Vivendi jaarrekeningen die in materiële zin haar financiële prestaties vervalsten ten koste van nietsvermoedende investeerders en die de problemen die de onderneming gedurende de Class Periode ondervond, nog verder verhulde. Door jaarrekeningen in te dienen bij de SEC die niet conform de eisen van U.S. GAAP waren opgesteld, hebben gedaagden bij herhaling jaarrekeningen van Vivendi verspreid die aannemelijkerwijs misleidend en onjuist waren. De manipulaties van de boekhouding hierin gespecificeerd, bewijzen eens te meer de intentie van gedaagden gedurende de Class Periode om investeerders om de tuin te leiden en een onjuiste weergave te bieden van de waarheid omtrent de onderneming en haar zakelijke activiteiten, verrichtingen en financiële prestaties, ten koste van diegenen die erop vertrouwden.

180. De jaarverslagen en tussentijdse financiële verklaringen van de Onderneming ingediend bij de SEC gedurende de Class Periode waren eveneens bedrieglijk en misleidend in de zin dat zij bekende tendensen, eisen, verplichtingen, gebeurtenissen en onzekerheden die naar redelijke waarschijnlijkheid een materieel tegengesteld effect op de liquiditeit, netto verkopen, omzet en inkomsten uit doorlopende bedrijfsactiviteiten zouden hebben, niet vermeldden.

**GEDAAGDEN' NALATIGHEID OM MATERIEEL NADELIGE FEITEN IN VERBAND  
MET VIVENDI'S ERNSTIGE LIQUIDITEITSPROBLEMEN BEKEND TE MAKEN**

181. Om de redenen uiteengezet in de voorgaande §§ 119 t/m 180, hebben gedaagden Vivendi's financiële prestaties gedurende de Class Period, in strijd met GAAP, materieel te hoog weergegeven.

182. Gedurende de Class Period hebben gedaagden in verband met de liquiditeit van de Onderneming echter eveneens herhaaldelijk materieel onjuiste verklaringen afgegeven en zaken weggelaten. Buiten de wetenschap van investeerders en de financiële markten, en tegenstrijdig met de gedaagden herhaalde verzekering dat de Onderneming financieel sterk was, resulteerde de implementatie van Vivendi's groei-door-acquisitiestrategie erin dat de Onderneming voor bedrijven teveel betaalde en haar opzadelde met een gigantische schuldenlast die de activiteiten van de verworven bedrijven niet konden goedmaken.

183. Bijgevolg stond Vivendi onder grote druk om haar verplichtingen op de normale wijze op de vervaldag te voldoen. De oorzaken van Vivendi's liquiditeitsproblemen waren onder meer:

(a) **Onvermogen om verwachte kasstromen van verworven bedrijven te**

**genereren.** Zoals eerder in detail uiteengezet in het onderdeel betreffende Vivendi's onvermogen om op tijd afwaarderingen op goodwill te verantwoorden (zie §§124-147), schoten de kasstromen van een aantal van Vivendi's grootste acquisities (waaronder, onder andere, Canal Plus, Universal en US Filter) in ruime mate – miljarden dollars – tekort ten opzichte van de aangegeven kasstroomverwachtingen die noodzakelijk waren ter rechtvaardiging van Vivendi's openbaar gerapporteerde “goodwill”-waardering.

Zoals in zijn algemeenheid hiervoor omschreven, schoot Vivendi's financiële prestatie inderdaad zodanig tekort ten opzichte van de verwachtingen die gedaagden gedurende de Class Periode gewekt hadden, dat gedaagden Vivendi ertoe bewogen deel te nemen in verscheidene andere schendingen van GAAP om de werkelijke resultaten van de Onderneming te verbergen.

(b) **Vivendi's Verhulde Terugkoop van Aandelen in 2001.** Verdere verergering van Vivendi's kasstroomsituatie werd veroorzaakt door het verhulde en gigantische aandelenterugkoopprogramma van verweerder Messier dat, buiten de wetenschap van investeerders, de Onderneming ertoe bracht ongeveer \$ 6,3 *miljard* van haar liquide middelen uit te geven ter verkrijging van Vivendi's aandelen. Zoals later, op 31 oktober 2002, door de *Wall Street Journal* opgetekend:

De heer Messier, een voormalig top investeringsbankier bij Lazard LLC, was berucht om zijn voorliefde voor het afsluiten van transacties. Nu blijkt echter dat hij veel meer transacties afsloot dan bekend was. ***Belangrijker is dat hij, volgens ingewijden, miljarden dollars uitgaf voor de terugkoop van aandelen Vivendi zonder zijn CFO of de directie te raadplegen. In een poging om de prijs van het aandeel op te krikken, veroorzaakte hij een torenhoge schuld voor Vivendi.***

\* \* \*

De directie tekende voor de acquisities van de heer Messier. Zij deed dit echter zonder de volle omvang van zijn uitgaven te kennen, aldus huidige en voormalige directieleden. Dat komt doordat de heer Messier de directie niet in kennis stelde van zijn allergrootste uitgave: de aankoop van 104 miljoen aandelen Vivendi, oftewel bijna 10% van de in 2001 op de aandelenmarkt aanwezige activa van de onderneming. Zijn doel was de prijs van de aandelen op te krikken. De kosten: \$ 6,3 miljard.

Aandeelhouders hadden eerder een besluit goedgekeurd dat Vivendi in staat stelde tot 10% van haar eigen aandelen terug te kopen. Huidige en voormalige directieleden zeggen echter dat zij verwachtten vooraf van dergelijke gigantische aankopen op de hoogte gesteld te zullen worden.

\* \* \*

De heer Hannezo verzette zich tegen de aankoop van de aandelen als zijnde geldverspilling. . . . Als gevolg daarvan probeerde de heer Messier zijn CFO in het ongewisse te laten van de terugkoop.

Volgens een ingewijde plaatste de ex-voorzitter zijn aandelenorders per telefoon bij twee medewerkers op middenniveau van de afdeling financiën, Huber Dupont Lhotelain en Francois Blondet. . .

Begin december 2001 greep de CFO uiteindelijk in door zijn medewerkers te verbieden de telefoontjes van de heer Messier aan te nemen, aldus de ingewijde. De heer Hannezo stelde een officiële procedure in werking om de heer Messier af te remmen, waarbij van de voorzitter geëist werd dat hij schriftelijk en voorzien van enige rechtvaardiging, om terugkopen zou verzoeken.

\* \* \*

Tegen december hadden de terugkopen hun tol geëist: volgens een memorandum van de heer Hannezo aan de COB had Vivendi bijna geen geld meer. [Nadruk toegevoegd.]

(c) **Verhulde Niet Uit De Balans Blijkende Verplichtingen.** Gedurende de Class Periode misleidden gedaagden investeerders ook ten aanzien van een niet uit de balans blijkende verplichting die Vivendi's liquiditeit verder in de waagschaal stelde en welke Vivendi uiteindelijk honderden miljoenen dollars kostte en Vivendi's liquiditeitscrisis nog verslechterde. Aan het eind van 2000 en in 2001 gokten gedaagden op het toekomstige succes van de Onderneming door putopties te verkopen om geld te verkrijgen ter financiering van de directievergoedingen. Deze putopties verplichtten Vivendi ertoe in de toekomst ten minste 22,8 miljoen eigen aandelen of ongeveer 2% van alle uitstaande aandelen Vivendi, te kopen, tegen een gemiddelde prijs van €69. Zelfs toen de prijs van de aandelen Vivendi in 2001 en begin 2002 daalde, waarmee het steeds aannemelijker werd dat de Onderneming op de opties aanzienlijke verliezen zou lijden, bleven gedaagden de werkelijke aard en omvang van deze verplichtingen verbergen en de werkelijke liquiditeitssituatie van de Onderneming verkeerd weergeven. Daarenboven, zelfs toen gedaagden in het voorjaar van 2002 uiteindelijk in geringe mate hun putobligaties openbaar maakten, waren deze publicaties jammerlijk inadequaet. Een voorbeeld:

(i) Na kritiek van de Franse pers over het verhullen van het aan de opties verbonden risico, stelde Vivendi dat verweerder Hannezo de putopties met analisten had doorgenomen op een boekhoudworkshop in Parijs op 6 maart 2002.

*The Wall Street Journal* editie van 1 mei 2002, bericht echter als volgt: “**aanwezige of meeluisterende analisten vertelden dat Vivendi de zaak verdoezelde**” [Nadruk toegevoegd] en Vivendi gaf toe dat de discussie betreffende de putopties “gemakkelijk onopgemerkt kon blijven” tijdens de boekhoudworkshop. Daarnaast maakte de presentatie van deze workshop, achteraf bij de SEC ingediend als bewijsstuk bij Vivendi’s Formulier 6-K van 2 mei 2002, geen melding van Vivendi’s putobligaties.

(ii) Op 15 april 2002 verspreidde Vivendi op Formulier 6-K haar jaarverslag over 2001 dat een vertaling bevatte van haar 2001 eindejaarsrapport. Deze vertaling refereerde ook slechts in vage termen aan Vivendi’s putobligaties:

In verband met de verkoop van puts op haar aandelen, had Vivendi Universal op 31 december 2001 een verplichting tot aankoop in 2002 van 19,7 miljoen aandelen tegen een uitoefenprijs van tussen €60,40 en €80,00, en van 3,1 miljoen aandelen tegen een uitoefenprijs van 50,50 in januari 2003.

De details van Vivendi’s risico’s en verplichtingen in verband met de putopties werden derhalve niet verklaard in Vivendi’s jaarverslag. Behalve een specificatie dat Vivendi gedwongen zou kunnen zijn om in januari 2003 3,1 miljoen aandelen te kopen, informeerde het jaarverslag de investeerders bijvoorbeeld niet omtrent de eventuele draagwijdte van de verplichtingen van de Onderneming met betrekking tot de puts na 31 december 2001. Evenmin werd in het jaarverslag iets gezegd over de waarschijnlijkheid van uitoefening van de putopties in het licht van de prijsdaling van Vivendi’s aandelen, of hun potentiële ongunstige impact op Vivendi’s liquiditeit.

(iii) Op 18 april 2002 (zoals later bericht door de *Wall Street Journal* van 1 mei 2002) zond Laura Martin, die aan het hoofd staat van Vivendi’s afdelingen investeerdersrelaties, een e-mail aan een select aantal analisten die tot strekking had een verklaring te verschaffen ten aanzien van Vivendi’s verplichtingen betreffende de putopties:

Signalerend dat Vivendi zelf zich ervan bewust was dat zij de gevolgen van de putopties niet voldoende duidelijk had gemaakt, stuurde Laura Martin, die aan het hoofd staat van de afdelingen investeerdersrelaties van de onderneming, op 18 april een e-mail aan vier analisten waarin zij de putopties duidelijk uitlegde.

In de e-mail verklaarde mejuffrouw Martin dat Vivendi 18 miljoen putopties had uitstaan die de onderneming aan niet bekendgemaakte partijen verkocht had voor 12 euro per stuk en die een uitoefenprijs vertegenwoordigden van 69 euro. Haar inschatting van de impact op de balans van de onderneming beliep tussen 50 miljoen en 1,2 miljard euro. De e-mail meldde voorts dat, ofschoon eerder opgebracht tijdens de boekhoudworkshop [op 6 maart 2002], de putopties “gemakkelijk onopgemerkt konden blijven”.

Martin’s “selectieve bekendmaking” vermeldde echter nog steeds geen tijdsspanne ten aanzien van Vivendi’s toekomstige verplichtingen, waardoor het analisten en investeerders niet mogelijk was een redelijke beoordeling te maken ten aanzien van Vivendi’s kasstroom in de nabije toekomst. Daarnaast verloor de reikwijdte van de potentiële verplichtingen zoals uiteengezet door mejuffrouw Martin zijn betekenis door de onvoorstelbare omvang ervan en door het ontbreken van vermelding van de vervaldag van de verplichting.

(iv) Derhalve begon Vivendi pas op 28 mei 2002, in haar Formulier 20-F voor het jaar 2001, investeerders te informeren omtrent de werkelijke potentieel ongunstige effecten voortkomend uit de putopties.

Naast één put die in 1998 verkocht is, heeft Vivendi Universal in 2001 puts op 19,7 miljoen gewone aandelen verkocht aan banken tegen uitoefenprijzen tussen €60,40 en €80,00 in 2002, en op 3,1 miljoen gewone aandelen tegen een uitoefenprijs van €50,50 in januari 2003. Vanaf 30 april, 2002, staan ongeveer 16 miljoen van deze puts nog uit. . . .

Vivendi Universal's eventuele verplichtingen verbonden aan deze puts is ongeveer €1,1 miljard ter vereffening van de 16 miljoen uitstaande cash putopties voor gemiddeld €69 per put, en ongeveer €540 miljoen ter vereffening van de 16 miljoen uitstaande cash-putopties door de banken het verschil te betalen tussen het gemiddelde van €69 per put en de marktprijs per gewoon aandeel Vivendi Universal vanaf 30 april 2002.

Een artikel in de *Economist* van 7 juni 2002, meldde dat Hannezo bevestigd had dat Vivendi iedere maand liquide middelen aansprak voor het opkopen van de kostbare putopties.

(v) In haar 2002 financieel halfjaarrapport uitgebracht op 14 augustus 2002, maakte Vivendi de impact bekend die de verplichtingen uit de puts alleen al op de eerste zes maanden van 2002 gehad hadden:

Per 30 juni 2002 en per 31 december 2001 had Vivendi Universal uitstaande obligaties op respectievelijk 13,9 en 22,8 miljoen aandelen. De gemiddelde uitoefenprijzen bedroegen respectievelijk €69 en €70, hetgeen resulteert in een potentiële verplichting van respectievelijk €953 miljoen en €1.597 miljoen. Deze putopties kunnen uitsluitend op de specifieke optiedatum worden uitgeoefend en vervallen op verschillende data gedurende 2002 en het eerste kwartaal van 2003.

\* \* \*

De kosten voor Vivendi Universal gedurende het eerste halfjaar van 2002 als gevolg van rechten uitgeoefend door optiehouders bedroegen €239 miljoen.

### **De Omvang van het Verhulde Liquiditeitsprobleem**

184. Zoals vervolgens door de *Wall Street Journal* bericht in een artikel getiteld "Hoe Messier de Liquiditeitscrisis bij Vivendi Maandenlang Verborgen Hield: Mediagigant Liep Al Gevaar Ruim Voordat Beleggers Dat Wisten" gedateerd 31 oktober 2002, had Vivendi's acquisitiewoede, samen met de factoren uiteengezet in de vorige paragrafen, Vivendi aan de rand van de afgrond gebracht:

Op 13 december [2001] zond Guillaume Hannezo Jean-Marie Messier, voorzitter van Vivendi Universal SA, een wanhopig handgeschreven pleidooi.

"Ik heb het onprettige gevoel dat ik in een auto zit waarvan de bestuurder gas geeft in de bochten en ik in de dodemansplaats zit," schreef de heer Hannezo, financieel directeur van de onderneming. "Het enige wat ik wil is dat dit niet als een beschamende situatie eindigt."

Diezelfde dag, buiten de wetenschap van investeerders en de directie van Vivendi, had de onderneming op het nippertje een degradatie door kredietbeoordelingsbureaus afgewend, die het lastig gemaakt zou hebben om geld te lenen en de onderneming in een liquiditeitscrisis gestort zou hebben. De heer Hannezo (uit te spreken als AN-ZO) deed een dringend beroep op zijn baas en goede vriend om serieuze maatregelen te nemen teneinde de tot gigantische hoogte toegenomen schuld van Vivendi te reduceren.

Toen de directie van het bedrijf de volgende dag bijeen kwam om te vergaderen over mogelijke goedkeuring van een ongeveer \$ 10 miljard kostende acquisitie van USA Networks Inc.'s tv en filmactiviteiten, maakte de heer Messier geen melding van de ontsnapping aan de degradatie door de kredietbeoordelingsbureaus, die op het nippertje was geweest. Door een directeur gevraagd naar Vivendi's financiële profiel, zei de heer Messier daarentegen dat de onderneming geen problemen had, aldus twee directeuren die aanwezig waren.

De directie keurde de USA Networks transactie goed op basis van de heer Messier's verkoopverhaal, dat het Vivendi's transformatie van wat ooit een waterleidingbedrijf was naar een entertainmentgigant, zou helpen vervolmaken. Hij verkondigde grootsprakig dat de onderneming in staat zou zijn de films en muziek vervaardigd door haar bedrijven Universal Studios en Universal Music, te distribueren middels cellulaire apparaten, alsook via satelliet, kabel en betaaltelevisie.

Vivendi verkeerde echter reeds in ernstige financiële moeilijkheden. De USA Networks transactie, tesamen met een \$ 1,5 miljard investering in satelliet-tv-exploitant EchoStar Communications Corp., signaleerde in feite het begin van het einde voor de heer Messier. In juli, zeven maanden later, nadat de directie ontdekte dat de onderneming dicht tegen een faillissementsaanvraag aanzat, werd het wonderkind van het Franse zakenleven ontslagen.

Terwijl het nieuwe management tracht het Franse conglomeraat van de ondergang te redden, wordt duidelijk dat Vivendi veel eerder dan tot nu toe gedacht heel dicht bij een financiële ondergang kwam. ***Dat beeld staat haaks op het beeld dat herhaaldelijk door de heer Messier tegenover investeerders en zijn directie geschetst is.***

185. In overeenkomstige zin meldde *Bloomberg* op 14 mei 2002, een artikel aanhalend dat in eerste instantie verscheen in *Le Monde*, dat Vivendi aan het eind van 2001 bijna insolvent was:

Vivendi Universal SA, de op één na grootste mediaonderneming ter wereld, bereikte aan het eind van 2001, na vertragingen in de geplande verkoop van activa vrijwel de staat van insolventie, aldus het Franse dagblad *Le Monde*, zonder iemand te citeren.

Vertragingen in de verkoop van de Seagram liquor eenheid en een Frans tijdschriftenbedrijf veroorzaakten een "ernstige liquiditeitscrisis" bij de in Parijs gevestigde onderneming, die zich eind vorig jaar geconfronteerd zag met betalingen van ongeveer 10 miljard euro (\$ 9 miljard), aldus het dagblad. Volgens het rapport leveren Vivendi's bedrijven op dit moment "nauwelijks voldoende geld op om de rekeningen te betalen". . . .

Vivendi's liquiditeitssores verklaren waarom de onderneming in januari 55 miljoen van haar eigen aandelen verkocht, 9 procent van Vivendi Environnement SA, alsook haar belang in AOL europe en British Sky Broadcasting Plc, aldus *Le Monde*.

Sinds begin dit jaar is de waarde van de aandelen Vivendi gehalveerd.

186. Alhoewel gedaagden in antwoord op het rapport in *Le Monde* een op handen zijnde liquiditeitscrisis ontkenen en investeerders gedurende het voorjaar en de vroege zomer van 2002 geruststelden dat Vivendi haar verplichtingen voor de komende 12 maanden kon nakomen, balanceerde de Onderneming in werkelijkheid nog steeds op de rand van een faillissement. Zoals verder opgetekend in het artikel in de *Wall Street Journal* van 31 oktober 2002:

In mei [2002] ontmoette Fehmi Zeko, hoofd van de mediagroep bij Citigroup's Solomon Smith Barney investment bank, de heer Bronfman in New York en vertelde hem wat de bank te weten was gekomen tijdens de laatste financiële analyse in Parijs. Tegen die tijd waren berichten over Vivendi's kostbare putoptie obligaties in de pers verschenen en had Moody's Investors' Service Vivendi gedegradeerd tot net iets boven "junk"-niveau.

Na de ontmoeting belde de heer Bronfman de heer Hannezo, die volgens ingewijden in de conversatie, ontkende dat er een probleem was. De heer Bronfman drong er niettemin op aan dat Vivendi een extern bedrijf zou inhuren voor een analyse van haar liquiditeitspositie. Tijdens een vergadering in New York op 29 mei werd Goldman Sachs door de directie ingehuurd.

***Op 24 juni, aan de vooravond van Vivendi's volgende directievergadering in Parijs, leverde Goldman Sachs een gedetailleerd overzicht van hun conclusies aan Vivendi's hoofddirecteuren en aan enkele directieleden, waaronder de heer Bronfman, aldus ingewijden. De investeringsbank beschreef vier scenario's, waarvan één aantoonde dat Vivendi al tegen september of oktober faillissement zou moeten aanvragen. Op die dag daalde de prijs van aandelen Vivendi met 23%.***

Na de sombere presentatie van Goldman Sachs, nodigde de heer Messier de heer Bronfman uit op zijn kantoor. Volgens een ingewijde meldde de heer Bronfman de heer Messier dat hij diende af te treden, nu duidelijk was dat Vivendi zich geconfronteerd zag met een ernstige liquiditeitscrisis.

\* \* \*

Ingevolge een verzoek van de COB bracht de heer Messier de volgende ochtend, 26 juni, een gedetailleerde schulden-en-liquiditeitsverklaring uit. ***Vier in de voorgaande weken door hem uitgegeven optimistische persberichten herhalend, verklaarde de heer Messier: "Vivendi is overtuigd van haar vermogen om haar verwachte verplichtingen over de komende 12 maanden te kunnen voldoen."*** Die middag meldde hij analisten tijdens een telefonische vergadering dat hij van plan was om nog 15 jaar Vivendi's voorzitter te blijven.

\* \* \*

*Tijdens een parlementaire zitting van vorige maand werd Jean-Rene Fortou, Vivendi's nieuwe voorzitter, gevraagd naar Vivendi's financiële positie toen hij de leiding van de onderneming overnam op 3 juli. Hij antwoordde: "Als de heer Messier was aangebleven was de onderneming binnen 10 dagen failliet gegaan". [Nadruk toegevoegd.]*

187. In overeenkomstige zin meldde *AFX News* op 27 september 2002:

Volgens een rapport in *Le Figaro* heeft de voorzitter van Vivendi Universal, Jean-Rene Fourtou, gezegd dat de onderneming gedwongen zou zijn geweest om binnen 10 dagen faillissement aan te vragen als Jean-Marie Messier niet was afgetreden.

188. Op 13 december 2002 berichtte *Associated Press* op basis van een artikel dat daarvoor in *Le Monde* was verschenen, dat Hannezo toegaf dat 2001 gekenmerkt was door een reeks fouten, waaronder de onderschatting van het schuldenprobleem.

Elektronische post in beslag genomen tijdens een onderzoek naar vermoede financiële onregelmatigheden bij Vivendi Universal en andere documenten, tonen escalerende spanning in een groeiende schulden crisis die leidde tot de val van de flamboyante voorzitter Jean-Marie Messier.

Directielid Edgar Bronfman Jr. van Canada's Seagrams imperium, dat in 2000 door Vivendi werd gekocht, waarschuwde Messier in een e-mail dat hij met zijn "bijzonder kostbare persoonlijke shows" met gevaar flirtte, aldus de vrijdageditie van het dagblad *Le Monde*.

En voormalig Financieel Directeur Guillaume Hannezo schreef in een notitie aan de waakhond van de Franse beurs, dat Messier Vivendi had omgevormd tot een "permanente transactiemachine" terwijl een "stedelijke guerrilla-atmosfeer" de verdeelde directie in zijn greep hield, aldus de krant.

\* \* \*

In zijn 20 pagina's tellende rapport aan de COB meldde Hannezo, de voormalige financieel directeur, dat 2001 gekenmerkt werd door de "opeenstapeling van een reeks fouten", waaronder de onderschatting van het schuldenprobleem, aldus *Le Monde*.

\* \* \*

Hannezo, een centrale figuur in het COB onderzoek, speculeerde dat de schuldenberg Vivendi in 2001 bespaard had kunnen blijven "indien het besloten had te verkopen alvorens te kopen. . . . Helaas richtte het zich op de tegenovergestelde keuze, bevrediging zoekend in potentiële rijkdom," schreef Hannezo. Vivendi's aandelen zijn dit jaar rond 75% in waarde gedaald.

## OVERIGE BESCHULDIGINGEN VAN OPZET

189. Zoals hierin aangevoerd, handelden gedaagden met opzet aangezien zij wisten, of zulks roekeloos negeerden, dat de openbare documenten en verklaringen uitgegeven of verspreid in naam van de Onderneming materieel onjuist en misleidend waren; dat zij wisten, of zulks roekeloos negeerden, dat dergelijke documenten zouden worden uitgegeven aan of verspreid onder het beleggerspubliek; en dat zij bewust en in hoofdzaak deelnamen aan of instemden met de uitgave of verspreiding van dergelijke verklaringen of documenten als voornaamste schendingen van de federale effectenwetgeving. Zoals elders hierin in detail uiteengezet, waren gedaagden, krachtens hun ontvangst van informatie die de werkelijke feiten omtrent Vivendi weerspiegelde, krachtens hun zeggenschap over, en/of hun ontvangst en/of wijziging van Vivendi's beweerdelijk materieel misleidende onjuiste verklaringen en/of hun banden met de onderneming, die hen inzicht verschafte in vertrouwelijke eigendomsrechtelijke informatie van Vivendi, actieve en schuldige deelnemers in het frauduleuze plan zoals hierin wordt aangevoerd. De onjuistheid en de misleidende aard van de informatie die ingevolge hun aanzet werd verspreid onder het beleggerspubliek was bekend bij gedaagden en/of zij negeerden zulks op roekeloze wijze. Zo verklaarde verweerder Messier op 6 december 2000:

“Wij zijn een conglomeraat van de Oude Wereld dat vijf keer zo groot is geworden”, zegt Messier met overduidelijke trots. Dat doe je niet zonder je dagelijks op de marges te concentreren. We hebben tezelfdertijd de groep een andere vorm gegeven en die op een dagelijkse basis bestuurd, verklaarde de Franse topman onlangs tijdens een door de bankiers Goldman Sachs in Londen georganiseerde conferentie.”

190. Op 31 mei 2002 werd gemeld dat Vivendi's directie een bedrijfsbestuurlijke commissie had ingesteld om Messier's strategische en financiële beslissingen te controleren. *The National Post* berichtte op 31 mei 2002: “Deze actie is een beschamende vernedering voor de heer Messier, die ooit opschepte dat hij aan niemand verantwoording schuldig was.” Het voortdurende frauduleuze plan hierin beschreven had niet uitgevoerd kunnen worden gedurende de Class Periode zonder de wetenschap en medeplichtigheid, of, in ieder geval, de roekeloze veronachtzaming van het personeel op de hoogste niveaus in de Onderneming, waaronder de Individuele Gedaagden.

191. Iedere verweerder had substantiële motieven om Vivendi's financiële status, activiteiten en vooruitzichten gedurende de Class Periode onjuist te presenteren. De mogelijkheid van de onderneming om positieve kredietbeoordelingen te behouden en daarmee haar mogelijkheid om in de toekomst additionele financiering te verkrijgen, hing af van het frauduleuze plan van gedaagden. Een ander motief voor gedaagden om de ongunstige feiten hierin gedetailleerd te verbergen, was om met gebruik van Vivendi's kunstmatig opgedreven aandelen en ADSs, andere bedrijven aan te kopen. Bijvoorbeeld: naast de voltooiing van de Seagrams en Canal Plus overnames eind 2000 voor een gecombineerd totaal van \$ 46 miljard in Vivendi algemene aandelen en ADSs, financierde Vivendi (of financierde zij gedeeltelijk) haar acquisities van in ieder geval USA Networks (ten minste \$ 1,65 miljard van de prijs met aandelen Vivendi), MP3.com en Multithematiques met gebruikmaking van Vivendi's kunstmatig opgedreven aandelen als betaalmiddel.<sup>2</sup>

192. Gedaagden hadden voorts een motief om de prijs van aandelen Vivendi op te drijven omdat Messier de gigantische gok nam dat Vivendi's aandelen zouden stijgen, door banken aan het eind van 2000 en 2001 putopties te verkopen. Deze putopties verplichtten Vivendi om tientallen miljoenen van haar aandelen in de toekomst tegen vaste prijzen terug te kopen. Op 31 oktober 2002 besprak *The Wall Street Journal* Messier's aandelenterugkopen en putoptieverkopen:

De heer Messier had een bijzonder motief om de prijs van Vivendi's aandelen op te drijven met de terugkopen: Hij had namens de Onderneming een gigantische gok gewaagd dat Vivendi's aandelen in prijs zouden stijgen, door aan het eind van 2000 "putopties" aan banken te verkopen.

---

<sup>2</sup> Hoewel Vivendi letterlijk tientallen andere acquisities aanging gedurende de Class Periode, werden de voorwaarden voor die transacties typisch niet gedetailleerd bekendgemaakt. Dienovereenkomstig is het goed mogelijk dat het aantal acquisities dat Vivendi geheel of gedeeltelijk financierde met algemene aandelen Vivendi of ADSs, groter is dan de voorgaande lijst suggereert.

Deze opties verplichtten Vivendi om tientallen miljoenen van haar aandelen in de toekomst tegen vaste prijzen terug te kopen. Als de prijs van aandelen Vivendi zou dalen, zou de onderneming op de opties zoveel als \$ 1,4 miljard kunnen verliezen. Ondanks de terugkopen daalde de prijs van de aandelen uiteindelijk toch. Tot nog toe hebben de putopties Vivendi een bedrag gekost van \$ 900 miljoen.

193. Verweerder Messier ontving tevens een bonus voor het opdrijven van Vivendi's EBITDA met meer dan 30 procent in 2001. Op 6 juni 2002 berichtte de *New York Post*:

Ondanks de deplorabele situatie waarin de aandelen van zijn bedrijf verkeerden ontving de voorzitter en Chief Executive Officer van Vivendi Universal, Jean-Marie Messier, een bonus van meer dan \$ 3 miljoen voor het behalen van een winstdoel, aldus een document ingediend bij de SEC.

Messier ontving de bonus, twee en een half maal zijn salaris, voor het opdrijven van de winst voor rente, belastingen, depreciatie en amortisatie met meer dan 30 procent in 2001. Als de winst meer dan 35 procent was toegenomen, had Messier een bonus van 3 maal zijn basissalaris ontvangen.

Messier verdiende in 2001 \$ 4,8 miljoen aan salaris en bonussen. De voorzitter kreeg daarnaast 835.000 aandelenopties.

**TOEPASSING VAN DE VERONDERSTELLING VAN VERTROUWEN:  
BEURSFRAUDE DOCTRINE (*Fraud-on-the-market Doctrine*)**

194. Krachtens hun eisen onder Sectie 10(b) van de Beurswet (*Exchange Act*) en Regel 10b-5 daaronder, zullen de Hoofdeisers ten dele bouwen op de veronderstelling van vertrouwen (*reliance*) vastgesteld door de beursfraude doctrine, in de zin dat:

- (a) gedaagden openbare onjuiste voorstelling van zaken gaven of materiële feiten niet bekend maakten gedurende de Class Periode
- (b) de omissies en onjuiste voorstellingen van zaken van materiële aard waren;
- (c) de effecten van de Onderneming in open en efficiënte markten verhandeld werden;
- (d) de aangevoerde onjuiste voorstellingen van zaken en omissies een redelijke belegger ertoe zouden bewegen de waarde van de effecten van de onderneming verkeerd te beoordelen; en

(e) Hoofdeisers en de andere leden van de Groep en Subgroepen hun effecten Vivendi aankochten of anderszins verkregen tussen het tijdstip waarop gedaagden tekortschoten in het bekendmaken van materiële feiten of een onjuiste voorstelling gaven van materiële feiten en het tijdstip waarop de werkelijke feiten openbaar gemaakt werden, zonder wetenschap van de weggelaten of verkeerd voorgestelde feiten.

195. Te allen tijde was de markt voor de aandelen Vivendi een efficiënte markt, onder andere om de volgende redenen:

(a) Vivendi's ADSs voldeden aan de vereisten voor notering, waren genoteerd op en werden actief verhandeld op de NYSE, een in hoge mate efficiënte en geautomatiseerde markt. Vivendi's gewone aandelen werden actief verhandeld op de Beurs van Parijs;

(b) Als gereguleerd uitgever diende Vivendi periodiek openbare rapporten in bij de SEC en de COB;

(c) Vivendi communiceerde regelmatig met openbare investeerders via gevestigde marktcommunicatiesystemen, onder andere via regelmatige verspreiding van persberichten op de nationale circuits van de belangrijkste nieuwsdiensten en via andere wijdverspreide openbare bekendmakingen, zoals communicaties met de financiële pers en andere gelijksoortige persdiensten, en

(d) Vivendi werd gevolgd door verscheidene effectenanalisten in dienst van grote effectenmakelaars, die rapporten schreven die verspreid werden over de verkoopdienst en bepaalde klanten van hun respectievelijke effectenkantoren. Al deze rapporten waren beschikbaar voor het publiek en kwamen uit op de openbare marktplaats.

196. Het resultaat van het voorgaande was dat de markt voor Vivendi's effecten direct de actuele informatie met betrekking tot Vivendi uit alle openbaar beschikbare bronnen opnam en die informatie weerspiegelde in de prijs van Vivendi's aandelen.

Onder die omstandigheden leden alle kopers van Vivendi's ADSs gedurende de Class Periode gelijksoortige schade door hun aankoop van Vivendi's effecten tegen kunstmatig opgedreven prijzen, en is een veronderstelling van vertrouwen van toepassing.

### **DE NIET-TOEPASSELIJKHEID VAN DE WETTELIJKE VEILIGE ZONE**

197. De wettelijke veilige zone die onder bepaalde voorwaarden voor toekomstgerichte verklaringen geldt, is voor geen van de in deze Conclusie van Eis aangevoerde, beweerdelijk valse verklaringen van toepassing. De hierin opgenomen verklaringen waarvan wordt betoogd dat zij vals en misleidend zijn, hebben alle betrekking op destijds bestaande feiten en omstandigheden. Bovendien waren de hier aangevoerde specifieke verklaringen op het moment dat zij werden opgesteld niet aangemerkt als "toekomstgerichte verklaringen". Voorzover de Rechtbank al mocht aannemen dat enigerlei verklaring, die hier als vals en misleidend wordt aangemerkt, als een toekomstgerichte verklaring dient te worden opgevat, dan nog waren er geen zinnige, waarschuwendende verklaringen die belangrijke, destijds bestaande factoren hebben aangetoond die ertoe konden leiden – en die dit inderdaad hebben gedaan – dat de feitelijke resultaten wezenlijk verschilden van die in de vermeende toegekomstgerichte verklaringen. Subsidiair, voorzover de wettelijke veilige zone wèl van toepassing is op de hier aangevoerde toekomstgerichte verklaringen, dan zijn gedaagden aansprakelijk voor deze wezenlijk valse, toekomstgerichte verklaringen, omdat op het moment dat elk van deze toekomstgerichte verklaringen werd opgesteld, de betrokken spreker wist dat de betreffende toekomstgerichte verklaring vals was en/of de toekomstgerichte verklaring erkend/goedgekeurd was door een bestuurder of directeur van Vivendi, die wist dat deze verklaring vals was op het moment dat zij werd opgesteld.

### **FEIT I**

#### **Overtredingen van Artikel 11 van de Effectenwet Jegens Alle Gedaagden**

198. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat elk der voorafgaande paragrafen hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd, behalve in zoverre het hierboven omschrevene enigerlei feiten bevat die onnodig of irrelevant zijn met het oog op het indienen van een vordering op grond van dit Artikel, met inbegrip van de verklaringen die als frauduleus zouden kunnen worden opgevat of die in verband staan met enige andere geestesgesteldheid dan strikte aansprakelijkheid of nalatigheid aan de kant van gedaagden.

199. Dit Feit wordt overeenkomstig Artikel 11 van de Effectenwet, 15 U.S.C. § 77k, door de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust namens de Fusie Subgroep, aan alle gedaagden ten laste gelegd. Dit ten laste gelegde Feit heeft geen betrekking op fraude en moet zodanig worden gelezen dat enigerlei verwijzing in de voorafgaande paragrafen naar roekeloosheid, fraude of opzettelijke handelingen door gedaagden is uitgesloten.

200. De in verband met de Fusie afgegeven Registratieverklaring was onnauwkeurig en misleidend, bevatte onware verklaringen over wezenlijke feiten (met inbegrip van, maar niet beperkt tot, onjuiste financiële resultaten), liet vermelding van de overige feiten, die noodzakelijk waren om de opgestelde verklaringen niet misleidend te laten zijn, achterwege en verdoezelde en verzuimde genoegzaam bekendmaking van de wezenlijke feiten, zoals hierboven beschreven.

201. Vivendi is de registrant van de in verband met de Fusie uitgegeven aandelen. De Afzonderlijke Gedaagden waren verantwoordelijk voor de inhoud en verspreiding van de in verband met de Fusie afgegeven Registratieverklaring en hebben ervoor gezorgd dat deze bij de SEC werd ingediend. Ieder der Afzonderlijke Gedaagden heeft de Registratieverklaring ondertekend.

202. De Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Fusie Subgroep, hebben ADSs en gewone aandelen Vivendi verkregen, die waren uitgegeven in ruil voor hun aandelen Seagram of Canal Plus.

203. Geen der gedaagden heeft redelijkerwijs voldoende onderzoek gedaan naar, of beschikte over redelijke gronden voor de aanname dat de in de Registratieverklaring vervatte verklaringen en het Prospectus waarheidsgetrouw en niet misleidend waren en geen enkel wezenlijk feit achterwege lieten. Ieder der gedaagden heeft nalatig gehandeld bij het afgeven van de Registratieverklaring en het uitbrengen van het Prospectus.

204. De gedaagden hebben schriftelijke, wezenlijk valse en misleidende verklaringen aan het investerende publiek afgegeven, hebben het ertoe geleid dat deze verklaringen werden afgegeven en zijn betrokken geweest bij het afgeven daarvan. Deze verklaringen waren vervat in de Registratieverklaring, die een verkeerd beeld heeft gegeven van – onder andere – de hierboven vermelde feiten of bekendmaking daarvan heeft nagelaten. Naar aanleiding van de hier aangevoerde gedragingen was ieder der gedaagden in overtreding van en/of heeft zeggenschap uitgeoefend over een persoon die in overtreding was van Artikel 11 van de Effectenwet.

205. Op de tijdstippen dat zij ADSs en gewone aandelen Vivendi verkregen waren de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Fusie Subgroep, niet bekend met de feiten betreffende het onrechtmatig handelen zoals hier is gesteld, en zij konden deze feiten redelijkerwijs niet hebben ontdekt.

206. Als gevolg van het voorafgaande hebben de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Fusie Subgroep, schade opgelopen. De waarde van de ADSs en gewone aandelen Vivendi is na en als gevolg van de overtredingen door gedaagden aanzienlijk gedaald.

207. Dit Feit wordt binnen één jaar na ontdekking van de onware verklaringen of omissies, ofwel nadat een dergelijke ontdekking door het betrachten van redelijke voortvarendheid kon worden gedaan, en binnen drie jaar nadat de effecten te goeder trouw aan het publiek waren aangeboden, ten laste gelegd.

## **FEIT II**

### **Overtredingen van Artikel 12(a)(2) van de Effectenwet Jegens Alle Gedaagden**

208. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat elk der voorafgaande paragrafen hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd, behalve in zoverre het hierboven omschrevene enigerlei feiten bevat die onnodig of irrelevant zijn met het oog op het indienen van een vordering op grond van dit Artikel, met inbegrip van de verklaringen die als frauduleus zouden kunnen worden opgevat of die in verband staan met enige andere geestesgesteldheid dan strikte aansprakelijkheid of nalatigheid aan de kant van gedaagden.

209. Dit Feit wordt overeenkomstig Artikel 12(a)(2) van de Effectenwet, 15 U.S.C. § 771, door Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust namens henzelf en de overige leden van de Fusie Subgroep, die op grond van de in verband met de Fusie uitgegeven Registratieverklaring en het Prospectus ADSs en gewone aandelen Vivendi hebben verkregen, aan alle gedaagden ten laste gelegd. Dit ten laste gelegde Feit heeft geen betrekking op fraude en moet zodanig worden gelezen dat enigerlei verwijzing in de voorafgaande paragrafen naar roekeloosheid, fraude of opzettelijke handelingen door gedaagden is uitgesloten.

210. De gedaagden waren verkopers en aanbieders van de aandelen die op grond van het Prospectus werden aangeboden.

211. Het Prospectus bevatte onware verklaringen over wezenlijke feiten, liet vermelding van de overige feiten, die noodzakelijk waren om de opgestelde verklaringen niet misleidend te laten zijn, achterwege en verdoezelde en verzuimde bekendmaking van wezenlijke feiten.

De uitlokkingshandelingen door gedaagden omvatten betrokkenheid bij de voorbereiding van het valse en misleidende Prospectus.

212. De gedaagden waren verplicht om een redelijk en voortvarend onderzoek uit te voeren naar de in het Prospectus vervatte verklaringen om er zeker van te zijn dat deze verklaringen waarheidsgetrouw waren en er geen wezenlijke feiten ontbraken, die benodigd waren om de hierin vervatte verklaringen niet misleidend te laten zijn. Door het betrachten van redelijke zorgvuldigheid hadden deze gedaagden bekend moeten zijn met de in het Prospectus vervatte onjuiste voorstellingen van zaken en omissies, zoals hierboven vermeld.

213. De Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Fusie Subgroep hadden op grond van het ondeugdelijke Prospectus ADSs en gewone aandelen Vivendi verkregen. De Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Fusie Subgroep hadden geen kennis van, of konden door redelijke voortvarendheid te betrachten geen kennis hebben verkregen van de in het Prospectus vervatte onwaarheden en omissies.

214. Naar aanleiding van de hier aangevoerde gedragingen zijn gedaagden in overtreding van en/of hebben zeggenschap uitgeoefend over een persoon die in overtreding was van Artikel 12(a)(2) van de Effectenwet. De Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de leden van de Fusie Subgroep, hebben derhalve op grond van Artikel 12(a)(2) recht op schadevergoeding.

215. Dit Feit wordt binnen één jaar na ontdekking van de onware verklaringen of omissies, ofwel nadat een dergelijke ontdekking door het betrachten van redelijke voortvarendheid kon worden gedaan, en binnen drie jaar nadat de effecten te goeder trouw aan het publiek waren aangeboden, ten laste gelegd.

### **FEIT III**

#### **Overtreding van Artikel 15 van de Effectenwet Jegens de Afzonderlijke Gedaagden**

216. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat elk der voorafgaande paragrafen hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd, behalve in zoverre het hierboven omschrevene enigerlei feiten bevat die onnodig of irrelevant zijn met het oog op het indienen van een vordering op grond van dit Artikel, met inbegrip van de verklaringen die als frauduleus zouden kunnen worden opgevat of die in verband staan met enige andere geestesgesteldheid dan strikte aansprakelijkheid of nalatigheid aan de kant van gedaagden.

217. Dit Feit wordt overeenkomstig Artikel 15 van de Effectenwet, 15 U.S.C. § 77o, aan de Afzonderlijke Gedaagden ten laste gelegd. Dit ten laste gelegde Feit heeft geen betrekking op fraude.

218. Ieder der Afzonderlijke Gedaagden oefende zeggenschap uit bij Vivendi door hun positie als directeur en/of hogere functionaris van de Onderneming. De Afzonderlijke Gedaagden hadden ieder een aantal directe en/of indirecte zakelijke en/of persoonlijke relaties met de overige directeuren en/of grootaandeelhouders van Vivendi.

219. Op grond van Artikel 11 is Vivendi als uitgevende instelling van de Registratieverklaring aansprakelijk. Ieder der Afzonderlijke Gedaagden was op grond van zijn ondertekening van de wezenlijk valse en misleidende Registratieverklaring en het anderszins deelnemen aan de Fusie verwijtbaar betrokken bij de overtredingen van de Artikelen 11 en 12(a)(2) van de Effectenwet, zoals onder de hierboven genoemde Feiten I en II ten laste is gelegd.

#### **FEIT IV**

##### **Overtredingen van Artikel 14(a) van de Beurswet en de op grond hiervan afgekondigde Regel 14a-9 jegens Vivendi als de bedrijfsopvolger, belangenopvolger en feitelijke rechtsopvolger van Seagram**

220. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat elk der voorafgaande paragrafen hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd, behalve in zoverre het hierboven omschrevene enigerlei feiten bevat die onnodig of irrelevant zijn met het oog op het indienen van een vordering op grond van dit Artikel, met inbegrip van de verklaringen die als frauduleus zouden kunnen worden opgevat of die in verband staan met enige andere geestesgesteldheid dan strikte aansprakelijkheid of nalatigheid aan de kant van gedaagden.

221. Dit Feit wordt overeenkomstig Artikel 14(a) van de Beurswet, 15 U.S.C. § 78n(a), en de op grond hiervan afgekondigde SEC-Regel 14a-9, 17 C.F.R. § 240.14a-9, door de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust namens de Subgroep Gevolmachtigden ten laste gelegd aan gedaagde Vivendi Universal, S.A., als bedrijfsopvolger, belangenopvolger en feitelijk rechtsopvolger van Seagram. De Fusie werd op 8 december 2000 geconsumeerd toen Vivendi, S.A. werd gefuseerd met haar 100% dochtermaatschappij Sofiee, die werd hernoemd als Vivendi Universal, S.A., Seagram samenging met Vivendi Universal, S.A. en Vivendi Universal, S.A. bijna alle ondernemingen verwierf van Canal Plus, met uitsluiting van bepaalde televisieondernemingen. Destijds was dit een overtreding van Artikel 14(a) van de Beurswet en de SEC-Regel 14a-9, zoals hier is aangevoerd, Seagram was geen "buitenlandse, privaatrechtelijke uitgevende instelling" in de zin van de in SEC-Regel 3b-4, 17 C.F.R. § 240.3b-4, vermelde definitie en was op grond van SEC-Regel 3a12-3(b), 17 C.F.R. § 240.3a12-3(b), niet vrijgesteld van Artikel 14(a) van de Beurswet. Dit ten laste gelegde Feit heeft geen betrekking op fraude en moet zodanig worden gelezen dat enigerlei verwijzing in de voorafgaande paragrafen naar roekeloosheid, fraude of opzettelijke handelingen door Seagram, met uitsluiting van nalatigheid door Seagram, is uitgesloten.

Seagram was onder meer nalatig door geen zorgvuldigheid te betrachten bij haar due diligence onderzoek naar Vivendi (toen nog Vivendi, S.A.), dat de valse en onware verklaringen over wezenlijke feiten (met inbegrip van, maar niet beperkt tot, onjuiste financiële resultaten) die in het Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring (*Joint Proxy Statement Prospectus*) staan vermeld, aan het licht zou hebben gebracht.

222. Het als onderdeel van de Registratieverklaring van 30 oktober 2000 op Formulier 4 overgelegde Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring, dat vanaf 3 november 2003 eerst per post was verzonden aan de aandeelhouders van Seagram en de Amerikaanse aandeelhouders van Canal Plus en Vivendi, S.A., was onnauwkeurig en misleidend, bevatte onware verklaringen over wezenlijke feiten (met inbegrip van, maar niet beperkt tot, onjuiste financiële resultaten), liet vermelding van overige feiten, die noodzakelijk waren om de opgestelde verklaringen niet misleidend te laten zijn, achterwege en verdoezelde en verzuimde genoegzaam bekendmaking van de wezenlijke feiten, zoals hierboven beschreven. Het Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring werd door Seagram gebruikt om gevolmachtigden te verzoeken om een aandeelhoudersstem uit te brengen ten gunste van de Fusie. Het Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring werd vergezeld door mededelingen van Seagram gericht aan zowel de aandeelhouders van Seagram als de aandeelhouders van Vivendi, S.A. en Canal Plus, met inbegrip van mededelingen die waren ondertekend door Edgar Bronfman, Jr., de President en Bestuursvoorzitter van Seagram, en Michael C.L. Hallows, de Secretaris die “in Opdracht van het Bestuur” van Seagram had ondertekend.

223. Zoals hierboven is gesteld, waren de Hoofdeisers Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard en de overige leden van de Subgroep Gevolmachtigden aandeelhouders van Vivendi, die op grond van het ondeugdelijke Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring werden verzocht om ten gunste van de Fusie te stemmen. Zoals hierboven is gesteld, waren de Hoofdeisers Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren’s Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en overige leden van de Subgroep Gevolmachtigden aandeelhouders van Seagram die op grond van het ondeugdelijke Prospectus Gezamenlijke Volmachtverklaring werden verzocht om ten gunste van de Fusie te stemmen.

224. Op de tijdstippen dat zij ADSs en gewone aandelen Vivendi verkregen waren de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en de overige leden van de Subgroep Gevolmachtigden, niet bekend met de feiten betreffende het hier ten laste gelegde onrechtmatig handelen en zij konden deze feiten redelijkerwijs niet hebben ontdekt.

225. Als gevolg van het voorgaande hebben de Hoofdeisers, Oliver M. Gerard, Francois R. Gerard, Beatrice Doniger, Bruce Doniger, Bruce Doniger Trustee namens Grandchildren's Trust, Alison Doniger, Michael Doniger, Edward B. Brunswick en de Ruth Pearson Trust en leden van de Subgroep Gevolmachtigden, schade opgelopen.

### **FEIT V**

#### **Overtredingen van Artikel 10(b) van de Beurswet en De Op Grond Hiervan Afgekondigde Regel 10b-5 Jegens alle Gedaagden**

226. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat al het in de voorafgaande Paragrafen omschrevene hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd.

227. Dit Feit wordt aan alle gedaagden ten laste gelegd wegens overtredingen van Artikel 10(b) van de Beurswet en de op grond hiervan afgekondigde Regel 10b-5.

228. Tijdens de Class Periode hebben gedaagden een plan, schema en gedragslijn gevolgd met de bedoeling om, en wat inderdaad tijdens de gehele Class Periode is bewerkstelligd, (i) het beleggerspubliek te misleiden, met inbegrip van de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep, zoals hier is gesteld; (ii) Vivendi in staat te stellen om, zoals hier is beschreven, verschillende acquisities af te wikkelen met gebruikmaking van haar kunstmatig opgedreven aandelen als betaalmiddel; en (iii) Hoofdeisers en overige leden van de Inkoopgroep ertoe te bewegen aandelen Vivendi te kopen tegen kunstmatig opgedreven prijzen.

Ter volbrenging van dit onrechtmatige schema en plan, en deze gedragslijn, hebben gedaagde Vivendi en de Afzonderlijke Gedaagden, en ieder van hen afzonderlijk, de hier vermelde acties ondernomen.

229. Gedaagden hebben in strijd met Artikel 10(b) van de Beurswet en Regel 10b-5 (a) middelen aangewend, plannen uitgevoerd en kunstgrepen uitgehaald om te bedriegen; (b) onware verklaringen over wezenlijke feiten opgesteld en/of wezenlijke feiten, die noodzakelijk waren om de verklaringen niet misleidend te laten zijn, achterwege gelaten; en (c) een bedrijfsbeleid gevolgd, handelingen verricht en praktijken uitgeoefend die een bedrieglijke en misleidende werking hadden op de kopers van de effecten van de Onderneming, in een poging om een kunstmatig hoge marktprijs in stand te houden voor ADSs en gewone aandelen Vivendi. Alle gedaagden worden ofwel aangeklaagd als hoofdbetrokkenen bij de hier ten laste gelegde onrechtmatige en onwettige handelingen, of als bestuurders, zoals hieronder wordt aangevoerd.

230. Zoals hier aangegeven, waren gedaagden afzonderlijk en in onderlinge afstemming, direct en indirect, door het aanwenden van middelen of hulpmiddelen van tussenstaatse handel en/of de post betrokken bij of hebben deelgenomen aan een ononderbroken reeks van handelingen om nadelige, wezenlijke informatie over het bedrijf, de activiteiten en de vooruitzichten van Vivendi verborgen te houden.

231. Gedaagden hebben, terwijl zij in het bezit waren van wezenlijke, nadelige, niet-publieke informatie, middelen aangewend, plannen uitgevoerd en kunstgrepen uitgehaald om te misleiden, en zij waren betrokken bij handelingen, praktijken en een bedrijfsbeleid in een poging om de investeerders te verzekeren van de waarde en prestaties van Vivendi en haar voortdurende, aanzienlijke groei, met inbegrip van het opstellen van, of het betrokken zijn bij het opstellen van onware verklaringen over wezenlijke feiten en het verzuim om melding te maken van wezenlijke feiten, die noodzakelijk waren om de opgestelde verklaringen over Vivendi en haar bedrijfsactiviteiten en vooruitzichten in het licht van de omstandigheden waaronder deze werden opgesteld, niet misleidend te laten zijn, zoals hier nader uiteengezet, en het betrokken zijn bij een bedrijfsbeleid, transacties en praktijken die tijdens de Class Periode een bedrieglijke werking hadden op de kopers van ADSs en gewone aandelen Vivendi.

232. De hoofdelijke aansprakelijkheid en bestuurdersaansprakelijkheid van ieder der Afzonderlijke Gedaagden vloeien voort uit de volgende feiten: (i) de Afzonderlijke Gedaagden waren tijdens de Class Periode leidinggevende bestuurders op hoog niveau en/of directeurs van de Onderneming en lid van het managementteam van de Onderneming, of oefenden hierover zeggenschap uit; (ii) ieder der Afzonderlijke Gedaagden was uit hoofde van zijn verantwoordelijkheden en taken als hogere functionaris en/of directeur van de Onderneming betrokken bij de uitvoering van en nam deel aan de voorbereiding, ontwikkeling en rapportage van de interne begrotingen, plannen, prognoses en/of rapporten van de Onderneming; (iii) ieder der Afzonderlijke Gedaagden had belangrijke, persoonlijke contacten en bekendheid met de overige gedaagden en werd op alle relevante tijdstippen geadviseerd over en had toegang tot de overige leden van het managementteam van de Onderneming, de interne rapportages en overige gegevens en informatie over de financiën, de bedrijfs- en verkoopactiviteiten van de Onderneming; en (iv) ieder der Afzonderlijke Gedaagden was op de hoogte van de verspreiding van informatie over de Onderneming aan het investerende publiek, waarvan zij wisten, of roekeloos negeerden, dat deze wezenlijk vals en misleidend was.

233. De gedaagden beschikten over feitelijke kennis van de foutieve interpretaties en omissies van de hier vermelde wezenlijke feiten, of handelden met roekeloze veronachtzaming van de waarheid, in de zin dat zij nalieten om zich van deze feiten te vergewissen en deze naar buiten te brengen, ondanks het feit dat zij over deze feiten beschikten. Deze wezenlijke, foutieve interpretaties werden door gedaagden bewust of roekeloos gedaan en met het doel en effect om de toestand van de bedrijfsactiviteiten en zakelijke vooruitzichten van Vivendi voor het beleggerspubliek verborgen te houden en de kunstmatig opgedreven prijs van haar effecten te staven. Zoals de tijdens de gehele Class Periode door gedaagden gegeven foutieve interpretaties van het bedrijf, de financiële situatie, de bedrijfsactiviteiten en de groei van de Onderneming hebben aangetoond, waren gedaagden, als zij al geen feitelijke kennis hadden van de beweerdelijk foutieve interpretaties en omissies, roekeloos in hun verzuim om deze kennis te verkrijgen door opzettelijk af te zien van het nemen van de noodzakelijke stappen om te ontdekken of deze verklaringen vals of misleidend waren.

234. Zoals hierboven vermeld, werd als gevolg van de verspreiding van wezenlijk valse en misleidende informatie en het verzuim om wezenlijke feiten bekend te maken de marktprijs van ADSs en gewone aandelen Vivendi tijdens de Relevante Periode kunstmatig opgepompt. Onbekend met het feit dat de marktprijzen van de beursgenoteerde aandelen Vivendi kunstmatig waren opgepompt en direct of indirect afgaande op de door gedaagden afgegeven valse en misleidende verklaringen, of op de integriteit van de markt waarop de aandelen werden verhandeld en/of de afwezigheid van wezenlijke, nadelige informatie waarmee gedaagden bekend waren, of die zij roekeloos hadden genegeerd, maar die door gedaagden tijdens de Relevante Periode niet naar buiten was gebracht in publieke verklaringen, hebben de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep tijdens de Class Periode aandelen Vivendi verkregen tegen kunstmatig hoge prijzen en hierbij schade geleden.

235. Ten tijde van de genoemde foutieve interpretaties en omissies waren de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep onbekend met de onjuistheid daarvan en zij geloofden dat deze waarheidsgetrouw waren. Indien de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep, en de markt, de waarheid hadden geweten over de problemen die Vivendi ondervond, die door gedaagden niet bekend waren gemaakt, zouden de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep hun ADSs en gewone aandelen Vivendi niet hebben gekocht of anderszins verkregen hebben of, indien zij deze effecten tijdens de Class Periode hadden gekocht, dan zouden zij dit niet voor de kunstmatig opgedreven prijzen hebben gedaan die zij hebben betaald.

236. Blijkens het voorgaande hebben gedaagden Artikel 10(b) van de Beurswet en de op grond hiervan afgekondigde Regel 10b-5 overtreden.

237. Als direct en onmiddellijk gevolg van de onrechtmatige gedragingen van gedaagden hebben de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep schade geleden.

#### **FEIT VI**

#### **Overtredingen van Artikel 20(a) van de Beurswet Jegens de Afzonderlijke Gedaagden**

238. De Hoofdeisers herhalen en verklaren wederom dat al het in de voorafgaande Paragrafen omschrevene hier als volledig ingelast dient te worden beschouwd.

239. De Afzonderlijke Gedaagden handelden als bestuurders van Vivendi in de zin van het hier aangehaalde Artikel 20(a) van de Beurswet. Uit hoofde van hun hoge posities en hun eigendoms- en contractuele rechten, betrokkenheid bij en/of bekendheid met de bedrijfsactiviteiten van de Onderneming en/of specifieke kennis van de door de Onderneming bij de SEC ingediende en aan het beleggerspubliek verspreide valse en misleidende verklaringen, hadden de Afzonderlijke Gedaagden de bevoegdheid om direct of indirect de besluitvorming van de Onderneming te beïnvloeden of bij te sturen en zij hebben deze ook beïnvloed en bijgestuurd, met inbegrip van de inhoud en verspreiding van de diverse verklaringen, waarvan de Hoofdeisers betogen dat deze vals en misleidend zijn. Aan de Afzonderlijke Gedaagden werden kopieën verstrekt van, of zij hadden onbeperkt toegang tot rapporten, publicaties en publieke depots van de Onderneming en overige verklaringen, waarvan de Hoofdeisers betogen dat zij voorafgaand aan en/of kort nadat deze verklaringen werden afgegeven, misleidend waren, en de Afzonderlijke Gedaagden waren in staat om publicatie van de verklaringen te voorkomen of het ertoe te leiden dat de verklaringen werden gecorrigeerd.

240. In het bijzonder had ieder der Afzonderlijke Gedaagden directe en toezichhoudende bemoeienis met de dagelijkse activiteiten van de Onderneming en bijgevolg kan worden aangenomen dat zij de bevoegdheid hebben gehad om juist die transacties, die hebben geleid tot overtredingen van de effectenwet- en regelgeving, zoals hier is aangevoerd, bij te sturen of te beïnvloeden, en zij hebben deze transacties uitgevoerd.

241. Zoals hierboven vermeld, hebben Vivendi en ieder der Afzonderlijke Gedaagden door hun acties en omissies, zoals in deze Conclusie van Eis is gesteld, Artikel 10(b) en Regel 10b-5 overtreden. Uit hoofde van hun posities als bestuurders zijn de Afzonderlijke Gedaagden aansprakelijk op grond van Artikel 20(a) van de Beurswet. Als direct en onmiddellijk gevolg van de onrechtmatige gedragingen van Gedaagden hebben de Hoofdeisers en de overige leden van de Inkoopgroep schade geleden in verband met de aankoop van hun effecten in de Onderneming tijdens de Class Periode.

### **VERZOEK OM SCHADELOOSSTELLING**

**WESHALVE** de Hoofdeisers, afzonderlijk en namens de Groep en Subgroepen, eerbiedig verzoeken om schadeloosstelling en vonnis als volgt:

(a) te verklaren dat deze aanklacht een geldige collectieve actie is, en te bekrachtigen dat de Hoofdeisers – onder meer – groepsvertegenwoordigers zijn krachtens Regel 23 van de Federale Regels van Burgerlijke Rechtsvordering;

(b) te verklaren en vast te stellen dat gedaagden door hun gedrag, zoals hier ten laste is gelegd, de federale effectenwetten hebben overtreden;

(c) ten laste van alle hoofdelijk en gezamenlijk aansprakelijke gedaagden schadevergoedingen toe te kennen ten gunste van de Hoofdeisers en de overige leden van de Groep en Subgroepen voor alle schade die uit het wangedrag van gedaagden is voortgevloeid, voor een in deze rechtsprocedure te bewijzen bedrag, inclusief de hierover verschuldigde rente;

(d) de Hoofdeisers en de Groep en Subgroepen een vergoeding toe te kennen voor de redelijke kosten en uitgaven die zij voor deze rechtszaak hebben gemaakt, met inbegrip van de advocatenkosten en de kosten voor deskundigen; en

(e) voor het overige en meerdere een dusdanige schadeloosstelling toe te kennen als door de Rechtbank billijk en adequaat wordt geacht.

### **VERZOEK OM EEN JURYPROCES**

De Hoofdeisers verzoeken hierbij om juryrechtspraak.

Gedateerd 24 november 2003

**MILBERG WEISS BERSHAD  
HYNES & LARACH LLP**

\_\_\_\_\_[ondertekening]\_\_\_\_\_

David J. Bershad (DB-9981)

Sol Schreiber (SS-5927)

William C. Fredericks (WF-1576)

Brian C. Kerr (BK-6074)

One Pennsylvania Plaza

New York, New York 10119

(212) 594-5300

(212) 868-1229 (fax)

-en-

Mr. Randi D. Bandman

100 Pine Street, Suite 2600

San Francisco, CA 94111-5238

(415) 288-4545

(415) 288-4534 (fax)

**ABBEY GARDY, LLP**

[ondertekening]

---

Arthur N. Abbey (AA-8074)  
James S. Notis (JN-4189)  
Richard B. Margolies (RM-9311)  
212 East 39<sup>th</sup> Street  
New York, New York 10016  
(212) 889-3700  
(212) 684-5191 (fax)

**Co-Lead Raadslieden van Hoofdeisers**

Sherrie R. Savett  
**BERGER & MONTAGUE, P.C.**  
1622 Locust Street  
Philadelphia, Pennsylvania 19103  
(215) 875-3000  
(215) 875-4604 (fax)

Mr. Mel E. Lifshitz  
Mr. Gregory M. Egleston  
**BERNSTEIN LIEBHARD & LIFSHITZ LLP**  
10 East 40<sup>th</sup> Street  
New York, New York 10016  
(212) 907-0800  
(212) 684-6083

Mr. Douglas M. McKiege  
Mr. Javier Bleichmar  
**BERNSTEIN LITOWITZ BERGER & GROSSMANN**  
1285 Avenue of the Americas  
New York, New York 10019  
(212) 554-1400  
(212) 554-1444 (fax)

Mr. Steve J. Toll  
**COHEN, MILSTEIN, HAUSFELD & TOLL, P.L.L.C.**  
1100 New York Ave., N.W.  
Suite 500  
Washington, D.C. 20005-3964  
(202) 408-4600  
(202) 408-4699 (fax)

Mr. Leo W. Desmond  
**THE LAW OFFICES OF LEO W. DESMOND**  
2161 Palm Lake Blvd.  
Suite 204  
West Palm Beach, Florida 33409  
(561) 712-8000  
(561) 712-8002 (fax)

Mr. Nadeem Faruqi  
**FARUQI & FARUQI, LLP**  
320 East 39th Street  
New York, New York 10016  
(212) 983-9330  
(212) 983-9331 (fax)

Mr. Lionel Z. Glancy  
Mr. Michael M. Goldberg  
**GLANCY & BINKOW**  
1801 Avenue of the Stars  
Suite 311  
Los Angeles, CA 90067  
(310) 201-9150  
(310) 201-9160 (fax)

Mr. Marc S. Henzel  
**LAW OFFICE OF MARC S. HENZEL**  
237 Montgomery Avenue  
Suite 202  
Bala Cynwd, Pennsylvania 19004  
(610) 660-8000  
(610) 660-8080 (fax)

Mr. Corey D. Holzer  
**HOLZER & HOLZER**  
6135 Barfield Road, Suite 102  
Atlanta, GA 30328  
(404) 847-0085  
(404) 847-0036 (fax)

Mr. Leigh R. Lasky  
**LASKY & RIFKIND, LTD.**  
100 Park Avenue, 12th Floor  
New York, New York 10016  
(212) 907-0800  
(212) 684-6083 (fax)

Mr. Christopher Lovell  
Mr. Christopher J. Gray  
**LOVELL & STEWART, LLP**  
500 Fifth Avenue, Suite 5800  
New York, NY 10110  
(212) 608-1900  
(212) 719-4677 (fax)

Mr. Bruce G. Murphy  
**LAW OFFICES OF BRUCE G. MURPHY**  
265 Llwyds Lane  
Vero Beach, FL 32963  
(561) 231-4202  
(561) 231-4042 (fax)

Mr. Klari Neuwelt  
**LAW OFFICE OF KLARI NEUWELT**  
110 East 59<sup>th</sup> Street, 29<sup>th</sup> Floor  
New York, NY 10002  
(212) 593-8800  
(212) 593-9131 (fax)

Mr. Marc Gross  
Mr. Andrew G. Tolan  
Mr. Patrick Dahlstrom  
**POMERANTZ HAUDEK BLOCK  
GROSSMAN & GROSS, LLP**  
100 Park Avenue, 26<sup>th</sup> Floor  
New York, NY 10017-5516  
(212) 661-1100  
(212) 661-8665 (fax)

Mr. Brian Philip Murray  
**RABIN & PECKEL, LLP**  
275 Madison Avenue  
New York, New York 10016  
(212) 682-1818  
(212) 682-1892 (fax)

Mr. Marc A. Topaz  
Mr. Stuart L. Berman  
Mr. Darren Check  
**SCHIFFRIN & BARROWAY, LLP**  
Three Bala Plaza East  
Suite 400  
Bala Cynwyd, Pennsylvania 19004  
(610) 667-7706  
(610) 667-7056 (fax)

Mr. Patrick A. Klingman  
**SCHATZ & NOBEL**  
330 Main Street  
Hartford, CT 06106  
(860) 493-6292  
(860) 493-6290 (fax)

Mr. Jules Brody  
**STULL STULL & BRODY**  
6 East 45<sup>th</sup> Street  
New York, New York 10017  
(212) 687-7230  
(212) 490-2022 (fax)

Mr. Robert C. Susser  
**ROBERT C. SUSSER, P.C.**  
6 East 43<sup>rd</sup> Street, Suite 1900  
New York, New York 10017  
(212) 808-0298  
(212) 949-0966 (fax)

Mr. Robert I. Harwood  
**WECHSLER HARWOOD, LLP**  
488 Madison Avenue, 8<sup>th</sup> Floor  
New York, NY 10022  
(212) 935-7400  
(212) 753-3630 (fax)

Mr. Joseph H. Weiss  
**WEISS & YOURMAN**  
551 Fifth Avenue, Suite 1600  
New York, NY 10176  
(212) 682-3025  
(212) 682-3010 (fax)

Mr. Daniel W. Krasner  
Mr. Gregory M. Nespole  
David Wales  
**WOLF HANDENSTEIN**  
**ADLER FREEMAN & HERZ LLP**  
270 Madison Avenue  
New York, New York 10016  
(212) 545-4600  
(212) 661-8665 (fax)

**Raadslieden van Gedaagden**

**BEWIJS VAN BETEKENING**

RICHARD B. MARGOLIES verklaart hierbij op 24 november 2003 een eensluidend afschrift van de bovenstaande Conclusie van Eis inzake de in Eerste Aanleg Gewijzigde Gevoegde Class Actie per koerier te hebben betekend aan de navolgende raadslieden:

Paul C. Saunders  
Daniel Slifkin  
CRAVATH, SWAIN & MOORE LLP  
825 Eighth Avenue  
Worldwide Plaza  
New York, New York 10019

Martin L. Perschetz  
Michael E. Swartz  
SCHULTE ROTH & ZABEL LLP  
919 Third Avenue  
New York, New York 10022

Raadslieden van Gedaagde Guillaume Hannezo

Raadslieden van Gedaagde Vivendi Universal, S.A.

Michael J. Malone  
Jennifer L. Hurley  
KING & SPALDING, LLP  
1185 Avenue of the Americas  
New York, New York 10036

Raadslieden van Gedaagde Jean-Marie Messier

\_\_\_\_\_  
[ondertekening]  
RICHARD B. MARGOLIES